

သတိပဋ္ဌာန် ကြီးကြီး

တရားတော်
တတိယပိုင်း

ညောင်ကန်အေးသရာတော်

ရေးသားဟောပြောသည်

ချိုညောင်ကန်

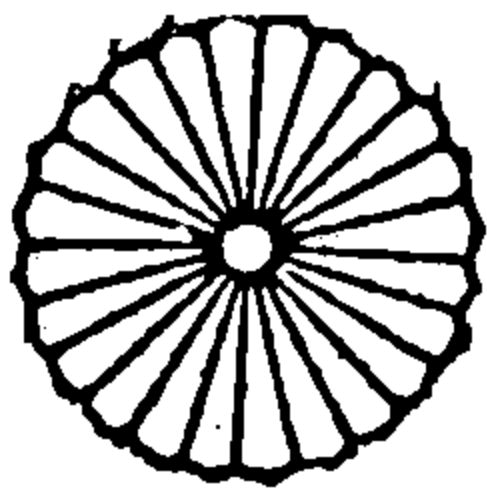
တင်ထွန်းထွန်း

၆၄

ဘာသာကကြီးခကျွေးပြုကာသကန်တော့ခန်းနှင့် ငါးပါးသီလပေး
ရားတော်

- ၂၁-ပုံကြွေးကင်းရန် သတိပဋ္ဌာန် တရားတော် - ၁
- ၂၂-ပုံကြွေးကင်းရန် သတိပဋ္ဌာန် တရားတော် - ၂
- ၂၃-ပုံကြွေးကင်းရန် သတိပဋ္ဌာန် တရားတော် - ၃

မဟာစည်သြဝါဒခံ၊ ညောင်ကန်အေးသာသနာ့ရိပ်သာ
အမှတ် ၆၊ အင်းစိန်လမ်းမကြီး၊ ကြို့ကုန်း၊ အင်းစိန်
ရန်ကုန်မြို့ပြနယ်မှာပြည်

သတိပဋ္ဌာန်ကြေးကြော်သံ တရားတော်

တတိယပိုင်း

ညောင်ကန်အေးဆရာတော်

အရှင် ဆုန္ဒက

ရေးသား ဟောကြားတော်မူသည်

- ၁။ ဗုဒ္ဓဘာသာ က-ကြီး၊ခ-ခွေး ဩဏာသ ကန်တော့ခန်း နှင့်
ငါးပါးသီလပေး တရားတော်၊
- ၂။ ငိုကြွေးကင်းရန် သတိပဋ္ဌာန်တရားတော်၊ (၁)
- ၃။ ငိုကြွေးကင်းရန် သတိပဋ္ဌာန်တရားတော်၊ (၂)
- ၄။ ငိုကြွေးကင်းရန် သတိပဋ္ဌာန်တရားတော်၊ (၃)

မဟာစည်ပြင်ဝါဒခံ ညောင်ကန်အေး သာသနာ့ရိပ်သာ၊ရန်ကုန်မြို့။
သတိပဋ္ဌာန်- (က)

ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စာပေပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခွင့် အမှတ် (၅၄၇)

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက် အမှတ် (၃၇၀)

ပထမအကြိမ်

-

အုပ်ရေး-၁၀၀၀

-

၁၉၈၇-ခုနှစ်

-

နိုဝင်ဘာလ

-

အဖုံးရိုက်-စာပေပေါင်းကူး

-

စာအုပ်ချုပ်-အေးမိသားစု

-

တန်ဖိုး ၁၅-ကျပ်

-

ဦးသိန်းလွင်(ခ) ဦးအေးလွင်၊ ထုတ်ဝေသူ အမှတ်(၀၂၆၀၂) ညောင်ကန်စာပေ၊ အမှတ် ၆၊ အင်းစိန်လမ်းမကြီး၊ ကြို့ကုန်း၊ ရန်ကုန်မြို့က ထုတ်ဝေ၍၊ ဦးတင်မောင်(၀၂၅၆-မြို့)စာပေပေါင်းကူး ပုံနှိပ်တိုက်၊ အမှတ် ၉၀၊ အေ၊ ဘီ၊ ဝေဇယန္တလမ်း၊ (၈) ရပ်ကွက်၊ တောင်ဥက္ကလာပမြို့၊ ရန်ကုန်ကပုံနှိပ်သည်။ (ဖုန်း-၅၅၉၁၅)

စာအမှတ်-IMC-RF- ၃၀၀/၀၇

ဖုန်း-၃၄ (ဗုဒ္ဓဂယာ)

ရက်စွဲ၊ ၁၉၀၇-ခု ဇွန်လ ၁၀-ရက်။

အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ကမ္မဋ္ဌာန်းရိပ်သာ ဗုဒ္ဓဂယာ (၁၉၆၀-
ပြည့်နှစ် အသင်းအဖွဲ့များ မှတ်ပုံတင်ရေးအက်ဥပဒေအပိုင်း ၂၁-
အချ မှတ်ပုံတင်ထားသည့်) ကမ္ဘာ့ဗုဒ္ဓဘာသာအဖွဲ့ချုပ်၊ ဌာနခွဲ
ဗုဒ္ဓဂယာစာတိုက်-၀၂၄၂၃၁၊ ဂယာစာတိုက် ဘိဟာ၊ အိန္ဒိယ။

ကာလကတ္တားရုံး ၃၇/၁ B ဟင်ဒူစတန်လမ်း၊ ကာလကတ္တား
၇၀၀၀၂၉။
ဖုန်း ၄၂-၃၂၆၆ နှင့် ၄၆-၁၁၄၆။

ဥက္ကဋ္ဌ ဆရာတော် သံသရာဇာဓမ္မဓရ မဟာသထာဝီရ၊
ဝိနယသုတ္တ အဘိဓမ္မာ ဝိသာရဒ။

အမှုဆောင်ဥက္ကဋ္ဌ

မစ္စတာ အဂျူးဘစ်ခဲရှ်ဒတ်စဂူပတ။

ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌများ

မစ္စတာဒက်ရှ်ဘန်ဒုဘာလုကဒါ W.B.E.S, M.A, L.L.B.

ဒေါက်တာ ဧါရစ်ရှ်ဆံကရိတျယျယံ M.A.PH.D

မစ်ဆက်စ်တာရဂူပတ Ex -M.L.A

မစ္စတာရန်နှင့်ဒရလားလ်ဘိရှ B.A.

မစ္စတာမင်္ဂလဆုဗ္ဗ M.A, B.Com, B.E.

အထွေထွေအကျိုးဆောင်

ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာ ဆရာတော်ဒေါက်တာရဋ္ဌပါလ M.A.
Ph.D တိပိဋကဝိသုဒ္ဓိ အာဆရယ

တွဲဖက်အကျိုးဆောင်များ

ဆရာတော် စက္ကပါလ M.A, M.Phil Ph.D
ဝိနယအဘိဓမ္မာဝိသုဒ္ဓိ

ဆရာတော်လောကပါလ B.A.

မစ္စတာ ဒေဘဇောတိဘဏ္ဍဝါး M.A. Dip-in lib.Sc.
ဘဏ္ဍာရေးမှူး

ဒေါက်တာအရု-ပိဒတ်စဂုပတ B.Sc. M.B., B.S

အမှုဆောင်များ

မစ္စတာရင်းပိအောင်ဘတျာယံ B.Com.

မစ္စတာသဘင်္ဂီကန်ဘဏ္ဍဝါး B.A.

ဒေါက်တာဆဒါမစ် M.B., B.S.

မစ္စတာရိန်းရွှာဆင်း B.A.

မစ္စတာဘိရင်ဒရကုမာရဆင်း B.Sc.

မစ္စတာဂျက်ဒစ်ရှ်ယာဒမ် B.Com.

ဆရာတော်ဘဒ္ဒန္တဣန္ဒက

ညောင်ကန်အေး သာသနာ့ရိပ်သာ

အမှတ် ၆၊ အင်းစိန်လမ်း၊

အရှေ့ကြို့ကုန်း၊ အင်းစိန်၊

ရန်ကုန် - မြန်မာပြည်။

ဆရာတော်အရှင်သူမြတ်ဘုရား -

တပည့်တော် ထိုင်း၊ မလေးရှား၊ စင်ကာပူနိုင်ငံ များသို့ ခရီးသွားနေခိုက် ဆရာတော်၏(၃၀-၄-၈၇) နေ့စွဲပါစာကို တပည့်တော်များ ရိပ်သာမှရရှိခဲ့ပါသည်။ ထိုစာ ရရှိသည့်အတွက် ကျေးဇူးများစွာ တင်ရှိပါသည်။ ခရီးထွက်နေရသည့်အတွက် ဆရာတော်၏ စာကို ချက်ချင်း မပြန်ကြားနိုင်ခဲ့ပါ။ (၉-၆-၈၇) နေ့တွင်မှ ပြန်ကြားနိုင်ခဲ့ပါသည်။

နှစ်စဉ် ကထိန်သင်္ကန်း လှူဒါန်းပွဲ အခမ်းအနားကို ၁၉၈၇ - ခု နိုဝင်ဘာလ ၁ - ရက် တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ကျင်းပမည် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုကထိန်သင်္ကန်း ကပ်လှူပွဲ အပြီးတွင် ၁၉၈၇-ခု နိုဝင်ဘာလ ၃-ရက်နေ့မှစ၍ အထူးကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်ပွဲ ၁၀-ရက်စခန်းကို ဆက်လက် ကျင်းပပါမည်။ ထို ၁၀-ရက်စခန်းသို့ အိန္ဒိယ ပြည်နှင့် နိုင်ငံခြား တိုင်းပြည်များမှ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် အများအပြား တက်ရောက် အားထုတ်ကြမည် ဖြစ်ပါသည်။

ကထိန်သင်္ကန်း ကပ်လှူပွဲသို့ သံဃာတော် ၅၀-ပါး ကြွရောက်ကြမည် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုကထိန်သင်္ကန်း ကပ်

လပဲသို့ ဂုဏ်ထူးဆောင် ဧည့်သည်အဖြစ် တက်ရောက်
တော်မူပါရန်နှင့် အထူး ၁၀-ရက် ကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်
ပွဲတွင် ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ဆရာတော်အနေဖြင့် တရား
ဟော၊ တရားပြ ပြုလုပ်ပေးပါရန် ဆရာတော်အား
လေးစားစွာ လျှောက်ထား တောင်းပန် အပ်ပါသည်
ဘုရား။

ဤကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ဆရာတော်အတွက်နှင့် ဆရာ
တော်၏ ကပိယကာရက စကားပြန်အဖြစ် လိုက်ပါမည့်
ဦးသောင်းလွင်ကို အိန္ဒိယနိုင်ငံသို့ အသွားအပြန်နှင့်
အိန္ဒိယ နိုင်ငံတွင် ရှိနေသည့် ကာလအတွင်း အရပ်ရပ်
ကုန်ကျစရိတ်များကို တပည့်တော်များ အပြည်ပြည်
ဆိုင်ရာ ကမ္မဋ္ဌာန်းရိပ်သာမှ လုံးစ တာဝန်ယူပါကြောင်း
လျှောက်ထား အပ်ပါသည် ဘုရား၊ ဆရာတော်အား
ဖူးမြော် ကန်တော့ခွင့်ကို တပည့်တော်များ မျှော်လင့်
တောင့်တနေကြပါသည် ဘုရား။

မေတ္တာတရား ရှေ့ထားလျက်
ရိုသေလေးစားစွာဖြင့်—

ဒေါက်တာရဋ္ဌပါလဆရာတော်
အထွေထွေ အကျိုးတော်ဆောင်ချုပ်
အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာကမ္မဋ္ဌာန်းရိပ်သာ၊
ဗုဒ္ဓဂယာစာတိုက်၊ ဂယာဒီစကြိုက်၊
ဘီဟာနယ်-အိန္ဒိယ။

အဖွင့်လွှာ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

“ဟောဒီစာမူကို ဖတ်ကြည့်ပြီး ဒါယိကာမကြီး ဒေါ်တင် သိန်းလှက အမှာစကား ရေးပေးပါ” ဟု ပြောပြော ဆိုဆို ညောင်ကန်ဆရာတော် ဦးဣန္ဒြေက က စာရွက်တွေ တစ်ထပ်ကြီး လှမ်းပေးသဖြင့် လက်ခံဖတ်ရှု ကြည့်မိပါသည်။

ဆရာတော်ဘုရားအား ရှေးမဆွကပင် ညောင်ကန် ဦးဣန္ဒြေက အဖြစ်နှင့် လည်းကောင်း၊ မဟာစည် သာသနာ့ရိပ်သာ နယ် လှည့် ဓမ္မကထိကအဖြစ်နှင့် လည်းကောင်း၊ ဆောင်းပါးရှင် အဖြစ်နှင့် လည်းကောင်း သိကျွမ်းခင်မင် ကြည်ညိုမှုရှိခဲ့ပြီး ဖြစ် ပါသည်။

သို့ရာတွင် အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံရပါလျှင် ကျွန်မအနေဖြင့် အမှာစကားကို ပထမဆုံးအကြိမ်အဖြစ် ရေးသားရမည်ဖြစ်၍ မဝံ့မရဲဖြစ်မိသည်ကအမှန်။

ဆရာတော်က “ရေးသာရေးပါ စာမူကို ဖတ်ကြည့်ပြီး ရေး ယင် ရပါတယ်” ဟု အားပေးချီးမြှင့်သည့်အတွက် အလုပ်ခွင် များကြားမှ တတ်သမျှ မှတ်သမျှ အမှာစကား ရေးသားရမည် ဖြစ်ရာ မြည့်စုံကုံလုံမှုမရှိပါက စာရေးသူ၏ တာဝန်သာ ဖြစ် ကြောင်း ဦးစွာနိဒါန်းပျိုး၍ ဝန်ခံချက် ရေးသားလိုက်ရပါ သည်။

ဆရာတော်ဘုရား၏ စာမူခေါင်းစည်း(ဗုဒ္ဓဘာသာ က-ကြီး၊ ခ-ခွေး ဩကာသကန်တော့ခန်းနှင့် ငါးပါးသီလပေး)ကို ဖတ်

လိုက်ရသည်နှင့် သာမန်အားဖြင့် အခြေခံကို မူတည်ပြီး ရေးသားတော့မည်ကို ခန့်မှန်းရပါသည်။

သို့သော် “က-ကြီး၊ ခ-ခွေး အထင်မသေးနဲ့” ဆိုသကဲ့သို့ မြန်မာစာပေတွင် ကကြီးမှ အ အဆုံး အကုန်လုံးကျေပွန်စွာ တတ်မှ အရာထောက်သည့်နည်းတူ ဗုဒ္ဓဘာသာတွင်လည်း ဩကာသမှ စကြာရသည်သာဖြစ်သည်။

ယခုခေတ် လူငယ်လူရွယ်များ ဘာသာရေးကို လိုက်စားကြသည်၊ ဆန်းစစ်လေ့ကြသည်၊ မေးမြန်းကြသည်၊ ကိုယ်တိုင် လက်တွေ့ စမ်းသပ်လိုကြသည်။

ဤသည်ကို ဘာသာရေးရှုထောင့်မှနေ၍ ဝမ်းသာနေရသည်။ သူတို့လေးတွေ သိလိုသော လုံးတိုင်း၊ ခွန်းတိုင်းကို ဖြေဆိုပေးနိုင်ရန် ထင်လွယ်မြင်လွယ်သော ဥပမာများနှင့်လည်း တင်စား၍ ပြသနိုင်ရန် အရေးကြီးလာပါသည်။

လောကတွင် အတိုချုံးသော် အကြောင်းနှင့်အကျိုးသာ ရှိသည်ဆိုသည့် စကားကို အကောင်အထည် ဖော်ပြနိုင်ရန်လည်း အရေးကြီးလာပါသည်။ သာမန်အနေဖြင့် ပြောမည်ဆိုလျှင်လည်း လူသားများသည် အကျိုးကျေးဇူးကို အလိုရှိကြပါကုန်၏။ သို့သော် လက်တွေ့၌ အချည်းနှီးဖြစ်မည့် အရာကိစ္စများကိုသာ ပြုလုပ်ပြောဆိုကြပြီး အချိန်ကုန်နေကြသည်သာ များပေသည်။ မိမိတို့ လုပ်ရပ်များသည် စကယ်တမ်းအကျိုးရှိမရှိကို ဆန်းစစ်မိကြဟန်မတူ။ (အခါကောင်း အခွင့်ကောင်းကြုံသဖြင့် လူအဖြစ် လူ့ဘဝကို ရလာသည့်အခိုက် ဘုရားဟော ပါဠိလာ ရှိသည်နှင့်အညီ ဤမမြဲသော ခန္ဓာကိုယ်ကို အရင်းတည်ပြီး ဒုက္ခခပ်သိမ်း ချုပ်ငြိမ်းရာ မဟာအသင်္ခတဓာတ် နိဗ္ဗာန်ရွှေ့ပြည်မြတ်ကို တက်လှမ်းနိုင်ပေသည်ဆိုသော ယုံကြည်ချက် သဒ္ဓါပြင်းထန်စွာ ထားဆင့်သည်)ဟု ဆိုချင်ပါသည်။

အဖွင့်လွှာ

ဤနေရာတွင် တစ်ခု ကြားဖြတ်၍ ရေးသားလိုပါသေးသည်။ “တာဝန်သိသူမှာ တာဝန်ရှိသည်” ဆိုသကဲ့သို့ ၃၁-ဘုံ ကျင်လည်ရသော ဒုက္ခကို သိတော်မူ မြင်တော်မူသော မဟာကရုဏာရှင် သဗ္ဗညု ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားသည် သတ္တဝါတို့၏အကျိုးကို လိုလားတော်မူသည့်အတွက် အချိန်ရှိတိုင်း သံသရာမှ လွတ်မြောက်ကြောင်းကို ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမ၌ သက်ဝင်ယုံကြည်ပါလျှင် ကူးမြောက်နိုင်ရန် ကြိုးစားမှုမှာ သတ္တဝါတို့၏ တာဝန်သာ ဖြစ်ပါတော့သည်။ ကူးမြောက်နိုင်ကြောင်း တရားကောင်းတို့ကိုလည်း ဟောကြားတော်မူခဲ့သည်ဖြစ်၍ ထိုထို ဤဤ ကြံဆတော့ဝေနေရန် အချိန်မဟုတ်တော့ပြီ ဆိုသည်ကိုလည်း သတိချပ်ရမည်ဖြစ်သည်။

သာသနာတော် စည်ပင်ပြန့်ပွားလာသော ယခုအခါသမယကောင်း အချိန်၌ မြန်မာသာမက ကမ္ဘာအရပ်ရပ် လူမျိုးအသီးသီးမှလည်း ဗုဒ္ဓဘာသာ၏ အဆီအနှစ်ကို ခဲ့ဝေသုံးဆောင်လိုလာကြသည်မှာ မျက်မြင်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဦးစွာ ဖထမ မိမိတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာလူမျိုးများ လက်ဝယ်ပိုင်ပိုင် နိုင်နိုင် ရရှိထားပြီးသော ဗုဒ္ဓ၏အဆုံးအမကို အတုအနှိုင်း မရှိသော ကျေးဇူးတော် ဂုဏ်တော်နှင့်တကွ သိရှိထားကြရန် လိုအပ်ကြောင်း သတင်းကောင်း ပါးရပါသေးသည်။

အနာဂတ် သာသနာရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရား ကြိုတင်အမိန့်ရှိပုံကို သတိရနေမိပါသည်။ အခြားမဟုတ်ပါချေ။

နိုင်ငံအသီးသီး လူမျိုးအသီးသီး တွေက ဗုဒ္ဓရဲ့အဆုံးအမတွေကိုလာပြီး နည်းခံကျင့်သုံးကြမှာပါဗျာ။ အဲဒီအခါ အိမ်ရှင်ဖြစ်တဲ့ နိုင်ငံက ဧည့်ခံရလိမ့်မယ်၊ ဧည့်ဝတ် ကျေကြလိမ့်မယ်ဗျာ။” ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

[ည]

အဖွဲ့လွှာ

ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး အနေနှင့် လည်း မဟာစည် သာသနာ့ရိပ်သာကြီးတွင် လည်းကောင်း၊ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအသီးသီးသို့ လည်းကောင်း၊ မေတ္တာရွေးရှု ကြံချီ တော်မူလျက် တရားအမြှိုက်ရသာများကို ချီးမြှင့်ဟောကြား တော်မူခဲ့သည်မှာ နှင်ပေါင်းများစွာပင် ကြားညောင်းခဲ့ပေပြီ။ ကြည်ညိုလေးစားစွာ အပတ်တကုတ် ကြိုးစားအားထုတ်ခဲ့ကြ သောနိုင်ငံခြားသားများ အပါအဝင် ရဟန်း၊ ရှင်၊ လူ ယောဂီ များစွာတို့မှာလည်း တရားထူးများကို တွေ့ကြုံခံစားရသည့် အတွက် အတိုင်းထက်အလွန် ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ဖြစ်ကြရ ပါသည်။

ဤသို့လျှင် ဧည့်သည်အနေဖြင့်လည်း လာရကျိုး နပ်ပေပြီ။ အိမ်ရှင်အနေဖြင့်လည်း ဧည့်ဝတ်ပြုစရာ ရှိနေပေပြီ။

“မသိသူ ကျော်သွား သိသူဖော်စား” ဆိုသကဲ့သို့ နိုင်ငံ ရပ်ခြား တိုင်းတစ်ပါးသားများ အနေဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဘာသာခြားမျှစမှ လည်းကောင်း၊ သက်ဝင်ယုံကြည်ကာ ဗုဒ္ဓ ၏အမြိုက် အရသာကို ခံစားနေကြပြီဖြစ်၍ မိမိတို့အနေဖြင့် လည်း ကိုယ်တိုင်လက်တွေ့ ခံစားနိုင်စေရန် ကျင့်ကြံအားထုတ် ကြစေလိုပါသည်။ ထို့ကြောင့် က-ကြီး၊ ခ-ခွေးမှစပြီး မသိပါ လျှင် ရှေ့သို့ဆက်ရန် ခက်ပါလိမ့်မည်။

ဩကာသကန်တော့ခန်းနှင့် ပတ်သက်၍လည်း မူကွဲများရှိ ကြောင်းနှင့် ဤစာအုပ်တွင်မူ ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည် ဆရာတော် ဘုရားကြီး၏ ဩကာသ ဘုရားရှိခိုးကို ထည့်သွင်း နေးသား ပူဇော်ထားကြောင်း ဖတ်ရှုရပါသည်။ မူကွဲအော်လည်း ရည်ရွယ်ချက်က အတူတူသာဖြစ်ပါသည်။

ဤစာအုပ်တွင် ရတနာသုံးပါး ဂုဏ်တော်အဖွင့် သီလ၏ အကျိုးအဖြစ် ဆုတောင်းခန်းတွင် ပါဝင်သည့် အပါယ်လေး ပါးမှအစ အနာမဂ္ဂါ ၉၆ - ပါးရောဂါဟူသည် အဘယ်နည်း

အဖွင့်လွှာ

စသည်တို့ကို အသေးစိတ်ရှင်းလင်းဖော်ပြ ထားပါသည်။ “လွယ် မယောင်နဲ့ခက် တိမ်မယောင်နဲ့နက်” ဆိုသကဲ့သို့ မိမိတို့နှုတ်မှ ရှုတ် ဆိုသွားသမျှ စောင့်ထိန်းသွားမှုတွေကို လုံးတိုင်း ခွန်းတိုင်း အဓိပ္ပာယ်သိရှိပါ မှ လေးနက်ပြီး ဆောင်ရွက် ရကျိုးလည်း နပ်ပေလိမ့်မည်။ ကိုယ်တိုင်သိရှိ သဘောပေါက် နားလည်ပါ မှ တစ်ဆင့်ပြန်ပွားပေးစေလိုသော စေတနာ ကုသိုလ်ဇောများ လည်း ပေါ်ပေါက်လာမည်ဖြစ်ပါသည်။

ပုံတော်ကိုမှန်း ဂုဏ်တော်မှမ်း၍ ကြည်ညိုနိုင်စေရန် လယ်တီ ဆရာတော် ဘုရားကြီး၏ သတ္တဌာန ဘုရားရှိခိုးသည်း ထည့်သွင်း ထားလိုက်သေးသည်။

ထိုမျှသာမက ရသာပေါင်းခသည့် သတိပဋ္ဌာန်တရား ပွား များပုံ ပွားများနည်းကိုလည်း ထည့်သွင်းထားရာ ကြိုးစားကျင့် ကြံလို့သူ ရဟန်း၊ ရှင်၊ လူ များအတွက် ဤစာတစ်အုပ်တည်းဖြင့် သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာပြည့်စုံပေလိမ့်မည် ဖြစ်ပါသည်။

အချို့ ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်များ အနေဖြင့် သတိပဋ္ဌာန်ပွား များပုံ ပွားများနည်းကို မကြားဖူး မနားဖူးသူများလည်း ရှိသကဲ့သို့ ကြားဖူးနားဝ ရှိသည့်တိုင်အောင် (ဒီလောက်လွယ် လွယ်နဲ့ဖြစ်မှ ဖြစ်ပါ့မလား) ဟု သံသယစိတ်ဝင်ကာ ဟောပြော သည့်အတိုင်း ကျင့်ကြံအားထုတ်ခြင်း မရှိဘဲ ထင်တစ်လုံးနှင့် လမ်းဆုံးနေကြသည်ကို တွေ့ဖူးကြုံဖူးပါသည်။

သို့အတွက် ဤသတိပဋ္ဌာန် အလုပ်ပေးတရားတွင် ပါရှိသော (ကိုယ်အမှုအရာ၊ ဖြစ်တိုင်းမှာ၊ မှန်စွာသိရမည်။ စိတ်အမှုအရာ၊ ဖြစ်တိုင်းမှာ၊ မှန်စွာသိရမည်။) ဆိုသည့်အတိုင်း ယောဂီတို့တွင် ဖြစ်ပေါ်သမျှ ကိုယ်အမှုအရာ နှုတ်အမှုအရာ စိတ်အမှုအရာတို့၌ အမြဲမပြတ်ရှိသော စူးစိုက်မှတ်သားမှု ပြုပါက တရားသဘော များကို မုချတွေ့မြင်လာရမည် အမှန်ဖြစ်ပါသည်။

[၅]

အဖွင့်လွှာ

ကမ္မဋ္ဌာနဒေဝရိယနှင့် စနစ်တကျအားထုတ် လိုပါကလည်း
 ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ သာသနာ့
 ရိပ်သာတွင် လည်းကောင်း၊ ဤစာအုပ်ကို ရေးသားပြုစုတော်မူ
 သော ညောင်ကန် ဆရာတော်ဘုရား၏ မဟာစည် သြဝါဒခံ
 ညောင်ကန်အေး သာသနာ့ ရိပ်သာတွင် လည်းကောင်း၊
 အချိန်မရွေးလာရောက် ရှုမှတ်ပွားများ နိုင်ပါကြောင်းလည်း
 စေတနာကောင်းနှင့် သတင်းကောင်းပါး ရေးသားဖိတ်ခေါ်ပါ
 ရစေ၊ တရားတော်၏ ဖော်ပသိက ဂုဏ်တော်အတိုင်း ကိုယ်တိုင်
 ကျင့်ကြံပွားများ ပါက အကာလိကော အချိန်အခါ မလင့်
 ကောင်းကျိုးချမ်းသာ ရရှိမည်ကား မုချမသွေ ဖြစ်ပါပေတော့
 သတည်း။

သတ္တဝါဟူသရွေ့ တရားတွေ့ ချမ်းမြေ့သာယာ ရှိပါစေ။

တက္ကသိုလ်-ပွင့်လန်း

၁၉-၄-၈၁

မှတ်ချက်။ ။ မူလလုံးချင်းစာအုပ်တွင် ပါသောအမှာစာ။

အဖွင့်လွှာ

သတိပြဋ္ဌာန်းသောအလုပ်နှင့် သတိပြုစရာများ
(ဓမ္မာစရိယ ဦးဌေးလှိုင်၏ ထင်မြင်ချက်)

ယခုအခါ ကျေးဇူးရှင် မဟာစည် ဆရာတော် ဘုရားကြီး ၏ ကျေးဇူးကြောင့် မြန်မာပြည်၌သာမက ကမ္ဘာနှင့်အဝန်း သတိပဋ္ဌာန်ချမ်းသာ နည်းများ ပြန့်ပွားနေပါပြီ။

ယခုခေတ်၌ လူဖြစ်ကြရသူများ ကံကောင်းကြပါပေစွ၊ ယင်း သတိပဋ္ဌာန်ချမ်းသာနည်းများမှာ ပိဋကကျမ်းဂန်တို့၌ အထင် အရှား အမြဲတစေ ရှိနေခဲ့သော်လည်း လက်တွေ့ကျင့်သုံးသူများ ကား အထင်အရှား အမြဲတစေ ရှိနေကြသည် မဟုတ်၊ ရံခါ နှစ် ရာပေါင်း ထောင်ချီ၍ ငုပ်ကွယ်နေတတ်၏။ တစ်ခေတ်တစ်ခေတ် မှာသာ ဆန်းသစ်လာမြဲဖြစ်သည်။

တစ်ကြော့ပြန်လည်ဆန်းသစ်လာသောအခါတွင်လည်း ဇောတော်နှင့် အထိုင်မကျ အသစ်အဟောင်း ဝိရောဓိတို့က ရှိတတ် စမြဲပင်၊ အစစ်အမှန်အကျိုးရှိသော တိုးတက်မှုပင် ဖြစ်စေကာမူ စနစ်ဟောင်း အတွေးဟောင်း အမှားတို့၏ အဟန့်အတားကား အနည်းအများ ရှိစမြဲဖြစ်၏။ ကမ္ဘာတွင် မော်တော်ကားများ ပေါ်စက မြင်းလှည်းသမားထုက ကန်ကွက်ခဲ့ကြ၏။ လျှပ်စစ်မီး ပေါ်ကာစကလည်း သံဖြူ ရေနံဆီမီးခွက်သမားတို့က ငြင်းဆန် ဆန္ဒပြခဲ့ကြဖူး၏။

နောက်ဆုံး သိပ္ပံပညာတွင် အထွတ်အထိပ်ဖြစ်သော အနုမြူ နည်းလမ်းကို ထုတ်ဖော်ခဲ့သူ အိုင်းစတိုင်းကိုပင် ငြင်းဆန်ကန် ကွက် ပျက်ရယ် ပြောင်လှောင်ခဲ့ကြဖူး၏။

[၈]

အဖွင့်လွှာ

မည်သို့ဖြစ်စေ လျှပ်စစ်နှင့် အနုမြူ ဓာတ်အားများကို ရှာဖွေ ဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့ကြသဖြင့် ကမ္ဘာလူသားတို့အတွက် အကျိုးများစွာ ဖြစ်ထွန်းစေခဲ့၏။ လိုလျှင် လိုသလောက် ပူစေ၊ အေးစေ၊ လင်းစေ၊ လည်စေ၊ လျင်စေနိုင်၏။ မြေကြော လေကြောများကို ရှုံ့စေခဲ့သည်။

လျှပ်စစ်၊ အနုမြူတို့သည် လူသားတို့အား သို့စင် ကျေးဇူးပြုနေ၏။ သို့ရာတွင် ယင်းဓာတ်အား သတ္တိတို့ကို နားမလည်သော မရိုမသေ ကိုင်တွယ်သော မတရား သုံးစွဲသောသူတိုင်း အတုံးအရုံး ဓာတ်လိုက်ကာ အကျိုးမဲ့သေကြေပျက်စီးရသူတွေ အနန္တရှိလေသည်။

လောကုတ္တရာ ရေးရာတွင်ကား ဆိုဖွယ်ရာမရှိပြီ။ သဘောတရား တစ်ခုကို ထုတ်ဖော်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ ကျေးဇူးဂုဏ် ကြီးမြတ် မြင့်မားသလောက် ထုတ်ဖော်သောတရားတော်၏ လူသားတို့အပေါ် ကျေးဇူးကြီးမား အင်အားသတ္တိ ထက်မြက်သလောက် ထိုပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ထိုတရားကို ဆန့်ကျင်ကန့်ကွက်သော အင်အားစုမှလည်း ကြီးထွားလာစမြဲဖြစ်လေသည်။

ဗုဒ္ဓ သေ သံသရာ အတ္တကမ္ဘာကြီးတွင် ဗုဒ္ဓ သေလွတ်၊ လောကလွန် မသေဓာတ်၊ အနတ္တသဘောတရားကြီးသည် နတ်နှင့် တကူသော သုံးလောက၌ အတိုင်းအဆ မရှိသော အကျိုးစီးပွား များစေခဲ့သည် မှန်သော်လည်း ထိုသဘောတရားကြီးကို ထုတ်ဖော်တော်မူခဲ့သော ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးအား ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသူအချို့ ရှိခဲ့လေသည်။

ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်ကား—

“ငါသည် လောကကြီးနှင့် မငြင်းခုံ၊ လောကကြီးကသာ ငါ့ကို ငြင်းခုံနေကြသည်။ တရားသဖြင့် ညွှန်ပြ ပြောဟောသူ ဓမ္မဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်သည် မည်သူနှင့်မျှ ငြင်းခုံစရာ မရှိ” ဟု လည်းကောင်း။

အဖွင့်လွှာ

“တစ်လောကလုံး ကိုယ်ကျင့် ပျက်သွမ်းသူတွေ များပြားလှသည်။ အာနန္ဒာ...စစ်မြေပြင်၌ အရပ်လေးမျက်နှာမှ လာသော ရန်သူ့ မြားဒဏ်ကို ကြံကြံကြီးခံသော ဆင်ပြောင်ကြီးကဲ့သို့ ဆန့်ကျင်ဟောပြော ဆဲရေးခြင်းမှန်သမျှ ကြံကြံကြီးသာ ငါဘုရား သည်းခံသွားမည် အာနန္ဒာ...”ဟု လည်းကောင်း၊

မေတ္တာနှင့် သည်းခံ ခွင့်လွှတ်ခြင်း ဝါဒကို ပြတ်ပြတ်ကြီးကြေညာကာ ရှစ်ဖြာမဂ္ဂဇ် ကျင့်စဉ်ဖော်ပြသော အနတ္တဝါဒကို တစ်ဘဝတလုံး ညွှန်ပြတော်မူခဲ့လေသည်။

ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်ဘုရားကား ယင်းသို့သော ဆန့်ကျင်ဘက် အခက်အခဲတွေ ကြားကပင် ထိုတရားကို ကိုယ်တော်တစ်ပါး တည်းသာ ဟောပြောဖြန့်ချိတော်မူသည်မဟုတ်။ ကိုယ်စော်နှင့် ထပ်တူ ဟောညွှန်တော်မူနိုင်သော ခီဏာသဝ သာဝက တပည့်တော် ၆-ကျိပ်တို့ စုစည်းရရှိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် “ဧရထာဘိက္ခဝေ စာရိက” တစ်လောကလုံး အကျိုးခီးပွား ချမ်းသာ များအောင် ဒေသစာရိလှည့်လည်ဟောကြားရန် နှစ်ပါးပေါင်း၍ ခရီးတစ်ကြောင်းတည်းကိုပင် မသွားရန်စေလွှတ်တော်မူခဲ့၏။

နတ်နှင့်တံကွသော သုံးလောကလုံး ရှစ်ဖြာမဂ္ဂဇ် သတိပဋ္ဌာန် ကျင့်စဉ်ကြောင့် အသခံတ အငြိမ်းဓာတ်သို့ ကပ်ရောက်ရသူ အသင်္ချေ အနန္တရှိလေပြီ။ မရိုမသေ မထိမဲ့မြင်လုပ်၍ ဓာတ်လိုက် ဆုံးရှုံးရသူတွေလည်း မရေတွက်နိုင်ချေ။

ထို့အတူ ကျေးဇူးရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီးလည်း ခမည်းတော်ရိုက်ရာကို ဆက်ခံရာ၌ ခန္တီနှင့် မေတ္တာ လက်နက် ကိုင်စွဲ၍ အမျိုးမျိုးသော အနှောင့်အယှက် အခက်အခဲများ ကြား ကြီးစား၍ သတိပဋ္ဌာန်သာသနာပြုတော်မူခဲ့၏။

တစ်လနှစ်လခန့်မျှရှုမှတ်ပွားများရုံနှင့် ဝိပဿနာဉာဏ်အထူး မဂ်ဖိုလ်တရားထူးရသူတွေ သိန်းချီ၍ တိုးပွားလာနေကြောင်း

[၈]

အဖွင့်လွှာ

ရဲရဲတင်းတင်း ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းကြီး ကမ္ဘာလှည့်၍ပင် ဖွင့်ဟ ဝန်ခံတော်မူထား၏။ နှစ်ပေါင်းများစွာ စာတွေ့ရောလက်တွေ့ပါ သည်းခံညွှန်ပြလျက် တည့်တည့်ကြီး ပြောနေသည့် ကြားကပင် ရေနံဆီမီးခွက်ကြီး အပြိုင်ထွန်းညှိကာ “ငါ့ဘဝမှ အလင်းရောင် အစစ်”ဟု ကျယ်ကျယ်တစ်မျိုး၊ တိုးတိုးတစ်ဖုံ ဂုဏ်ပြိုင်အံ့တုရင်း ဓာတ်လိုက် သေဆုံးသွားကြရရှာသော ပညာရှိကြီးတွေလည်း အနန္တပင်၊ တချို့လည်း တဆန်ငင်ငင်ဓာတ်လိုက်နေကြဆဲ။

မည်သို့ရှိစေ ဆရာတော်ဘုရားကြီးကား ခမည်းတော် ဘ ဘုရား လမ်းစဉ်အရ “စရထ ဘိက္ခုဝေ စာရိကံ” ပရိယတ်၊ ပဋိပတ် အမာခံ တပည့်ကြီးများအား ခန္တီနှင့် မေတ္တာ လက်နက်များ အပ်နှင်းကာ ပြည်တွင်းပြည်ပ ကမ္ဘာ့အတိုင်းအတာအထိ သတိ ပဋ္ဌာန် တရားစည်ကြီးကို လှည့်လည်ဆော်တီးရန် စေလွှတ်တော် မူ၏။

“မဟာစည်နယ်လှည့်ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ဓမ္မကထိကအဖွဲ့ကြီး” ပင် ဖြစ်၏။ ထိုအဖွဲ့ကြီးကား မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ပထမဆုံးသော ရဟန္တာအရှင်မြတ် ၆-ကျိပ်တို့ပမာ လှည်းနေလှေအောင်း မြင်း ဇောင်းမကျန် နိုင်ငံအဝန်း သတိပဋ္ဌာန်ကရား အမြိုက်သည် ယှမ်းတော်မူနေကြ၏။

ထို အဖွဲ့ကြီးတွင် “ညောင်ကန်အေးရိပ်သာ ဆရာတော် (ညောင်ကန် အရှင်ဣန္ဒက) ကား အကျိုးတော်ဆောင်ဖြစ်၏။ အဟောအပြောတွင်မက အရေးအသားလည်း ကျမ်းကျင်တော် မူသဖြင့် အမျိုးမျိုးသော နယ်လှည့်တရားအတွေ့အကြုံရေးသား ချက်စာအုပ်များ၊ သတိပဋ္ဌာန်ဆိုင်ရာတရားတော်များ အကြိမ် ကြိမ်ထပ်မံ ရိုက်နှိပ်နေရပေသည်။

“ညောင်ကန် အရှင်ဣန္ဒက ဒီဦးပဉ္စင်းက ပါရမီတစ် မျိုးကွာ၊ သူ့ဟာက တိုတိုကျဉ်းကျဉ်းနဲ့ လိုရင်းမိအောင် တယ် ရေးတတ်တယ်”

အဖွင့်လွှာ

သာသနာတော်သန့်ရှင်းတည်တံ့ပြန့်ပွားရေး သံဃာ ၁၀၀၀ .
စည်းဝေးတွေ့ဆုံကြစဉ် ဆရာတော်ကြီး တစ်ပါးထံမှ စာရေးသူ
ကိုယ်တိုင် နားနှင့်ဆတ်ဆတ်ကြားနာမှတ်သားခဲ့ရသော စကား
တစ်ခွန်းဖြစ်ပါသည်။ ညောင်ကန် အရှင်ဣန္ဒကအတွက် မင်္ဂလာ
စကား အားဆေးတစ်ခွက်ဖြစ်၏။

ယခုလည်း ညောင်ကန်အေးရိပ်သာဆရာတော် ညောင်ကန်
အရှင်ဣန္ဒကက “ငိုကြွေးကင်းရန်သတိပဋ္ဌာန်တရားတော်” အမည်
ဖြင့် ဟောပြော ရေးသားတော်မူ၏။ မဟာ သတိပဋ္ဌာနထုတ်
အဋ္ဌကထာ ဖွင့်ဆိုချက်ကို ခြေရာခံ၍ ကျေးဇူးရှင် မဟာစည်
ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောပြောရေးသားဟန်ကို နည်းယူဖွင့်ဆို
ထားခြင်းဖြစ်ပေသည်။

သတိပဋ္ဌာန်အလုပ်စခန်းတွင် နိဗ္ဗာန်လမ်းအဆုံးအထိ ကိုယ်စီ
ကိုယ်စီ အပိုအလိုမရှိဘဲ ထိမိလှသော ဟောပြောရေးသားချက်
များဖြစ်ကြောင်း စာရှုသူ မေ့မိတ်ဆွေ ယောဂီတို့ ကိုယ်တိုင်
ဖတ်ရှုကြည့်ညိရပါလိမ့်။

- * ပညောင်အရိပ်, ကန်ဦးထိပ်, အေးရိပ်ခိုနားဖွယ်။
- * သတိပဋ္ဌာန်း, မဂ္ဂင်လမ်း, ဖြောင့်တန်း သန္တိနယ်။
- * ပူပန်ဆင်းရဲ, ငိုမစဲ, ငိုပဲ့ဇာတ်သိမ်းမယ်။

ဓမ္မာစရိယ-ဦးဌေးလှိုင်

(၂၄-၉-၁၉၈၁)

မှတ်ချက်။ ။ မူလလုံးချင်း စာအုပ်တွင် ပါသော အမှာစာ။

အမှတ်စဉ် နိဒါန်း

နိဒါးတိ ဒေသကာလာဒိဝသေန ဒေသနံ အဝိဒိတံ ဝိဒိတံ
ကတွာ နိဒေသေတိတိ နိဒါနံ-ဟူ၍ ပရိယတ္တိကျမ်းကျင်သူ ပညာ
ရှင်ကြီးများက ဤကဲ့သို့ ဝိဂ္ဂိုဟ် ဝစန ဖွင့်ပြတော်မူခဲ့ကြပေ
သည်။

အဓိပ္ပာယ်မှာ နိဒါန်း-ဟူသည် တရားဟောကြားသည့် အခါ
ကာလ၊ ဟောကြားသည့် အရပ်ဒေသ၊ ဟောကြားမည့် ပုဂ္ဂိုလ်၊
အကြောင်းပြုအဟောခံရသည့် ပုဂ္ဂိုလ်-အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်း
ဖြင့် မထင်ရှားသည်ကို ထင်ရှားအောင် ပေါ်လွင်အောင်ပြု၍
ပြည့်စုံစွာဖော်ပြတတ်သောကြောင့် နိဒါန်းမည်ပါသည်။

၁။ မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်နိဒါန်း

သာဓကဆောင် ထင်အောင်ပြုပါဦးမည်။ ဤ “သတိပဋ္ဌာန်
ကြေးကြော်သံ တရားတော်” တတိယပိုင်း အမည်ရှိ တရားတော်
မှာ မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်တွင် ပါရှိပါသည်။

(က) ဤ မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်ကို ဘယ်မှာ ဟောသလဲ
ဆိုသင် ကမ္မာသဓမ္မနိဂုံးတွင် ဟောတော်မူပါသည်။

(ခ) အဘယ်အခါမှာ ဟောသလဲဆိုသင် ကမ္မာသဓမ္မနိဂုံး
ရွာကြီးတွင် မြတ်ဘုရား သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အခါတစ်ပါး
တုန်းက ဟောပါသည်။

(ဂ) ဘယ်သူဟောသလဲဆိုသင် မြတ်စွာဘုရား ဟောပါ
သည်။

[၃]

အမှတ်စဉ် နိဒါန်း

(ဆ) ဘယ်သူ့ကို အကြောင်းပြု ဟောပါသလဲဆိုယင် ကုရုတိုင်း ကမ္မာသမ္ပန္နိဂုံး ရွာသူရွာသားများကို အကြောင်း ပြု၍ ရဟန်း၊ ရှင်၊ လူ ပရိသတ်များအား ဟောကြားပါသည်။

၂။ ပဋ္ဌာစာရာဝတ္ထုနိဒါန်း

နောက်တစ်ခု သာဓကပြုပါဦးမည်။ ဤ မဟာသတိပဋ္ဌာန် ကြွေးကြော်သံတရားတော် တတိယပိုင်းတွင် ပါရှိသော ပဋ္ဌာစာရာ ဝတ္ထုသည် ခုဒ္ဒကနိကာယ် ဓမ္မပဒ၌ ပါရှိပါသည်။

(က) အဘယ်မှာဟောသလဲဆိုယင် သာဝတ္ထိပြည် ဇောတန် ကျောင်းတိုက်အတွင်းတွင် ဟောပါသည်။

(ခ) အဘယ်အခါမှာ ဟောသလဲဆိုယင် မြတ်စွာဘုရား သာဝတ္ထိပြည် ဇောတန် ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် တစ်ခုခုသာ မှန်းလွှဲပိုင်းအခါကာလတွင် ဟောပါသည်။

(ဂ) ဘယ်သူဟောသလဲဆိုယင် ဂေါတမနွယ်ဖွား ငါတို့ မြတ်စွာဘုရားဟောပါသည်။

(ဃ) အဘယ်သူ့ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောသလဲဆိုယင် သာဝတ္ထိပြည်သူ အရူးမလေး ပဋ္ဌာစာရာကို အကြောင်းပြု၍ အရူးမလေး အပါအဝင် ရဟန်း၊ ရှင်၊ လူ ပရိသတ်အား ဟောကြားပါသည်။

ဤဖော်ပြချက်တို့မှာ နိဒါန်း ဖြစ်ပါသည်။

၃။ သတိပဋ္ဌာန်ကြွေးကြော်သံတရားတော် နိဒါန်း

ဤ နိဒါန်းရေးလျက်ရှိသော “သတိပဋ္ဌာန် ကြွေးကြော်သံ တရားတော်”သည် အဘယ်တွင် ပါရှိပါသလဲဆိုယင် ဒီဃနိကာယ် မဟာဝဂ္ဂ မဟာသတိပဋ္ဌာန်သုတ်ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာ နှင့် ခုဒ္ဒကနိကာယ် ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာတို့တွင် ပါရှိပါသည်။ ထို့ပြင် ဘုရားဟောပါဠိတော်၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာများနှင့်အညီ

အမှတ်စဉ် နိဒါန်း

ဟောကြား ပြုစုထားသော မဟာစည် ဝိပဿနာရှုနည်းကျမ်း ပထမတွဲ၊ ဒုတိယတွဲနှင့် မဟာစည်မှ မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ် နိဿယသစ်တွင်လည်း ပါရှိပါသည်။

ဘယ်မှာဟောသလဲ

(က) ဤ ဖော်ပြပါ မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ် ပါဠိတော်၊ အဋ္ဌကထာနှင့် ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ၊ မဟာစည် ဝိပဿနာရှုနည်း (ပ-ဒု)၊ မဟာစည်မှ မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ် နိဿယသစ်တို့မှ ဆီလျော်အောင် ထုတ်နုတ်စုစည်းကာ ဟောကြားထားသော “သတိပဋ္ဌာန် ကြေးကြော်သံတရားတော် တတိယပိုင်း” အမည်ရှိ တရားတော်ကို အဘယ်မှာစတင်ဟောသလဲဆိုယင် ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ရန်ကုန်တိုင်း အင်းစိန်မြို့နယ် ကြို့ကုန်းရပ်ကွက် ရန်ကုန် အင်းစိန်လမ်းမကြီး အမှတ် ၆ မဟာစည် သြဝါဒခံ ညောင်ကန်အေး သာသနာ့ ရိပ်သာ သာသနာ့အေးဓမ္မာရုံကြီးတွင် ဟောကြားပါသည်။

ဘယ်အခါမှာ ဟောသလဲ

(ခ) ဘယ်အခါမှာ ဟောကြားပါသလဲဆိုယင် ၁၃၄၃-ခုနှစ် ဝဿာန မိုးဥတု ဝါတွင်းကာလ ဥပုသ် သီတင်းနေ့များ တွင် ဟောကြားခဲ့ပါသည်။

ဘယ်သူဟောသလဲ

(ဂ) ဘယ်သူ ဟောသလဲဆိုယင် မဟာစည် သြဝါဒခံ ညောင်ကန်အေး သာသနာ့ရိပ်သာ ညောင်ကန်အေး ဆရာတော် ဘုရား ဟောကြားတော်မူပါသည်။

ဘာကြောင့် ဘယ်သူ့အား ဟောသလဲ

(ဃ) ဘယ်သူ့ကို အကြောင်းပြု၍ ဘယ်သူ့အား ဟောကြားပါသလဲဆိုယင် အိန္ဒိယနိုင်ငံ ဘုရားပွင့်ရာ ဗုဒ္ဓဂယာ၌ တည်ရှိသော အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ဝိပဿနာအသင်းက ၁၉၈၇-

သတိပဋ္ဌာန်-(၈)

[၆]

အမှတ် ၁ နိဒါန်း

ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ တစ်ရက်မှစ၍ ကျင်းပမည့် ကထိန်သင်တန်း အလှူပွဲနှင့် ဝိပဿနာတရား ၁၀-ရက်စခန်း တရားအားထုတ်ပွဲ သို့ ကြွရောက် စာရေးဟော တရားပြုပါရန် ပင့်လျှောက်ရာတွင် ဟောကြားရန် စီစဉ်ထားသော ဤ“မဟာသတိပဋ္ဌာန် ကြွေးကြော်သံ တရားတော်များ”ကို မြန်မာပြည် မဟာစည်သြဝါဒခံ ညောင်ကန်အေးသာသနာ့ရိပ်သာ ဥပုသ်သည် ယောဂီ ရဟန်း၊ ရှင်လှ ပရိသတ်တို့အား ဦးစွာ ပထမ ဟောကြားတော်မူပါသည်။

ညောင်ကန်အေးတရားနာပရိသတ် ဘယ်နှစ်မျိုးရှိသလဲ

ဤမည်သော မဟာစည်သြဝါဒခံ ညောင်ကန်အေး သာသနာ့ရိပ်သာ တရားနာပရိသတ်သည် ဘယ်နှစ်မျိုး ရှိပါသနည်း ဟုမ-

၁။ ဥပုသ်သည် ပရိသတ်၊

၂။ ရဟန်းယောဂီ၊ လှယောဂီ ပရိသတ် ဟူ၍ နှစ်မျိုး ရှိပါသည်။

ဥပုသ်သည် တရားနာဟူသည်

ဤ မဟာစည် သြဝါဒခံ ညောင်ကန်အေး သာသနာ့ရိပ်သာကို ၁၃၄၂-ခု သီတင်းကျွတ်လ ခရစ်နှစ် ၁၉၀၀-ခု အောက်တိုဘာလ၌ စတင် တည်ထောင်ခဲ့ပါသည်။ ထိုတည်ထောင်သည့်နှစ်မှစ၍ အခါအားလျော်စွာ ကျေးဇူးရှင် မဟာစည် ဆရာတော်ဘုရားကြီး အမှူးရှိသော မဟာစည်နာယက ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ဓမ္မကထိက ဆရာတော်ဘုရားများ၏ တရားပွဲများကိုလည်း ကျင်းပခဲ့ပါသည်။

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဗုဒ္ဓသာသနာတော် သန့်ရှင်း တည်တံ့ ပြန့်ပွားရေး နိုင်ငံတော် သံဃမဟာ

အမှတ်စဉ် နိဒါန်း

နာယက ဆရာတော်ဘုရားကြီးများကိုပင့်၍လည်း ဩဝါဒဿူ ပူဇော်ပွဲများကို ကျင်းပခဲ့ပါသည်။

မဟာစည်ယောဂီ သာသနာ့ဒါယကာကြီးဦးနု၏ ဝိပဿနာ တရားပွဲကိုလည်း ကျင်းပခဲ့ဖူးပါသည်။

ထိုသို့ အထူးတရားပွဲများ ကျင်းပတိုင်းပင် ညောင်ကန်အေး ရိပ်သာတွင်းရှိ ပေ ၆၀၊ ပေ ၉၀-ရှိသော သာသနာ့အေး ဓမ္မာရုံကြီး ပြည့်လျှံအောင်ပင် တရားနာပရိသတ်များ ရာ၊ ထောင်ချီ၍ စည်ကားခဲ့ပါသည်။

ထို စတင်တည်ထောင်သည့်နှစ်မှ စ၍ပင် ဤညောင်ကန် အေး သာသနာ့ရိပ်သာ၌ နေ့စဉ်ယောဂီများအား မှန်းလွဲ ၂- နာရီမှ ၃-နာရီအထိလည်းကောင်း၊ ဥပုသ်သီတင်းနေ့တိုင်းတွင် မှန်းလွဲ ၂-နာရီမှ ၄-နာရီအထိလည်းကောင်း တရားပွဲများကို ရန်ကုန်မြို့ ဗဟန်းမြို့နယ် သာသနာ့ရိပ်သာလမ်း မဟာစည် သာ သနာ့ရိပ်သာကြီး၌ကဲ့သို့ ကျင်းပခဲ့ပါသည်။

ရိပ်သာ တည်ထောင်စ နှစ်ဦးပိုင်း တစ်နှစ်၊ နှစ်နှစ်၊ သုံးနှစ် လောက်မှ ဥပုသ်နေ့တိုင်း တရားပွဲတွင်မူ တရားနာဥပုသ်သည် တရားနာပရိသတ်မှာ ၅၀-မှ ၂၀၀-(နှစ်ရာ)ခန့် အထိသာ ရှိခဲ့ ပါသည်။ ထို့ကြောင့် “လိမ္မာယဉ်ကျေး၊ တရားရေး၊ အားပေး နာကြား ကျင့်ပွားမည်” ဟူသော ညောင်ကန်အေးအဓိဋ္ဌာန်နှင့် “ညောင်ကန်အေးတွင်၊ တရားဝင်၊ အစဉ်ငြိမ်းချမ်း ကြစေ သော်” ဟူသော ညောင်ကန်အေးဆန္ဒနှင့်အညီ ညောင်ကန် အေးရိပ်သာ ဝေယျာဝစ္စအဖွဲ့က ယောဂီတိုးပွားရေး၊ ဥပုသ် သည် တိုးပွားရေးများကို စည်းဝေးဆုံးဖြတ်ပြီး ဆောင်ရွက်ကြ ပါသည်။

ထိုအခါ အမှုဆောင်များ အုပ်စုလိုက် အရေအတွက် သတ် မှတ်၍ စနေနေ့တိုင်း နေ့ချင်းပြန် တရားအားထုတ်လာရောက် ကြခြင်း၊ ဥပုသ်နေ့တိုင်း ဥပုသ်စောင့်၊ တရားနာ၊ တရားအား

ထုတ်ကြွခြင်းဖြင့် ညောင်ကန်အေးရိပ်သာတွင် ယောဂီတိုးပွား၍ ဥပုသ်သည် တရားနာယောဂီများလည်း တိုးပွားခဲ့ပါသည်။

အထူးအားဖြင့် ညောင်ကန်အေးရိပ်သာ ဝေယျာဝစ္စအဖွဲ့ လမ်းညွှန် ဦးသျှောင်နာယကကြီး ဦးဘညိုနိဗ္ဗာန် ဆေးတိုက်ပိုင် ရှင် ကေမ္ဘာဦးမောင်သည် သူ၏အလုပ်တိုက်မှ လုပ်သားများ တွင် ဥပုသ်နေ့၌ ဥပုသ် စောင့်လိုသူများအား ရွေးကောက်၍ ဥပုသ်နေ့တွင် လုပ်အားခမပျက် အနားပေးပြီး ညောင်ကန်အေး ရိပ်သာသို့ နိဗ္ဗာန်ကူးတို့ ကားကြို၊ ကားပို့လျက် ကားကပ်စီးစာ ဥပုသ်သည် ယောဂီများကို အားဖြည့်ကုသိုလ်ပြုပေးပါသည်။

ထို့ကြောင့် ညောင်ကန်အေး ရိပ်သာတွင် ဥပုသ်သည်များ မှာ တစ်နေ့တခြား တိုးပွားလာခဲ့ရာ ယခုအခါ ဝါတွင်းဝါပ ဥပုသ်နေ့တိုင်း ၃၀၀-ခန့်ရှိ၍ တရားနာချိန်တွင် လာရောက် သော တရားနာမှာ ၂၀၀-ခန့်ရှိသဖြင့် ဥပုသ်နေ့တိုင်း တရားနာ ပရိသတ် ၅၀၀-ခန့် ရှိခဲ့ပါသည်။

ဥပုသ်စောင့် တရားနာ ကျင့်ပွားပုံ

ဤမဟာစည်သြဝါဒခံ ညောင်ကန်အေးသာယာရိပ်သာသို့ ဥပုသ်နေ့တွင် ဥပုသ်စောင့် တရားနာ၊ တရားအားထုတ်လာကြသူ များအား ဆွမ်းစရိတ် အထူးပကောက်ခံဘဲ သီးခြား ဆွမ်း ကုသိုလ်ရှင်များက ကုသိုလ်ဖြစ် ကျွေးမွေး ဒါနပြုကြပါသည်။

ဥပုသ်သည်များသည် ဥပုသ်နေ့တိုင်းနံနက် ၈-နာရီအရောက် လာ၍ တရားမကျင့်ပွားဖူးသေးသူ အသစ်ပါရှိပါက မဟာ စည် ဝိပဿနာအလုပ်ပေးတရားကို နာကြားရပါသည်။ တရား နာကြားပြီးသော် ထိုနည်းအတိုင်း တရားရှုမှတ် နေကြရ ပါသည်။

နံနက် ၉-နာရီခွဲတွင် ညောင်ကန်အေး ဆရာတော်ဘုရားထံ ရှစ်ပါး ဥပုသ်သီလများကို ခံယူဆောက်တည် ကျင့်သုံးကြရ

အမှတ်စဉ် နိဒါန်း

ပါသည်။ ဥပုသ်ရှစ်ပါးသီလ ဆောက်တည်ပုံကို သီးခြားဖော်ပြ ထားပါသည်။ သီလခံယူပြီးနောက် တရားကျင့်ပွား နေကြရ ပါသည်။

နံနက် ၁၀-နာရီခွဲ အချိန်တွင် အချက်ပေး ကြေးစည် တီးသော် သတိအမှတ်တရားဖြင့် ရဟန်း၊ ရှင်၊ လူ ကြီးစဉ် ငယ် လိုက် တန်းစီလျက် ဆွမ်းစားကျောင်းသို့သွား၍ အလှူရှင်များ၏ ကောင်းမှုတို့ကို သာဓုခေါ်၍ မေတ္တာပို့ပြီး သတိအမှတ်ဖြင့်ပင် နေ့စာ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးကြရပါသည်။

ဆွမ်းစားပြီးနောက် မုန်းတည့် ၁၂-နာရီအထိ သတိ အမှတ် ဖြင့် အနည်းငယ်နားပြီး စင်္ကြံလမ်းလျှောက် တရား မှတ်ကြရ ပါသည်။

မုန်းတည့် ၁၂-နာရီမှ မုန်းလွဲ ၁-နာရီအထိ ထိုင်လျက် တရားရှုမှတ်ကြရပါသည်။ မုန်းလွဲ ၁-နာရီမှ ၂-နာရီအထိ လမ်းလျှောက်တရားမှတ်စဉ် ဝေယျာဝစ္စအဖွဲ့မှ ညောင်ကန်အေး ရိပ်သာ အလှူပဒေသာ ကုသိုလ်ရှင် ကြေညာသည်ကို ကြားနာ ပြီး သာဓုခေါ်ရပါသေးသည်။

မုန်းလွဲ ၂-နာရီအချိန်တွင် ညောင်ကန်အေး ဆရာတော် အမှူးရှိသော လက်ထောက်ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ဓမ္မကထိကများက ဟောကြားသော တရားတော်ကို ကြားနာကြရပါသည်။

တရားပွဲပြီးသော် အချိန်ရသေးက တရားရှုမှတ်ပြီး အိမ်ပြန် ကြပါသည်။ အချိန်မရက တရားပွဲ ပြီးပြီးချင်း အိမ်ပြန်ကြပါ သည်။

စနေနေ့တိုင်း နေ့ချင်းပြန် ဥပုသ်စောင့် တရားနာကြားသူ များလည်း ဥပုသ်သည် ယောဂီများနည်းတူ လိုက်နာ ကျင့်သုံး ကြရပါသည်။

[ယ] အမှာစာ နိဒါန်း

ညောင်ကန်အေး ယောဂီများ တရားကျင့်ပွားပုံ

မဟာစည် သြဝါဒခံ ညောင်ကန်အေး သာသနာ့ရိပ်သာသို့ ရဟန်းဝတ်၊ ရှင်သာမဏေဝတ်ဖြင့် တရားဝင် ကျင့်ပွား အား ထုတ်လိုလျှင် ဗုဒ္ဓ ဝိနည်းတော်နှင့် လျော်ညီစွာ မိမိသီလကို စင်ကြယ်အောင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီးနောက် ဦးစွာ ညောင်ကန်အေး ဆရာတော်ထံ ခွင့်ပန်ပြီး ဆရာတော်၏ သြဝါဒကို ခံယူလျက် ခွင့်ပြုချက်ရက မိမိ၏ သာသနာ့ဝင်မှတ်တမ်းကိုပြု၍ အနန္တအေး ဓမ္မသာလာရုံးခန်းတွင် စာရင်းသွင်း ဖောင်ဖြည့်ရပါသည်။

ထို့နောက် နေရာချထားရေး ဆရာတော် ညွှန်ကြားသည့် နေရာ၌ ကိုယ်ပိုင်အိပ်ရာလိပ်၊ ခြင်ထောင်ဖြင့် နေရာယူခင်းကျင်း ရပါသည်။ ရဟန်းတော်၊ ရှင်သာမဏေ ယောဂီအတွက် နံနက် ၈-နာရီခွဲတွင် နာရီဝက်ခန့် စီတန်းဆွမ်းခံကြခြင်းဖြင့် ဆွမ်း စရိတ်ပေးသွင်းရန်မလိုပါ။

လူဝတ်ဖြင့် တရားကျင့်လိုလျှင် မိမိ၏အုပ်ထိန်းသူ၊ သို့မဟုတ် အာမခံသူပါ လိုက်ပါလာပြီး ညောင်ကန်အေး ဆရာတော်ထံ ခွင့်ပန်၊ သြဝါဒခံ၍ ခွင့်ပြုချက်ရက မိမိ၏ မှတ်ပုံတင်ကို ပြု၍ အနန္တအေး ဓမ္မသာလာရုံးခန်းတွင် စာရင်းသွင်း ဖောင်ဖြည့်ရ ပါသည်။ မိမိနေထိုင်ကျင့်ပွားမည့် ရက်ကိုမှန်း၍ တစ်နေ့လျှင် ဆွမ်းစရိတ် ၅-ကျပ်နှုန်း ငွေလူဖြတ်ပိုင်းယူရပါသည်။ ထို့နောက် နေရာချထားရေးဝန်ဆောင်၏ ညွှန်ကြားသော နေရာတွင် ကိုယ် ပိုင် အိပ်ရာလိပ်၊ ခြင်ထောင်ဖြင့် နေရာယူ ခင်းကျင်းကြရပါ သည်။

ညနေ ၅-နာရီ အချိန်တွင် တစ်နေ့တည်း ရောက်သော ယောဂီအားလုံး ကျေးဇူးရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြား အသံသွင်းထားသော ဝိသုဒ္ဓါ အလုပ်ပေး တရား တော်ကို စက်ဖြင့် ဖွင့်ပြရာ၌ ဟုန်း နာကြား သင်ယူရပါ သည်။

အမှတ် ၈ နိဒါန်း

အလုပ်ပေးတရားနာကြားပြီးချိန်မှစ၍ ဆရာတော်၏ဩဝါဒနှင့် ရိပ်သာစည်းကမ်းအတိုင်း သွား၊ ရပ်၊ ထိုင်၊ လျောင်း၊ ဣရိယာပုထ် ၄-ပါးလုံးဖြင့် သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာတရားကို ကျင့်ပွားအားထုတ်ရပါသည်။ တရားကျင့်ပွားနည်းမှာ ဤ“သတိပဋ္ဌာန်ကြေးကြော်သံတရားတော်”တွင် ပါရှိပြီးဖြစ်ပါသည်။

ညနေ ၆-နာရီခွဲအချိန်တွင် ရဟန်း၊ ရှင်၊ လူ ယောဂီအားလုံး ကြီးစဉ်ငယ်လိုက် တန်းစီထိုင်လျက် ဘုရားရှိခိုးကြရပါသည်။ ဘုရားရှိခိုးဆိုရိုးမှာ ကျေးဇူးရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း အသင့်ပုံနှိပ်ထားသော ညောင်ကန်အေး ဝတ်ရွတ်စဉ်ကို နာရီစက်ခန့်မျှ ညီညီညာညာ ရွတ်ဆိုရှိခိုးကြရပါသည်။

ပြီးသော် ညဉ့် ၉-နာရီအထိ သာသနာအေး ဓမ္မာရုံကြီးအတွင်းဝယ် စုပေါင်း၍ တရားကျင့်ပွားကြရပါသည်။ ညဉ့် ၉-နာရီ အချိန်ရောက်သော် မိမိနေရာတွင် ပြန်၍ ညဉ့် ၁၀-နာရီအထိ တရားကျင့်ပွား၍ အိပ်စက်ကြရပါသည်။

နံနက် ၃-နာရီခွဲ တုန်းခေါက်သံကြားရသော် သတိအမှတ်ဖြင့် အိပ်ရာမှထပြီး သတိအမှတ်ဖြင့် မျက်နှာသစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်သန့်စင်ခြင်းများကို ပြုလုပ်ကြရပါသည်။ ထို့နောက် သတိအမှတ်တရားဖြင့်ပင် သာသနာအေး ဓမ္မာရုံတွင်းသို့ ၄-နာရီအရောက်လာ၍ စုပေါင်းတရားကျင့်ပွားကြရပါသည်။

နံနက် ၅-နာရီအချိန်တွင် ရှစ်ပါးသီလခံယူကြပြီး အတိုချုပ်ဘုရားဝတ်ပြု အမျှဝေကြရပါသည်။ ထို့နောက် ဥတုရာသီအလိုက် အရုဏ်တက်ချိန်တွင် အချက်ပေး ကြေးစည်တီးသော် အမှတ်တရားဖြင့် ရဟန်း၊ ရှင်၊ လူ ယောဂီများ ကြီးစဉ်ငယ်လိုက် တန်းစီ၍ ဆွမ်းစားကျောင်းသို့ ကြွကာ အရုဏ်ဆွမ်း ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်ကြရပါသည်။ အရုဏ်ဆွမ်း ကိစ္စပြီးသော် ဓမ္မာရုံသို့ ပြန်လာပြီး တရားကျင့်ပွားကြရပါသည်။

[၈]

အမှတ် ၈ နိဒါန်း

နံနက် ၈-နာရီခွဲသော် သံဃာတော် အားလုံး သတိအမှတ် တရားဖြင့် ဆွမ်းခံကြွတော်မူကြပါသည်။ နံနက် ၉-နာရီ အချိန် တွင် သတိအမှတ်ဖြင့် ကိုယ်အဆောင် ကိုယ်ပြန်၍ ရေချိုးကြပါ သည်။ သံဃာတော်များလည်း ဆွမ်းခံပြန်သော် ရေချိုးတော်မူ ကြပါသည်။ ရေချိုးပြီးသော် ဓမ္မာရုံသို့ ပြန်ကြွလာပြီး တရား ကျင့်နေစဉ် နံနက် ၁၀-နာရီခွဲသောအခါ အချက်ပေး ကြေး စည်သံ အမှတ်အသားဖြင့် အရုဏ်ဆွမ်းတုန်းကလိုပင် တန်းစီ၍ ဆွမ်းစားကျောင်းသို့ သွားကာ သတိအမှတ်ဖြင့် ဆွမ်းတုန်းပေး ကြရပါသည်။

နေ့ဆွမ်းတုန်းပေးသုံးဆောင်ပြီးသော် သတိအမှတ်ဖြင့် မိမိ အဆောင်ပြန်၍ အနည်းငယ်နားပြီး နံနက် ၁၁-နာရီခွဲမှ မှန်း တည့် ၁၂-နာရီအထိ လမ်းလျှောက်တရားရှုမှတ်၍ မှန်းတည့် ၁၂-နာရီမှ မှန်းလွဲ ၁-နာရီအထိ ထိုင်လျက် တရားရှုမှတ်ကြရ ပါသည်။ မှန်းလွဲ ၁-နာရီမှ ၁-နာရီခွဲအထိ လမ်းလျှောက်တရား မှတ်၍ မှန်းလွဲ ၂-နာရီမှ ၃-နာရီ အထိ ညောင်ကန်အေး ဆရာတော်နှင့် အလှည့်ကျ လက်ယောက်ဝမှကထိကတို့၏ တရား ဝတ်ကို နာကြားကြရပါသည်။

ညနေ ၃ နာရီတရားပွဲပြီးသော် မိမိ၏ တရားအတွေ့အကြုံ များကို ဆရာတော်ထံ တင်ပြလျှောက်ထား ဆွေးနွေးကြရပါ သည်။ ဆရာတော်က ယောက်ျားအား တစ်ပောက်ပြီး တစ် ယောက် နာမည်ခေါ်၍ စစ်ဆေး ညွှန်ကြားသင့်သည်များကို ညွှန်ကြားပေးတော်မူပါသည်။

ထို့နောက် ဆက်လက်၍ တရားကျင့်ပွားကြပြီး နောက် ညနေ ၆-နာရီခွဲသော် ဓမ္မာရုံကြီးအတွင်းဝယ် ဘုရားပတ်တက် ကြရပြန်ပါသည်။

ညောင်ကန်အေး ယောဂီဟူသည် ဤသို့ ကျင့်ပွားအားထုတ် ရပေသည်။ ဤသို့ ညောင်ကန်အေးရိပ်သာတွင် သတိပဋ္ဌာန်

အမှတ် ၁ နိဒါန်း

ဝိပဿနာတရား ကျင့်ပွားအားထုတ်ကြသော ယောဂီပေါင်းမှာ ၁၉၇၀-ခုနှစ်မှ ယခု ၁၉၇၇ - ခုနှစ်အထိ ၇-နှစ်အတွင်း (၂၀၀၀)နှစ်ထောင်ကျော် ရှိခဲ့ပါပေပြီ။

ဤ နိဒါန်း ရေးသားသူသည်လည်း ထိုညောင်ကန်အေး ယောဂီများတွင် တစ်ပါး အပါအဝင် ဖြစ်ပေသည်။ ယခု အခါ ညောင်ကန်အေးဆရာတော်၏ ချီးမြှောက်မှုဖြင့် လက်ထောက် မွေကထိကအဖြစ် ညောင်ကန်အေး သာသနာ့ရိပ်သာ တွင် ပစ္စည်းလေးဖြာ ဒါယကာ-ဒါယိကာမများအား ကျေးဇူးတုံ့ပြန်ရင်း သာသနာပြုလျက် ရှိပါသည်။ ယခု ညောင်ကန်အေး ဆရာတော်၏ တာဝန်ပေးချက်အရ ဤနိဒါန်းကိုရေးသားရပေသည်။

ဆက်ပါဦးမည်။ ဤဖော်ပြခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်းပင် ညောင်ကန်အေး ဆရာတော်သည် ယခုနှစ် ဝါတွင်းကာလပတ်လုံး ဥပုသ်သီတင်းနေ့တိုင်း ဖော်ပြပါ ညောင်ကန်အေးယောဂီနှင့် ဥပုသ်သည်ယောဂီ တရားနာများအား ဤသတိပဋ္ဌာန် ကြွေးကြော်သံတရားတော်များကို ဟောကြားချီးမြှင့်တော်မူပါသည်။

ဩကာသ သီလပေးတရား

ယခု ဤအရှင်နိဒါန်းရေးသားရသော “သတိပဋ္ဌာန် ကြွေးကြော်သံတရားတော် တတိယပိုင်း” တွင်—

- ၁။ ဩကာသ ကန်စော့ခန်းနှင့် ငါးပါးသီလပေး တရားတော်နှင့်—
- ၂။ ငိုကြွေးကင်းရန် သတိပဋ္ဌာန်တရားတော် အမှတ် (၁-၂-၃)အားဖြင့် တရားလေးပုဒ် ပါဝင်ပါသည်။

အမှတ်(၁) ဩကာသကန်စော့ခန်းနှင့် ငါးပါးသီလပေး တရားတော်အတွက်ကို ထိုစာအုပ်ကို သီးခြားလုံးချင်း ထုတ်

သ] အမှတ် ၁၀၁ နိဒါန်း

ဝေစဉ်ကပင် ညောင်ကန်အေးရိပ်သာ ဝေယျာဝစ္စအဖွဲ့ အမှုဆောင် အမျိုးသမီး ဝေယျာဝစ္စအဖွဲ့ငယ် အတွင်းရေးမှူး ဒေါ်တင်သိန်းလှ(တက္ကသိုလ် ပွင့်လန်း)က ရေးသားခဲ့သော အမှာကို သီးခြားဖော်ပြပြီးဖြစ်ရာ ဤအရှင်က နိဒါန်းတွင် အထူးဖော်ပြဖွယ် လိုမည်မထင်ပါ။

(ဗုဒ္ဓဘာသာ က-ကြီး၊ခ-ခွေး)ဆိုသည့်အတိုင်း ဗုဒ္ဓဘာသာ ဖြစ်သစ်စ ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်း ပထမအခြေခံ ဖောင်ဒေးရှင်း သင်ကြားချက်များကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ငိုကြွေးကင်းရန် သတိပဋ္ဌာန်တရား

“ငိုကြွေးကင်းရန် သတိပဋ္ဌာန်တရားတော် အမှတ် (၁-၂-၃) အတွက်မှာလည်း သီးခြားလုံးချင်း ထုတ်ဝေစဉ်က ဓမ္မာစရိယ ဦးဋ္ဌေးလှိုင်ရေးသားသော ထင်မြင်ချက် အဖွင့်လွှာ”ကို သီးခြားဖော်ပြထားပြီးဖြစ်ရာ ဤနိဒါန်းရေးသူအနေနဲ့ အထူးဖော်ပြဖွယ် မလိုတော့ပါ။

ထို သီးခြားလုံးချင်း ထုတ်ဝေစဉ်က အနည်းငယ် တရားရှည်လျားပြီး စကားလုံးများ ဝေခေဆာဆာရှိခဲ့၍ ဤတွင်မူ တစ်ပုဒ်လျှင် နာရီဝက်ကျော်ကျော်ခန့်သာဟောရန် စီစဉ်ထားသည်မို့ စကားလုံး သိပ်သည်း ကျစ်လျစ်လျက် လိုရင်းထိမိအောင် အနှစ်ထုတ်ဟောထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ငိုကြွေးကင်းရန် သတိပဋ္ဌာန်တရားတော် အမှတ်(၁)တွင် မဟာသတိပဋ္ဌာန်သုတ် ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာလာသည့်အတိုင်း ငိုကြွေးဆင်းရဲဖြစ်ပုံနှင့် သတိပဋ္ဌာန်တရားကိုကျင့်ပွားကာ ငိုကြွေးရခြင်း ဆင်းရဲကင်းနိုင်ပုံတို့ကို ဖော်ပြထားပါသည်။ ထို့နောက် ငိုကြွေးမှု ဆင်းရဲရောက်ရသူ ပဋ္ဌာစာရာဝတ္ထုကို အကျဉ်းချုပ် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ အနှစ် ထုတ်ဖော်ပြထားပြီး မြတ်စွာဘုရား

အမှတ်စာ နိဒါန်း

[၅]

တရားတော်ကို နာကြားရ၍ အရူးပျောက်ပြီး သောတာပန် ဖြစ်လေသတည်းဖြင့် အဆုံးသတ်ထားပေသည်။

အမှတ်(၂)တွင်မူ ပဋ္ဌာစာရာအား ဘုရားဟောကြားသည့် တရားကို နာကြား ကျင့်ပွားရသူ ပဋ္ဌာစာရာ သောတာပန် ဖြစ်ပုံကို မဟာစည် ဝိပဿနာရှုနည်းနှင့်တကွ ဖော်ပြထား ပေသည်။

အမှတ် (၃) တွင်မူ သောတာပန်ဖြစ်ပြီးသူ ပဋ္ဌာစာရာက မြတ်စွာဘုရားထံ ခွင့်ပန်ပြီး ဘိက္ခုနီ အမျိုးသမီး ရဟန်းတော် ပြုလုပ်ပြီး တရားအားထုတ်သဖြင့် ရဟန္တာထေရီ ဖြစ်ပွားသည် အထိ ဖော်ပြ၍ တရားကို အဆုံးသတ်ထားလေသည်။

နိဂုံး

သတိပဋ္ဌာန် ကြွေးကြော်သံ တရားတော် ဟတိယပိုင်း နိဒါန်း ကား ဤတွင် အဆုံးသတ်သင့်ပါပြီ။

ဤသတိပဋ္ဌာန်ကြွေးကြော်သံတရားတော်ကို နာကြားရှုပွား အားထုတ်နိုင်ကြ၍ ငိုကြွေးရခြင်းစသော ဆင်းရဲအားလုံး ချုပ် ငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို လျင်မြန်စွာဆိုက်ရောက် မျက်မှောက် ပြုနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

အရှင်ပညာဝံသ (ဓမ္မကထိက)
ညောင်ကန်အေး သာသနာ့ရိပ်သာ၊
ရန်ကုန်မြို့၊ မြန်မာပြည်။

(၂၀-၉-၈၇)

မာတိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
	ဗုဒ္ဓဘာသာ က-ကြီး၊ ခ-ခွေး သြကာသ နှင့် သီလပေးစာရားတော်	ကန်တော့ခန်း*
၁။	သြကာသကန်တော့ခန်း ၁
၂။	အသက်နှင့်ထပ်တူ ဆောင်စော်မူကြ သြကာသ ၁
၃။	သြကာသဘုရားရှိခိုးအမျိုးမျိုး ၂
၄။	ညီညာယင်ကောင်းတယ် ၂
၅။	မဟာစည် သြကာသ ကန်တော့ခန်း ၃
၆။	သြကာသကန်တော့ခန်းတိုင်းမှာ ၃
၇။	သြကာသဆိုတာဘာလဲ ၄
၈။	စကားသုံးခန်း တောင်းပန်ညွှန်း ၄
၉။	ကံသုံးပါး ၄
၁၀။	ရည်ရွယ်ချက် ၅
၁၁။	ကန်တော့ရှိခိုးက ချမ်းသာရတတ်လမ်း ၅
၁၂။	ရတနာ မြတ်သုံးပါး ၆
၁၃။	ရှိခိုးကန်တော့ပုံ ၈
၁၄။	ပူဇော် ၈
၁၅။	ဖူးမြော် ၉
၁၆။	မာန်လျှော့ ၉
၁၇။	ကန်တော့ ၉
၁၈။	ရည်ရွယ်ချက်နှင့် ပြည့်စုံပြေပြစ်သော မဟာစည်သြကာသကန်တော့ခန်း ၁၀
၁၉။	အမှာစကားချုပ် ၁၀

[အာ]

မာတိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၂၀။	ဆရာသမားတို့ကို ရှိခိုးကန်တော့တဲ့အခါ ...	၁၁
၂၁။	မိဘတို့ကို ရှိခိုးကန်တော့တဲ့အခါ ...	၁၁
၂၂။	အဘိုးအဘွားတို့ကို ရှိခိုးကန်တော့တဲ့အခါ...	၁၁
၂၃။	ဦးကြီးအဒေါ်တို့ကို ရှိခိုးကန်တော့တဲ့အခါ	၁၁
၂၄။	အမှားစကားချုပ် ကျိုးကြောင်းပြု	၁၂
၂၅။	ဆုတောင်းပုံ	၁၂
၂၆။	ဆုတောင်း ၉-မျိုး	၁၃
၂၇။	အပါယ် ၄-ပါး	၁၄
၂၈။	ကပ်သုံးပါး	၁၄
၂၉။	ရပ်ပြစ်မျှစ်ပါး	၁၄
၃၀။	ရန်သူမျိုး ၅-ပါး	၁၅
၃၁။	ဝိပတ္တိ ၄-ပါး	၁၆
၃၂။	ဗျာသန ၅-ပါး	၁၆
၃၃။	အနာမျိုး ၉၆-ပါး	၁၇
၃၄။	မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ၆၂-ပါး	၁၇
၃၅။	မဂ်, ဖိုလ်တရား	၁၈
၃၆။	နိဗ္ဗာန်တရား	၁၈
၃၇။	နိဗ္ဗာန်ဆော်	၁၈
၃၈။	ဩကာသကန်တော့ခန်း	၁၉
၃၉။	ပသန္တတဒ္ဓိတ်ဆုပေး	၁၉
၄၀။	သီလတောင်း	၂၀
၄၁။	သီလတောင်းပုံ	၂၀
၄၂။	ညွှန်ကြားချက်	၂၁
၄၃။	ဘုရားရှိခိုး	၂၁
၄၄။	အဓိပ္ပာယ်	၂၁
၄၅။	ဘယ်ဘုရားကိုရှိခိုးသလဲ	၂၂

မာတိကာ

[၈]

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၄၆။	သရဏဂုံဆောက်တည်ပုံ ၂၃
၄၇။	ယုံကြည်ချက် သရဏဂုံ ၂၄
၄၈။	မိဘကိုအားကိုးသလို ၂၅
၄၉။	ဆေးဆရာကိုအားကိုးသလို ၂၆
၅၀။	ဘုရားကို ယုံကြည်ယင် ဘုရားစကားကို နားထောင် ၂၆
၅၁။	ဗုဒ္ဓလမ်းစဉ် ၂၆
၅၂။	မကောင်းမှုဒုစရိုက်ဆိုတာဘာလဲ ၂၇
၅၃။	ကောင်းမှုသုစရိုက်ဆိုတာဘာလဲ ၂၇
၅၄။	စိတ်ဖြူစင်ရယော်ဆိုတာဘာလဲ ၂၇
၅၅။	ဗုဒ္ဓလမ်းစဉ် ရှစ်လုံးဘွဲ့ ၂၇
၅၆။	အတည်ပြုပုံ အဓိပ္ပာယ် ၂၈
၅၇။	ငါးပါးသီလဆောက်တည်ပုံ ၂၈
၅၈။	တရားဥပဒေလိုက်နာရသလို ၂၉
၅၉။	ဆုတောင်းဦးတည်ချက် ၃၀
၆၀။	စခန်းသိမ်းအမှတ်စကား ၃၁
၆၁။	ရှစ်ပါးသီလဆောက်တည်ပုံ သီလတောင်း ၃၂
၆၂။	ဘုရားရှိခိုး ၃၃
၆၃။	သရဏဂုံ ဆောက်တည်ပုံ ၃၃
၆၄။	ရှစ်ပါးသီလဆောက်တည်ပုံ ၃၄
	ငိုကြွေးကင်းရန် သတိပဋ္ဌာန်တရားတော်	
၆၅။	စကားဦး ၃၇
၆၆။	ပဏာမ ၃၇
၆၇။	သုတ်တော်နိဒါန်း ၃၇
၆၈။	တရားကြေညာချက် ၃၇
၆၉။	ငိုကြွေးမှု ပရိဒေဝဆိုတာဘာလဲ ၃၈

[ဤ]

မာတိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၇၀။	ဘုရားဟော ပါဠိတော်	— ၃၉
၇၁။	ဗျဿနကြောင့် ငိုရတယ်ဆိုတာ	— ၃၉
၇၂။	ဒုက္ခဓမ္မကြောင့် ငိုရတယ်ဆိုတာ	— ၄၀
၇၃။	ဘယ်လိုငိုကြသလဲ	... ၄၀
၇၄။	၁-အာဒေဝေါ	... ၄၁
၇၅။	၂-ပရိဒေဝေါ	... ၄၁
၇၆။	၃-အာဒေဝနာ	... ၄၂
၇၇။	၄-ပရိဒေဝနာ	... ၄၂
၇၈။	၅-အာဒေဝိတတ္ထံနှင့် ၆-ပရိဒေဝိတတ္ထံ	... ၄၃
၇၉။	ငိုကြွေးမှုကို လွန်မြောက်လို့	... ၄၃
၈၀။	ဝိပဿနာရှုနည်း	... ၄၄
၈၁။	သတိပဋ္ဌာန်ပွား၍ ငိုကြွေးကင်းခဲ့သူ	... ၄၄
၈၂။	ပဋ္ဌာစာရာဝတ္ထု၊ ဇေတဝန်တရားပွဲ	... ၄၆
၈၃။	ဆုထူးပန် ပါရမီရှင်မလေး	... ၄၆
၈၄။	ဘုရားမြတ်က လာစေချင်	... ၄၇
၈၅။	တရားနာသူတွေက မလာစေချင်	... ၄၈
၈၆။	ဘုရားထံရောက်တော့ အရူးပျောက်	... ၄၈
၈၇။	ဘုရားတိုင် လျှောက်လွှာ	... ၄၉
၈၈။	ငိုချင်းရှည် ကိုယ်ရေးရာဇဝင်	... ၄၉
၈၉။	အိမ်တွင်းပုန်း သူဌေးသမီး	... ၄၉
၉၀။	အရေးကြီးတော့ သွေးနိုးမှ	... ၅၀
၉၁။	လင်သေသားဆုံး	... ၅၀
၉၂။	မိဘနှင့် မောင်ရင်း သေကြပြန်ခြင်း	... ၅၁
၉၃။	ငိုချင်းကဗျာ	... ၅၂
၉၄။	ကယ်တင်တော်မူပါဘုရား	... ၅၂
၉၅။	အငိုတိတ်ပါစော့	... ၅၃

မာတိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၉၆။	သတိပေးဂါထာ	၅၃
၉၇။	ငိုချင်းဘယ်ကြောင့်ကြာ	၅၄
၉၈။	ကိုယ့်လမ်းကိုယ်ပြင် နိဗ္ဗာန်ဝင်ဂါထာ	၅၅
၉၉။	နိဂုံး	၅၆

ငိုကြွေးကင်းရန်သတိပဋ္ဌာန်တရားတော် (ဒုတိယပိုင်း)

၁၀၀။	စကားဦး	၅၇
၁၀၁။	ပဏာမ	၅၇
၁၀၂။	ကိုယ့်လမ်းကိုယ်ပြင် နိဗ္ဗာန်ဝင်ဂါထာ	၅၇
၁၀၃။	ဖြစ်လျှင်ပျက်မြဲ မွေးသေမြဲ	၅၈
၁၀၄။	ရှင်ကဲ့	၆၀
၁၀၅။	သေကဲ့	၆၀
၁၀၆။	ဘုံကဲ့	၆၁
၁၀၇။	ကိလေသာသေမင်း	၆၁
၁၀၈။	သားသမီးကလဲ မိဘကိုမကယ်နိုင်	၆၂
၁၀၉။	မိဘကလဲ သားသမီးကိုမကယ်နိုင်	၆၂
၁၁၀။	လင်နှင့်မယား ပေါင်းသင်းများလဲ အချင်းချင်းမကယ်နိုင်	၆၃
၁၁၁။	ဆွေမျိုးချင်းလဲ မကယ်နိုင်	၆၄
၁၁၂။	သေမင်းခေါ်လျှင် မြန်မာကဗျာ	၆၅
၁၁၃။	ကိုယ့်လမ်းကိုယ်ပြင် နိဗ္ဗာန်ဝင်ရန်	၆၅
၁၁၄။	ညစ်ညမ်းသောလမ်းကိုမြင်ရာ	၆၆
၁၁၅။	သီလရေနဲ့ဆေး	၆၆
၁၁၆။	သမာဓိလေအေးနဲ့ ဖယ်ရှား	၆၈
၁၁၇။	ပညာရောင်နောက် နိဗ္ဗာန်ရောက်	၆၉
၁၁၈။	သမ္မသနဉာဏ်	၇၂
၁၁၉။	ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်	၇၂

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁၂၀။	မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိ	... ၇၂
၁၂၁။	ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်	... ၇၃
၁၂၂။	ပဋိပဒါဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိ	... ၇၃
၁၂၃။	နာရူပာဒရင်း ဉာဏ်မြင်လင်း	... ၇၄
၁၂၄။	မြေကြီး မြေမှုန့်ပမာ ကိလေသာ	... ၇၅
၁၂၅။	ငိုကြွေးကင်းရန် သတိပဋ္ဌာန်တရား	... ၇၈
၁၂၆။	နိဂုံး	... ၇၉
ငိုကြွေးကင်းရန် သတိပဋ္ဌာန်တရားတော်(တတိယပိုင်း)		
၁၂၇။	စကားဦး	... ၈၁
၁၂၈။	ပဏာမ	... ၈၁
၁၂၉။	ပဋ္ဌာစာရာထေရီ ထင်ရှားပြီ	... ၈၁
၁၃၀။	သတိသမ္ပဇဉ် အသိဉာဏ်ယှဉ်	... ၈၂
၁၃၁။	သတိနှင့်အသိ ထားပုံ ပွားပုံ	... ၈၃
၁၃၂။	အသိဉာဏ် ဖြစ်ပေါ်ပုံ	... ၈၃
၁၃၃။	ပထဝီဓာတ်မှန် အသိဉာဏ်	... ၈၄
၁၃၄။	အာပေါဓာတ်မှန် အသိဉာဏ်	... ၈၄
၁၃၅။	ဟေဇောဓာတ်မှန် အသိဉာဏ်	... ၈၅
၁၃၆။	ဝါယောဓာတ်မှန် အသိဉာဏ်	... ၈၅
၁၃၇။	ခြေဆေးရေနှင့် သတ္တဝါအတွေးပေါ်လာ	... ၈၆
၁၃၈။	ဗုဒ္ဓမိန့်ခွန်း ဖြစ်ပျက်ညွှန်း	... ၈၇
၁၃၉။	ဗုဒ္ဓမိန့်ခွန်းတော် ဆောင်ပုဒ်	... ၈၉
၁၄၀။	ဝိနယ တေဒဂ်ရ ရဟန္တာထေရီ	... ၈၉
၁၄၁။	ငိုကြွေးကင်းရန် သတိပဋ္ဌာန်တရားတော်	... ၉၁
၁၄၂။	အဋ္ဌကထာသရာဇာဏိယောဂ်ဝိချက်သာဓက	... ၉၂
၁၄၃။	မဟာစည် သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာရှုနည်း	... ၉၄
၁၄၄။	အကျိုးပြု	... ၉၅

မာတိကာ

[၈]

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁၄၅။	ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ် ဘုရားရှိခိုး ၉၇
၁၄၆။	အဓိဋ္ဌာန်ပါဠိ ၉၈
၁၄၇။	မြန်မာပြန် ၉၈
၁၄၈။	ဆုတောင်း ၉၈
၁၄၉။	မြန်မာပြန် ၉၈
၁၅၀။	အမျှဝေလို့ မေတ္တာပို့ ၉၉

ဗုဒ္ဓဘာသာ က-ကြီး၊ ခ-ခွေး ဩကာသကန်တော့ခန်းနှင့် သီလပေးတရားတော်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဩကာသကန်တော့ခန်း

ယနေ့ တရားနာ ရောက်လာကြတဲ့ ပရိသတ် များအား ဩကာသနဲ့ မကန်တော့မိ ဘုန်းကြီးက ဩကာသအကြောင်းကို အလျင်ရှင်းပြပါမယ်။ ယနေ့ ယခု ဟောကြားမည့် တရားက “ဗုဒ္ဓဘာသာ က-ကြီး၊ ခ-ခွေး ဩကာသ ကန်တော့ခန်းနှင့် သီလပေးတရားတော်” တဲ့။

အသက်နှင့်ထပ်တူ ဆောင်တော်မူကြ ဩကာသ

ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော် ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓသာသနာ တော် လောကတွင် ပုခက်နှင့် ခေါင်းကြား မွေးမှ သေအထိ ဆောင်ထားရမည့် ဗုဒ္ဓဘာသာတိုင်းရဲ့ လက်သုံးယဉ်ကျေးမှုဟာ ဘာလဲဆိုယင် ဩကာသ ကန်တော့ခန်းနှင့် သီလပေး သီလ ဆောက်တည်ပုံပါဘဲ။

မြန်မာစာ သင်ကြားသူများတွင် က-ကြီး၊ ခ-ခွေးဟာ စာ စသင်ကတည်းကဘွဲ့ရသည်အထိအရေးကြီးသလို မိဩကာသ သီလခန်းကလည်း ဗုဒ္ဓဘာသာအစမှ နိဗ္ဗာန်ရောက်သည်အထိ ရာသက်ပန်အရေးကြီးလှပါတယ်။ ဟုတ်တယ်။ သူဟာခပ်တိုင်း ငန်ပါတဲ့။

၂ ဆတိပဋ္ဌာန် ကြွေးကြော်သံ စာရားတော်

လူနှင့်ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ဗုဒ္ဓဘာသာတိုင်းရဲ့ သာရေးနာရေး ကိစ္စတိုင်းမှာ ဒီဩကာသ သီလခန်းဟာ ရှေ့တန်းက ပါဝင်ပါတယ်။ သူဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာအခမ်းအနားတိုင်းရဲ့ သော့ချက်ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီဩကာသရဲ့ အရေးပါအရာရောက်ပုံကို အားလုံး ကိုယ်တွေ့ မျက်မြင်မို့ ထင်ရှားပြီးသားပါဘဲ။ ဒါလောက်ဆို လုံလောက်ပါပြီ။

ဩကာသဘုရားရှိခိုးအမျိုးမျိုး

ဒါလောက်အရေးပါ အရာရောက်တဲ့ ဩကာသ ဘုရားရှိခိုးဟာ ကာလတွေ ရှည်လျားပြီး ဒေသတွေ ထွေပြားတော့ တစ်ကျောင်း တစ်ဂါထာ တစ်ရွာ တစ်ပုဒ်ဆန်း ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။ ကိုယ့်ဆရာနှင့် ကိုယ့်ဒါယကာ နေလာကြစဉ်မှာ ပြဿနာမရှိခဲ့သော်လည်း ရပ်ချင်း ရွာချင်း မြို့ချင်း နယ်ချင်းကူးလူးတဲ့အခါ မူမတူဟန်ကြောင့် ပူညံပူညံလည်းဖြစ်ခဲ့ကြရတယ်။

ဥပမာအားဖြင့် ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ အုပ်စုကတစ်မျိုး၊ ကာယဒွါရ၊ ဝစီဒွါရ၊ မနောဒွါရအုပ်စုကတစ်ဖုံ၊ ကာယပဏာမ၊ ဝစီပဏာမ၊ မနောပဏာမ အုပ်စုကတစ်နည်းလို့ အမျိုးမျိုးပေါ်ပေါက်ခဲ့ရတယ်။

သူ့နည်းကများတယ်၊ ငါ့နည်းကမှန်တယ်လို့လဲ ငြင်းခုံခဲ့ကြတယ်။ လင်နှင့်မယား သားနှင့်သမီး ဆိုတဲ့ မိသားစုချင်း ကွဲကွာသည်အထိ ဂယက်ရိုက်ခဲ့ရတယ်။

ညီညာယင် ကောင်းတယ်

တကယ်ဆိုတော့ ဒီဩကာသဘုရားရှိခိုး ဆိုရိုးအမျိုးမျိုးဟာ နန်းဦးဆရာတော် ရွာဦးဆရာတော်များရဲ့ အလိုဆန္ဒ အယူအဆချင်း မတူညီကြလို့သာ မူကွဲခဲ့ကြတာပါ။ ယဉ်ကျေးမှု ဦးတည်ချက်ချင်းတော့ အတူတူပါဘဲ။ အချို့ဆိုရိုး လွဲတယ်ဆိုသော်လဲ နတ်ရွာ၊ နိဗ္ဗာန် မရောက်နိုင်လောက်အောင် သဂုဏ်ထူး၊ မဂုဏ်

ဩကာသကန်တော့ခန်းတိုင်းမှာ

ရာယ်အထိတော့ မလဲ့နိုင်ပါဘူး၊ ကုသိုလ်မရနိုင်လောက်အောင် ပုညန္တရာယ်အထိလဲ မလဲ့ပါဘူး၊ ဆရာစွဲဝါဒစွဲလွန်ပြီး ပုဂ္ဂိုလ် ရေး အပြစ်မြင်ပြီး ပြောမှား၊ ဆိုမှား၊ ပြုမှား ဖြစ်ကုန်ယင်တော့ ကုသိုလ်မရဘဲ အကုသိုလ်ပွားနိုင်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် ကုသိုလ်ရရေးကို ရှေးရှုပြီး ကာလဒေသအား လျော်စွာ စုပေါင်း ရွတ်ဆိုတဲ့ အခါမှာ သူ့စာစီမိုး ငါတစ်ဖုံ မရွတ်ဆိုကြဘဲနှင့် မှုတ်စုချပြီး ညီညီညာညာ ရွတ်ဆိုနိုင်ယင် တော့ သာယာနာပျော်ဖွယ်လဲ ဖြစ်ပါတယ်၊ စိတ်ကြည်နူးပြီး ကုသိုလ်အထူးတွေလဲ ပွားပါတယ်။

မဟာစည် ဩကာသ ကန်တော့ခန်း

ဘုန်းကြီးတို့ မဟာစည်ဩဝါဒခံ တပည့်၊ ရဟန်း၊ ရှင်၊ လူများ ကတော့ မဟာစည် ဆရာတော်ဘုရားကြီး စီစဉ်ပေးတော်မူတဲ့ ဩကာသကန်တော့ခန်းကို ညီညီညာညာ ရွတ်ဆို ကန်တော့ကြ ပါတယ်၊ ရှေးဆရာတော်များရဲ့ မူလည်းမပျက်၊ ရည်ရွယ်ချက် လည်း ပြည့်စုံ၊ ပြေပြစ် ချောမောမူလည်း ရှိပြီး တစ်မူတည်း ရွတ်ဆိုကြပြန်တော့ ညီညာပြီး သာယာချိုအေးလှပါတယ်။

အဲဒီ ဩကာသစကားပြေရဲ့ လိုရင်းအဓိပ္ပာယ်ကို ကလေးငယ် များမှ အစ သိလွယ်ရုံမျှ အနည်းငယ်ပြောပြပြီးမှ ကန်တော့ ချိုးကို ဆိုကြရအောင်ပါ၊ ယခုစကားပြေအဓိပ္ပာယ်ကို ရှင်းပြ ပါဦးမယ်။

ဩကာသကန်တော့ခန်းတိုင်းမှာ

ပထမ ကန်တော့ခန်းကတစ်ပိုဒ်၊ ဒုတိယ ဆုတောင်းခန်းက တစ်ပိုဒ်လို့ စာနှစ်ပိုဒ်ရှိပါတယ်၊ အဲဒီ စာနှစ်ပိုဒ်ထဲက ပထမ စာပိုဒ်ကို အလျင်ပြောပြပါမယ်။

ဩကာသဆိုတာ ဘာလဲ

ဩကာသဆိုတာ ပါဠိစကားပါ။ မြန်မာဆိုတော့ “အခွင့်” လို့ အဓိပ္ပာယ်ရပါတယ်။ “အခွင့်ပေးပါ အခွင့်ပြုပါ” လို့ ဆိုလိုပါတယ်။ ပါဠိစာပေ ပိဋကတ်တော်များမှာ “ဩကာသံ ဒေထ” လို့လည်း (ဇာတက ၄၊ ၁၊ ၁၅) တွေ့ရပါတယ်။ တပည့်တော်အား အခွင့်ကို ပေးတော်မူကြပါကုန်လို့ ဆိုလိုပါတယ်။ နောက်ပြီးတော့ “ကရောတု မေ အာယသ္မာ ဩကာသံ” လို့လဲ (ဝိ၊ စူဠဝဂ္ဂ၊ ၉) တွေ့ရပါတယ်။ အရှင်ဘုရားသည် တပည့်တော်အား အခွင့်ကို ပြုတော်မူပါလို့ ဆိုလိုပါတယ်။

ဒါကြောင့် ဩကာသဆိုတာ အလေးအမြတ် ပြုအပ်တဲ့ ရတနာမြတ်သုံးပါး ရှေ့မှောက်မှာ အရေးတကြီး အလေးပြု ရှိခိုးချင်လို့ “အခွင့်ပြုပါ ခွင့်ပြုပါဘုရား” လို့ ဆိုလိုပါတယ်။

စကားသုံးခွန်း တောင်းပန်ညွှန်း

“ဩကာသ ဩကာသ ဩကာသ ခွင့်ပေးပါဘုရား၊ ခွင့်ပေးပါဘုရား၊ ခွင့်ပေးပါဘုရား” လို့ စကားသုံးခွန်းဖြင့် ခွင့်တောင်းပါတယ်။ ပထမ ဩကာသဖြင့် ဘုရားမြတ်ထံ ဦးတည်ခွင့်တောင်းတယ်။ ဒုတိယ ဩကာသဖြင့် တရားမြတ်ထံ ဦးတည်ခွင့်တောင်းတယ်။ တတိယ ဩကာသဖြင့် သံဃာမြတ်ထံ ဦးတည်ခွင့်တောင်းတယ်။

ကံသုံးပါး

အဲဒီ ဩကာသ သုံးခွန်းရဲ့ နောက်တွင်ပါတဲ့ “ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံတည်းဟူသော အပြစ်ခပ်သိမ်း ပပျောက်ငြိမ်း၍” ဆိုတဲ့ အပိုဒ်များက ဒီလိုပြဆိုပါတယ်။

မိမိမှာ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာဆိုတဲ့ ရတနာမြတ်သုံးပါး နှင့် ပတ်သက်ပြီး မတော်စာဆပြုများမိတဲ့ ကာယကံအပြစ်၊

ကန်တော့ရှိခိုးက ချမ်းသာရဇာတ်လမ်း

ပြောမှားမိတဲ့ ဝစီကံအပြစ်၊ ကြံမှားမိတဲ့ မနောကံအပြစ် အဲဒီ အပြစ်သုံးမျိုးထဲက တစ်မျိုးမျိုး၌ ပြစ်မှားမိတဲ့ အပြစ်ဘေး အညစ်အကြေးရှိယင် အဲဒီ အညစ်အကြေး အပြစ်ခပ်သိမ်း ပပျောက်ငြိမ်းရန် သီလပေး အရှင်မြတ်ကို သက်သေထားပြီး ဝန်ချတောင်းပန် ကန်တော့ပါတယ်တဲ့။

ဥဒ္ဒိဿ ရုပ်ပွားစေတီတော်ရှေ့မှာ ရွတ်ဆိုယင် ရုပ်ပွား ဘုရားစေတီတော်မြတ်ကို သက်သေထားပြီး ဝန်ချတောင်းပန် ကန်တော့တယ်လို့ မှတ်ပါ။

ရည်ရွယ်ချက်

ပြီးတော့ “အသက်ရှည်စွာ အနာမဲ့ရေး ရန်ဘေးကင်း ကြောင်း ကောင်းမှုမင်္ဂလာဖြစ်ပါစေခြင်း အကျိုးငှာ” ဆိုတဲ့ အပိုဒ်များကလည်း ဒီလို အဓိပ္ပာယ်ရပါတယ်။

မိမိရှိခိုးရတဲ့ ကုသိုလ်စေတနာကြောင့် မိမိမှာ—

- ၁။ အသက်ရှည်ပါစေ၊
- ၂။ အနာကင်းပါစေ၊
- ၃။ ရန်ဘေးကင်းပါစေ၊
- ၄။ ကောင်းမှုမင်္ဂလာ ဖြစ်ပါစေ တဲ့၊ ဒါက ရှိခိုးသူရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ပါ။ ဒီအထိ ဩကာသဖြင့် ရည်ရွယ်ချက် နှစ်မျိုးရှိပါပြီ။
- ၁။ အပြစ်ခပ်သိမ်း ပျောက်ငြိမ်းရန် ရည်ရွယ်ချက်၊
- ၂။ အသက်ရှည်စွာ အနာမဲ့ရေး ရန်ဘေးကင်းကြောင်း ကောင်းမှုမင်္ဂလာ ဖြစ်ပါစေခြင်း ရည်ရွယ်ချက်၊ အဲဒီ ရည်ရွယ်ချက် နှစ်မျိုးပါ။

ကန်တော့ရှိခိုးက ချမ်းသာရဇာတ်လမ်း

ဒီရည်ရွယ်ချက်အတိုင်း ရရှိပါသလားဆိုတော့ ရရှိနိုင်ပါ တယ်။ သာမကအနေနဲ့ ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာမှာလဲ အာယု

၆ သတိပဋ္ဌာန် ကြွေးကြော်သံ တရားတော်

ဝဇ္ဇန သတိသားဇာတ်လမ်းနှင့် သူ့ကို အကြောင်းပြု ဟောကြားတော်မူတဲ့ ဒေသနာကိုပြုရပါလိမ့်မယ်။

သူကား ခုနစ်ရက်သာ သက်တမ်းရှိပါသတဲ့၊ ခုနစ်ရက် မြောက်လျှင် ဝဿဝဏ်နတ်မင်းကြီးထံမှာ အခွင့်ရထားတဲ့ ဘီလူးတစ်ယောက်ရဲ့အစာ ဖြစ်ရမည်ဆိုပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရား၏ ညွှန်ကြားတော်မူချက်အရ သံဃာတော်များအား ပင်ကာ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ပရိတ်တရားကို နာကြားပါတယ်။ ခုနစ်ရက် မြောက်တဲ့ နောက်ဆုံးနေ့မှာ ဘုရားမြတ်ကိုယ်တော်တိုင် ကြံရောက်ပြီး ပရိတ်တရားကို ဟောကြားချီးမြှင့်တော်မူပါတယ်။ ဒီတော့ ပရိတ်တန်ခိုး ရတနာသုံးပါး တန်ခိုးအစွမ်းကြောင့် နတ်ဘီလူးများ မကပ်နိုင်ဘဲ ဘီလူးဘေးမှ လွတ်ကင်းပြီး အသက်တစ်ရာ့နှစ်ဆယ်ရှည်ပါတယ်။

ဒါကိုအကြောင်းပြုပြီး “ခုနစ်ရက် အသက်တမ်းရှိသူမှာ အသက်တစ်ရာ့နှစ်ဆယ် ရှည်သေး၏၊ သတ္တဝါများ အသက် ရှည်ကြောင်း ရှိကောင်း၏” လို့ ဆွေးနွေးကြသူများအား မြတ်ဘုရားကြွလာပြီး တရားဟောတော်မူပါတယ်။

ရှိခိုးခြင်းအလေ့ရှိလျက် အသက် သိက္ခာ ဂုဏ် ကြီးသူတို့ကို အရိုအသေ ပြုတတ်သူအား အသက်၊ အဆင်း၊ ချမ်းသာခြင်း၊ ခွန်အား၊ အကျိုးလေးပါး တိုးပွားကုန်၏လို့ ဟောကြားတော်မူပါတယ်။

ဆောင်ပုဒ်

ကြီးမြတ်သူအား၊ ရှိဝပ်တွားက၊ တိုးပွားဖီဝ၊
အဆင်းလှ၊ သုခခွန်အားတွေ။

ရတနာမြတ်သုံးပါး

ပြီးတော့ “ဘုရားရတနာ၊ တရားရတနာ၊ သံဃာရတနာ တည်းဟူသော ရတနာမြတ်သုံးပါး၊ (ဆရာသမား) တို့ကို” ဆိုတဲ့ အပိုဒ်များက ဒီလိုအဓိပ္ပာယ်ရှိပါတယ်။

ရတနာမြတ်သုံးပါး

- ၁။ သိစရာရှိသမျှ အကုန်သိတော်မူတဲ့ဘုရား။
- ၂။ အဲဒီ ဘုရားဟောကြားတော်မူတဲ့ မဂ် ၄-ပါး၊ ဖိုလ် ၄-ပါး၊ နိဗ္ဗာန် ပရိယတ္တိတရားအားဖြင့် ပေါင်း ၁၀-ပါးသောတရား။
- ၃။ အဲဒီ ဘုရားဟောတရားများကို လိုက်နာ ကျင့်ပွား အမြှိုက်တရားရသော မဂ်ပုဂ္ဂိုလ် ၄-ပါး၊ ဖိုလ်ပုဂ္ဂိုလ် ၄-ပါး ၈-ပါးသော အရိယာသံဃာတို့။

အဲဒီ သုံးပါးဟာ “မြတ်နိုးလေးစား၊ တန်ဖိုးများ၍ ကင်းငြားတုလဲ၊ မြင်ရခဲ၊ သုံးစွဲသူကောင်းရတနာ” လို့ ဆိုရပါတယ်။

ဒါကြောင့် ဒီသုံးမျိုးကို-

- ၁။ မြတ်နိုးစရာ ရတနာ၊
- ၂။ လေးစားထိုက်စွာ ရတနာ၊
- ၃။ တန်ဖိုးများစွာ ရတနာ၊
- ၄။ အတုမရှိရာ ရတနာ၊
- ၅။ မြင်ရခဲစွာ ရတနာ၊
- ၆။ လူကောင်းသုံးစွဲရာ ရတနာလို့ဆိုရပါမယ်။

ဒါကြောင့် ဒီ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ သုံးပါးကို ရတနာထိုက်သော၊ မြတ်သော ရတနာမြတ်သုံးပါးလို့ ဆိုပါတယ်။

ယခု ပရိသတ်များ ရှိခိုးကြတာဟာ အဲဒီ ရတနာမြတ်သုံးပါးကို ရှိခိုးကြတာပါ။ ကန်တော့ကြတာပါ။ ပြီးတော့ အဲဒီ ရတနာ မြတ်သုံးပါးကို ရှိခိုးကန်တော့တတ်အောင် သွန်သင် ညွှန်ပြတော်မူတဲ့ (ဆရာသမား) ကိုလည်း ရှိခိုးကန်တော့ပါတယ်။

၈ သတိပဋ္ဌာန် ကြေးကြော်သံ တရားတော်

ရှိခိုးကန်တော့ပုံ

ပြီးတော့ “အရိုအသေ လက်အုပ်မိုး၍ ရှိခိုးပူဇော်၊ ဖူးမြော် မာန်လျှော့ ကန်တော့ပါ၏(အရှင်ဘုရား)” ဆိုတဲ့ အပိုဒ်များက တော့ ရှိခိုးကန်တော့ပုံ ပြပါတယ်။

ရတနာမြတ်သုံးပါး ဆရာသမား လူကြီးမိဘ ရှေ့မှောက် ရောက်ယင်ပင် ကိုယ် နှုတ် နှလုံး သုံးပါး ပျောင်းပျော့ မာန်ကို လျှော့ပြီး လက်ဝါး နှစ်ဖက်ကိုပူးပြီး ကြာငုံ၊ ကြာဖူးပမာ မြန်မာ့ယုန်းထည် ဆွမ်းအုပ်ပမာ အဖူးအငုံ အအုပ်ကလေး လုပ်ပြီး မျက်ခုံးနှစ်သွယ် အလယ်ကြားမှာ တင်ထားပြီး ဆည်း ကပ်ပါ။

ပြီးတော့ အမျိုးသားဆိုယင် ဆောင့်ကြောင့် ထိုင်ပါ။ တံတောင် နှစ်ဖက်ကို ဒူးနှစ်ဖက်ပေါ်မှာတင်ပါ။ စောစောက ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း လက်အုပ်မိုးပါ။ လက်ဝါးနှစ်ဖက်ကို ကြမ်း ပေါ် အခင်းပေါ်မှာ မှောက်လျက်ချပါ။ ကိုယ်ကို ရှေ့သို့ ညွတ်ပြီး ဒူးနှစ်ဖက်ကို အောက်ချပါ။ လက်နှစ်ဖက်ကိုလည်း ရှေ့တိုးပါ။ ခြေနှစ်ဖက်၊ ဒူးနှစ်ဖက်၊ တံတောင်နှစ်ဖက်၊ လက်ဝါး နှစ်ဖက်၊ နဖူးပြင်များ ကြမ်းမှာ အခင်းမှာ ဝပ်ပြားအောင် ပြုပါ။ အဲဒါကို သုံးကြိမ် ပြုလုပ်တာကိုရှိခိုးဝပ်ချတယ်လို့ ခေါ် ပါတယ်။ အမျိုးသမီးဆိုယင်လဲ ဒူးတုပ်လျက် ကျုံ့ကျုံ့ထိုင် ရင်းပင် ဖော်ပြပါအတိုင်း ရှိခိုးဝပ်ချပါ။ ဒါကိုပင် ရှိခိုးဝပ် ချတယ် ခေါ်ပါတယ်။

ဆောင်ပုဒ်

ခြေ လက် နဖူး၊ တံတောင် ဒူး၊ ငါးဦးဟည်ခြင်းပါ။

ပူဇော်

ပူဇော်ဆိုတာ ဝပ်သုံးကြိမ်ချပြီးလက်အုပ်မိုး ဆောင့်ကြောင့် ထိုင် ဒူးတုပ်ထိုင်လျက်ပင် ဆီမီး၊ ရေချမ်း၊ ဆွမ်းစသည်ကို ဆက်

ကန်တော့

ကပ်ကာ ဂုဏ်တော်များကိုရွတ်ဆိုတာ၊ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ ကျင့်တာများကို ပူဇော်တယ်ခေါ်ပါတယ်။ ပစ္စည်းနဲ့ ပူဇော် တာကို အာမိသပူဇာတဲ့၊ အကျင့်နဲ့ပူဇော်တာကို ဓမ္မပူဇာတဲ့။

ဖူးမြော်

ဖူး-ဆိုတာကတော့ ရတနာသုံးပါး ဆရာများကို ပကတိ မျက်စိနဲ့ ကြည့်ရှုဖူးမြင်တာကို ဖူးတယ်လို့ခေါ်ပါတယ်။

မြော်-ဆိုတာ ရတနာသုံးပါးရဲ့ ဂုဏ်တော်များကို စိတ်တွင်း မှာ တတ်စွမ်းသမျှ မြော်မြင်ဆင်ခြင် နှလုံးသွင်းတာကို ခေါ် ပါတယ်။

ဥပမာ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်တဲ့ မြတ်စွာဘုရား၊ ကောင်းစွာ ဟောကြားအပ်တဲ့တရား၊ ကိလေသာကင်းအောင် ကောင်းစွာ ကျင့်တော်မူတဲ့ သံဃာ စသည်ဖြင့် ဆင်ခြင်တာ မျိုးပါ။

မာန်လျှော့

မာန်လျှော့-ဆိုတာကတော့ 'ငါ' တည်းဟူသော မာန်မာန်ကို လျှော့ချပါ။ ငါဟာ ဘယ်မျှတော်တယ်၊ တတ်တယ် ဆိုစေဦး တော့ ကိလေသာစိတ်ရိုင်းနှင့် ၃၂-ကောဠာသ ရုပ်အစုအဝေး မျှဘဲ၊ ရတနာမြတ်သုံးပါးကတော့ ကိလေသာ ဇင်ကြယ်ပြီး မြင့်မြတ်လှပါပေတယ် စသည်ဖြင့် ရတနာသုံးပါးကို အလေး အမြတ်ပြုပြီး မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချပါ။ မာန်လျှော့ပါတဲ့။

ကန်တော့

ကန်တော့ဆိုတာကတော့ မိမိကျူးလွန်မိတဲ့အပြစ်ကို ဝန်ချ တောင်းပန် ရှိခိုးဝပ်ချပြီး ကန်တော့ခံ ပုဂ္ဂိုလ်များအား သည်းခံ ကျေနပ်စေတာပါ။

၁၀ သတိပဋ္ဌာန် ကြွေးကြော်သံ တရားတော်

ရတနာသုံးပါး ဆရာသမား လူကြီးမိဘများ ရှေ့ မှောက်မှာ ပြုဖွယ်ကိစ္စရှိယင် ရှိသေကိုင်ညွတ်ပြီး “ကန်တော့-ကန်တော့” ဆိုပြီး ပြုလုပ်တာလဲရှိပါတယ်။ ဒါလဲ ကန်တော့တယ်လို့ဆိုတယ်။ အရိုအသေပြုခြင်းကိုပင် ကန်တော့တယ်လို့လဲ တစ်မျိုးမှတ်ပါ။

ကန်တော့တဲ့ရည်ရွယ်ချက်အတိုင်းကော အကျိုးသက်ရောက် ပါသလားဆိုယင် အကျိုးသက်ရောက်မှုရှိပါတယ်။ ယခုပြောပြ ခဲ့တဲ့ သြကာသကန်တော့ချိုး ဆိုရိုးကို အဓိပ္ပာယ် ဆက်စပ်မိ အောင် ဘုန်းကြီးက တပါတည်းဆိုပြပါဦးမယ်။

ရည်ရွယ်ချက်နှင့် ပြည့်စုံပြေပြစ်သော
မဟာစည်သြကာသကန်တော့ခန်း

သြကာသ, သြကာသ, သြကာသ, ကာယကံ, ဝစီကံ, မနေ့ကံ တည်းဟူသော အပြစ်ခပ်သိမ်း ပပျောက်ငြိမ်း၍ အသက် ရှည်စွာ အနာမဲ့ရေး ရန်ဘေးကင်းကြောင်း ကောင်းမှုမင်္ဂလာ ဖြစ်ပါစေခြင်းအကျိုးငှာ ဘုရားရတနာ တရားရတနာ သံဃာ ရတနာ တည်းဟူသော ရတနာမြတ်သုံးပါး (ဆရာသမား) တို့ကို အရိုအသေ လက်အုပ်မိုး၍ ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမြော်မာန်လျှော့ ကန်တော့ပါ၏ (အရှင်ဘုရား)။

အမှာစကားချပ်

ဆုပေးမည့်ပုဂ္ဂိုလ်ရှိလျှင် ဤတွင် ရပ်ပါ။ ဆုပေးမည့်ပုဂ္ဂိုလ် မရှိလျှင် အောက်ပါဆုတောင်းကို ဆက်ဆို၍ တောင်းပါ။။)

ဤသြကာသ ဘုရားရှိခိုး ကန်တော့ခန်း၌ (ဆရာသမား) ဟူ သော ဤစကားမှာ ဆရာသမားတို့ကို ကန်တော့သောအခါ၌ ထည့်ဆိုရန်ဖြစ်သည်။ မိခင်, ဖခင် စသည်တို့ကို ကန်တော့သော အခါ၌မူ မိခင်, ဖခင်, အဘိုး, အဘွား, ဦးကြီး, အရီး, အဒေါ် စသည်ဖြင့် ဆိုင်ရာတို့ကို လဲလှယ်ထည့်သွင်း၍ ဆိုရမည်။ (အရှင်

ဦးကြီး အဒေါ်တို့ကို ရှိခိုးကန်တော့တဲ့အခါ ၁၁

ဘုရား) ဟူသော စကားမှလည်း ရတနာမြတ်သုံးပါး ရဟန်း သံဃာတို့ကို ကန်တော့သော အခါ၌သာ ဆိုရန်ဖြစ်သည်။

ဒါဟာ မဟာစည် သြကာသ ကန်တော့ခန်းတွင် စနစ်တကျ ညွှန်ကြားထားတဲ့ အမှတ်စကားဖြစ်တယ်။ ရုပ်ပွားတော်ရှေ့တွင် ရတနာသုံးပါးကို ရှိခိုးကန်တော့တဲ့အခါ ဖော်ပြပါ သြကာသ ကန်တော့ခန်းတွင် (ဆရာသမား) ဆိုတာကို ချန်ထားပြီး ဆိုရုံ ပါဘဲ။

ဆရာသမားတို့ကို ရှိခိုးကန်တော့တဲ့အခါ

သြကာသ။ ပ ။ ဘုရားရတနာ, တရားရတနာ, သံဃာရတနာ တည်းဟူသော ရတနာမြတ်သုံးပါး ဆရာသမားတို့ကို အရိုအသေ လက်အုပ်မိုး၍ ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမြော် မာန်လျှော့ ကန်တော့ပါ၏ လို့ ဆိုပါ။

မိဘတို့ကို ရှိခိုးကန်တော့တဲ့အခါ

သြကာသ။ ပ ။ ဘုရားရတနာ, တရားရတနာ, သံဃာရတနာ တည်းဟူသော ရတနာမြတ်သုံးပါး မိခင်ဖခင်တို့ကို အရိုအသေ လက်အုပ်မိုး၍ ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမြော်မာန်လျှော့ ကန်တော့ပါ၏ လို့ ဆိုပါ။

အဘိုးအဘွားတို့ကို ရှိခိုးကန်တော့တဲ့အခါ

သြကာသ။ ပ ။ ဘုရားရတနာ, တရားရတနာ, သံဃာရတနာ တည်းဟူသော ရတနာမြတ်သုံးပါး အဘိုးအဘွားတို့ကို အရို အသေ လက်အုပ်မိုး၍ ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမြော်မာန်လျှော့ ကန်တော့ ပါ၏လို့ ဆိုပါ။

ဦးကြီးအဒေါ်တို့ကို ရှိခိုးကန်တော့တဲ့အခါ

သြကာသ, သြကာသ, သြကာသ, ကာယကံ, ဝစီကံ, မနောကံ တည်းဟူသော အပြစ်ခပ်သိမ်း ပပျောက်ငြိမ်း၍

၁၂ သတိပဋ္ဌာန် ကြွေးကြော်သံ တရားတော်

အသက်ရှည်စွာ အနာမဲ့ရေး ရန်ဘေးကင်းကြောင်း ကောင်းမှု မင်္ဂလာ ဖြစ်ပါစေခြင်း အကျိုးငှာ ဘုရားရတနာ၊ တရားရတနာ၊ သံဃာ ရတနာ တည်းဟူသော ရတနာမြတ် သုံးပါး ဦးကြီး အဒေါ်များတို့ကို အရိုအသေ လက်အုပ်မိုး၍ ရှိခိုး ပူဇော် ဖူးမြော်မာန်လျှော့ ကန်တော့ပါ၏လို့ ဆိုပါ။

အမှာစကားချုပ် ကျိုးကြောင်းပြ

ဆုပေးမည့်ပုဂ္ဂိုလ်ရှိလျှင် ဤတွင်ရပ်ပါ။ ဆုပေးမည့် ပုဂ္ဂိုလ် ရှိလျှင် အောက်ပါ ဆုတောင်းကို ဆက်ဆို၍ တောင်းပါ-ဆိုတဲ့ အမှာစကားအရ လိုက်နာကျင့်သုံးယင် အချိန်ပိုမကုန်တာရယ်၊ ဆရာ-ဒါယကာ အပေးအယူအံဝင်ခွင်ကျဖြစ်တာရယ်၊ စနစ်မှန် ပြီး သဘာဝကျတာရယ်-ဆိုတဲ့ အကျိုးများကိုရပါတယ်။

ဒါဖြင့် ဆုတောင်းကို ဆက်ဆိုပြီး တောင်းယင် အပြစ်ရှိပါ သလားလို့မေးယင် အပြစ်မရှိဘူးလို့ဘဲ ဖြေရပါမယ်။ ကုသိုလ် ဇောစေတနာထပ်တိုးတယ်လို့လဲ ယူဆနိုင်ပါတယ်။ ဖော်ပြပါ အချိန်ပိုမကုန်ခြင်းစတဲ့ အကျိုးများကိုတော့ မရနိုင်ပါဘူး။ ဒီနေရာတွင် ရပ်ထားတော့ သီလပေးရဟန်းတော်၊ ဆရာ၊ မိဘ စသည်များက ဆုပေးရပါတယ်။ ဆုပေးမည့်ပုဂ္ဂိုလ်မရှိတဲ့ ရုပ် ပွားတော်၊ စေတီ စသည်များမှာ ရှိခိုးကန်တော့တဲ့အခါမှာတော့ ဆုတောင်းကို ဆက်ဆိုရပါတယ်။ အဲဒီ ဆုတောင်းကို ဘုန်းကြီး ဆိုပြပြီးရှင်းပြပါဦးမယ်။

ဆုတောင်းပုံ

ကန်တော့ရသော ဤ ကောင်းမှုကံ စေတနာ တို့ကြောင့် အပါယ် ၄-ပါး၊ ကပ် ၃-ပါး၊ ရပ်ပြစ် ၈-ပါး၊ ရန်သူမျိုး ၅-ပါး၊ ဝိပတ္တိတရား ၄-ပါး၊ ဗျသနတရား ၅-ပါး၊ အနာမျိုး ၉၆-ပါး၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ၆၂ ပါးတို့မှ အခါခပ်သိမ်း ကင်းလွတ် ငြိမ်းသည်သာဖြစ်၍ မင်္ဂတရား ဖိုလ်တရား နိဗ္ဗာန်တရားတော် မြတ်ကို လျင်မြန်စွာ ရပါလို၏ (အရှင်ဘုရား)။

ဆုတောင်း ၉-မျိုး

ဆုတောင်း ၉-မျိုး

ဒီဆုတောင်းဟာ တိုတိုနဲ့ အဓိပ္ပာယ်များစွာ အကျုံးဝင်တဲ့
ဩဇာဂုဏ်မြောက်တဲ့ ဆုတောင်းခံတဲ့ ဒါကို တစ်ဝါကျစီ ခင်း
လိုက်ယင် ဒီလိုဆုတောင်း ၉-မျိုးဖြစ်ပါတယ်။

ကန်တော့ရသော ဤကောင်းမှုကံ စေတနာတို့ကြောင့်-

- ၁။ အပါယ် ၄-ပါးမှလည်း အခါခပ်သိမ်း ကင်းလွတ်
ငြိမ်းရပါလို၏ (အရှင်ဘုရား)။
- ၂။ ကပ် ၃ - ပါးမှလည်း အခါခပ်သိမ်း ကင်းလွတ်
ငြိမ်းရပါလို၏ (အရှင်ဘုရား)။
- ၃။ ရပ်ပြစ် ၈ - ပါးမှလည်း အခါခပ်သိမ်း ကင်းလွတ်
ငြိမ်းရပါလို၏ (အရှင်ဘုရား)။
- ၄။ ရန်သူမျိုး ၅-ပါးမှလည်း အခါခပ်သိမ်း ကင်းလွတ်
ငြိမ်းရပါလို၏ (အရှင်ဘုရား)။
- ၅။ ဝိပတ္တိတရား ၄-ပါးမှလည်း အခါခပ်သိမ်း ကင်းလွတ်
ငြိမ်းရပါလို၏ (အရှင်ဘုရား)။
- ၆။ ဗျသနတရား ၅-ပါးမှလည်း အခါခပ်သိမ်း ကင်းလွတ်
ငြိမ်းရပါလို၏ (အရှင်ဘုရား)။
- ၇။ အနာမျိုး ၉၆-ပါးမှလည်း အခါခပ်သိမ်း ကင်းလွတ်
ငြိမ်းရပါလို၏ (အရှင်ဘုရား)။
- ၇။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ၆၂-ပါးမှလည်း အခါခပ်သိမ်း ကင်းလွတ်
ငြိမ်းရပါလို၏ (အရှင်ဘုရား)။
- ၉။ ဒီဆိုင်ပြုံး အနိဋ္ဌဘေးဒဏ် ရန်မာန်အပေါင်း တို့မှ
အကြွင်းမဲ့ ချုပ်ငြိမ်းရာ မဂ် ၄-ပါး၊ ဖိုလ် ၄-ပါး၊
နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ တရားတော်မြတ်ကိုလဲ လျင်မြန်စွာ
ရပါလို၏ (အရှင်ဘုရား)။

၁၄ သတိပဋ္ဌာန် ကြွေးကြော်သံ တရားတော်

အပါယ် ၄-ပါး

- ၁။ ချမ်းသာနှင့်လွဲ မြဲဆင်းရဲတဲ့ ငရဲဘုံ၊
- ၂။ မဂ်ဖိုလ်လွဲငြား ဖိလာသွားတဲ့ မိုက်မှား တိရစ္ဆာန်ဘုံ၊
- ၃။ ချမ်းသာပေးမြဲ တောတောင်ထဲ /ဆင်းရဲ ဖြစ်ရတဲ့ ပြိတ္တာဘုံ၊
- ၄။ ပျော်ဖွယ်ကင်းပ စိုးမရတဲ့ အသူရကာယ်ဘုံ၊ အဲဒီ ၄-ဘုံကို အပါယ် ၄-ပါးလို့ ခေါ်ပါတယ်။

ဆောင်ပုဒ်

ငရဲ တိရစ္ဆာ၊ ငတ်ပြိတ္တာ၊ အသူရာပါယ်လေးပါး။

ကပ်သုံးပါး

- ၁။ လက်နက်ဖျက်ဆီး၊ သေဖိစီး၊ ခေါ်မှီး သတ္တန္တရကပ် တစ်ပါး။
- ၂။ ရောဂါဖျက်ဆီး၊ သေဖိစီး၊ ခေါ်မှီး ရောဂန္တရကပ် တစ်ပါး။
- ၃။ ငတ်ဘေးဖျက်ဆီး၊ သေဖိစီး၊ ခေါ်မှီး ဒုဗ္ဘိက္ခန္တရကပ် တစ်ပါး။

အဲဒါကို ကပ်သုံးပါးလို့ ခေါ်ပါတယ်။

ဆောင်ပုဒ်

သတ္တန် ရောဂန်၊ ဒုဗ္ဘိက္ခန်၊ မှတ်ရန်ကပ်သုံးပါး။

ရပ်ပြစ်ရှစ်ပါး

- ၁။ ချမ်းသာနှင့်လွဲ၊ မြဲဆင်းရဲ၊ ငရဲရပ်တစ်ပါး။
- ၂။ မဂ်ဖိုလ်လွဲငြား၊ ဖိလာသွား၊ မိုက်မှား တိရစ္ဆာန်ရပ် တစ်ပါး။

ရန်သူမျိုး ၅-ပါး

- ၃။ ချမ်းသာဝေးမြဲ၊ တောတောင်ထဲ၊ ဆင်းရဲပြိတ္တာ ရပ်တစ်ပါး။
- ၄။ သညာကင်းလျက်၊ နာမ်သက်သက်၊ အထက်မြဟွာ ရပ်တစ်ပါး။
- ၅။ လူဖြစ်ရလဲ၊ သာသနာလဲ့၊ တောထဲဝေးကွာ ရပ်တစ်ပါး။
- ၆။ လူဖြစ်ရလဲ၊ အယူလဲ့၊ ဖြစ်စွဲ ရပ်တစ်ပါး။
- ၇။ မျက်စိနားမဲ့၊ သိဉာဏ်နဲ့၊ သူလဲ ရပ်တစ်ပါး။
- ၈။ ဉာဏ်ပင်ပြည့်ဝ၊ သာသနာပ၊ ဖြစ်ရ ရပ်တစ်ပါး။
- ၉။ ရပ်ပြစ် ၈-ပါး၊ သရုပ်များ၊ မှတ်သားကြစေသား။

ဒါကို ရပ်ပြစ် ၈-ပါး၊ အပြစ်ရှိသောအရပ် ၈-ပါးလို့ ခေါ်ပါတယ်။ ဘာအပြစ်ရှိသလဲဆိုယင် မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်မရနိုင်တဲ့ အပြစ်ရှိတာပါ။ ဒီမှာ အပါယ် ၄-ပါး ရှိရာတွင် အသူရကာယ် ဘုံ မပါဘဲ ကျန်နေပါတယ်။ အဲဒါကို ပြိတ္တာဘုံနှင့် သဘော သွား တူသောကြောင့် ပြိတ္တာဘုံတွင် ပေါင်းယူရန် ကျမ်းဂန် အဆိုရှိပါတယ်။

ဆောင်ပုဒ်

ငရဲ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာခံနှင့်၊ ထက်ယံ အရူပါ၊
 အသညာတည့်၊ ဝနာလူရိုင်း၊ မိစ္ဆာမိုင်းတို့၊ ဉာဏ်ထိုင်း
 ကန်းစွဲ၊ ဉာဏ်ပြည့်ဝလဲ၊ ကင်းပသာသနာ၊ လူဖြစ်ရှာကြ၊
 မဂ်မရဘိ၊ အပြစ်ရှိ၊ မှတ်သိရပ်ရှစ်ပါး။

ရန်သူမျိုး ၅-ပါး

- ၁။ ဘေးအန္တရာယ်ပွား ရေ ရန်သူတစ်ပါး၊
- ၂။ ဘေးအန္တရာယ်ပွား မီးရန်သူတစ်ပါး၊
- ၃။ ဘေးအန္တရာယ်ပွား သူခိုး ရန်သူတစ်ပါး၊
- ၄။ ဘေးအန္တရာယ်ပွား အမွေခံသားဆိုး သမီးဆိုး ရန်သူ တစ်ပါး။

၁၆ သတိပဋ္ဌာန် ကြွေးကြော်သံ တရားတော်

၅။ ဘေးအန္တရာယ်ပွား မင်းဆိုးရန်သူတစ်ပါး။

အဲဒါကို ရန်သူမျိုး ၅-ပါးလို့ ခေါ်ပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ မိမိတို့ရဲ့ အသက်စည်းစိမ် အိုးအိမ်များကို ဒီငါးမျိုးက ဖျက်ဆီးတတ်လို့ပါ။

ဆောင်ပုဒ်

ရေ မီး သူခိုး၊ သား မင်းဆိုး၊ ငါးမျိုးရန်သူများ။

ဝိပတ္တိ ၄-ပါး

၁။ အပါယ်ဘုံလား၊ ဂတိမှား၊ မှတ်သား ဂတိ ဝိပတ္တိ တစ်ပါး။

၂။ အင်္ဂါချို့ယွင်း၊ ရုပ်ဆိုးခြင်း၊ ခေါ်လျှင်း ဥပဓိ ဝိပတ္တိ တစ်ပါး။

၃။ မင်းဆိုးနှိပ်စက်၊ ကာလပျက်၊ မှတ်ချက် ကာလ ဝိပတ္တိ တစ်ပါး။

၄။ လုပ်ရပ်မှားယွင်း၊ ပျက်စီးခြင်း၊ ခေါ်လျှင်း ပယောဂ ဝိပတ္တိ တစ်ပါး။

အဲဒါကို ဝိပတ္တိ ၄-ပါးလို့ ခေါ်ပါတယ်။ ဒီပျက်စီးမှု ၄-မျိုး တစ်မျိုးမျိုးနှင့် တွေ့ကြုံရသူဟာ အကောင်းနည်းပါး အဆိုးများပြီး ပျက်ပြားမှုများကသာ ကြီးစိုးမြဲပါ။

ဆောင်ပုဒ်

ကာလ ဂတိ၊ ဥပဓိ၊ ဝီရိပျက်စီး လေးပါးတည်း။

ဗျဿန ၅-ပါး

၁။ ဆွေမျိုးမိတ္တ၊ ပျက်စီးက၊ ဗျဿန ဉာတိပါ။

၂။ ဥစ္စာဓန၊ ပျက်စီးက၊ ဘောဂ ဗျဿနပါ။

၃။ ရောဂါဘယ၊ နှိပ်စက်က၊ ရောဂ ဗျဿနပါ။

၄။ ယူမှတ်အသိ၊ ပျက်ပြားဘိ၊ ဒိဋ္ဌိ ဗျဿနပါ။

၅။ စောင့်ထိန်းသိလ၊ ပျက်စီးက၊ သိလ ဗျဿနပါ။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ၆၂-ပါး

ဒီငါးမျိုးကိုလဲ ဗျသနတရားငါးပါးလို့ ခေါ်ပါတယ်။ ဒီ ပျက်စီးမှု ငါးပါး တစ်ပါးပါးနှင့် တွေ့ကြုံရသူဟာ ဆင်းရဲ ရပါတယ်။ ပျက်စီးတတ်လို့ ဗျသနခေါ်ပါတယ်။

ဆောင်ပုဒ်

ဉာတိဘောဂ၊ စောင့်သိလနှင့်၊ ရောဂဒိဋ္ဌိ၊ ပျက်ပြား
တိ၊ ငါးရိုဗျသန။

အနာမျိုး ၉၆-ပါး

အနာမျိုး ၉၆-ပါး သရုပ်ကို ဒီတရားတော်မှာ စေ့ငအောင် ထုတ်ဆိုပြသရယင် ကျယ်ဝန်းနေပါလိမ့်မယ်။ အကျယ်သိလိုသူ များအတွက် နောက်ဆက်တွဲအဖြစ် ဖော်ပြထားပါတယ်။ လိုရင်း ကတော့ ကိုယ်တွင်းစွဲကပ် နှိပ်စက်တတ်တဲ့ အနာရောဂါအား လုံးမှ ကင်းလွတ်ရပါလို့၏” ဆိုလျှင် အားလုံး သိမ်းကျုံးမိပါ တယ်။

ဆောင်ပုဒ်

ကိုးဆယ့်ခြောက်ပါး၊ ရောဂါများကို၊ သီးခြား
သရုပ်၊ မှတ်ဆောင်ပုဒ်ကို၊ ရွေးနုတ်ကျယ်စွာ၊ မရေး
သာ၍၊ ကိုယ်မှာဖြစ်ကြောင်း၊ ရောဂါပေါင်းကို၊
ဝေးရှောင်လို့သာ၊ ဆုခတောင်းပါလော့။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ၆၂-ပါး

မိစ္ဆာ-မှားယွင်းသော၊ ဒိဋ္ဌိ-အယူတဲ့၊ အဲဒီ အယူမှားဟာ ၆၂-မျိုးရှိပါတယ်။ ဒီဆန်ကယ် သာမညဖလသုတ်မှာ ပါရှိ ပါတယ်။ ဒါတွေကိုလဲ သရုပ်ထုတ်ပြနေရယင် အလွန်ကျယ်ဝန်း သွားပါလိမ့်မယ်။ လိုရင်းကတော့ ငါကောင်၊ အတ္တကောင် မရှိဘဲနှင့် ရှိတယ်လို့ အထင်မှား အယူမှားကြီး ရှေးအတိတ် ကြောင်းများကို ကြံတွေးပြီး ယူမှားမှု ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကဒိဋ္ဌိ အယူ

၁၈ သတိပဋ္ဌာန် ကြေးကြော်သံ တရားတော်

မှားက ၁၈-ပါးတို့၊ နောင်အနာဂတ်ရေးကို ကြံတွေးယူမှားမှု အပရန္တကပ္ပိကဒိဋ္ဌိ အယူမှားက ၄၄-ပါးတို့၊ ပေါင်း ၆၂-ပါး ရှိပါတယ်။

ဆောင်ပုဒ်

ငါ အတ္တကောင်၊ မရှိမှောင်ကို၊ ရှိယောင်ယူမှား၊
ဆယ်ရှစ်ပါးက၊ တိတ်များ ကြံတွေး၊ လေးဆယ်
လေးက၊ ရှေ့ရေးကြံလှစ်၊ ခြောက်ဆယ်နှစ်၊ ဆိုးညစ်
အယူမှား။

မဂ်၊ ဖိုလ်တရား

- ၁။ သောတာပတ္တိ မဂ်တရား၊
- ၂။ သကဒါဂါမိ မဂ်တရား၊
- ၃။ အနာဂါမိ မဂ်တရား၊
- ၄။ အရဟတ္တမဂ်တရားလို့ မဂ်တရား ၄-ပါး ရှိပါတယ်။
- ၁။ သောတာပတ္တိ ဖိုလ်တရား၊
- ၂။ သကဒါဂါမိ ဖိုလ်တရား၊
- ၃။ အနာဂါမိ ဖိုလ်တရား၊
- ၄။ အရဟတ္တဖိုလ်တရားလို့ ဖိုလ်တရားကလည်း ၄-ပါး ရှိပါတယ်။

နိဗ္ဗာန်တရား

ရုပ်နာမ် ဖြစ်ပျက် ဒုက္ခစက် ချုပ်ငြိမ်းရာ၊ ကိလေသာ အပူ
ကင်းရာ အမြှိုက်ဓာတ်ဟာ နိဗ္ဗာန်တရားဖြစ်ပါတယ်။

မဂ်လေးတန်၊ ဖိုလ်လေးတန်၊ မြတ်နိဗ္ဗာန်၊ အမှန်ရလို၏။

နိဗ္ဗာန်ဆော်

ကဲ ဩကာသ ကန်တော့ခန်း အကြောင်းကို သိသာရုံမျှ
ရှင်းပြခဲ့တာ ဒါလောက်ဆို သဘောပေါက်လောက်ပါပြီ၊ ယခု

ပသန္နတဒ္ဓိတ် ဆုပေး

ဩကာသဆိုပြီး ညီညီညာညာ ကန်တော့ကြရပါတော့မယ်၊ ကန်တော့တဲ့အခါ ဆုပေးမည့် ပုဂ္ဂိုလ်ရှိနေပြီးမို့ စောစောက ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း(ကန်တော့ပါ၏ အရှင်ဘုရား) တွင်ရပ်ကြပါ။

ကဲ ကဲ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ပုဂ္ဂိုလ်များရဲ့ ထုံးစံအတိုင်း ဥပါသကာတစ်ယောက်က “ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ ရတနာ မြတ်သုံးပါး ဆရာသမားတို့ကို “ဩကာသ” ညီညီညာညာ ရွတ်ဆိုပြီးကန်တော့ကြပါစို့ခင်ဗျား” လို့ ဆိုလိုက်ပါ။

ဩကာသ ကန်တော့ခန်း

ဩကာသ၊ ဩကာသ၊ ဩကာသ ။ပ။ ကန်တော့ပါ၏၊ (အရှင်ဘုရား)။

ပသန္နတဒ္ဓိတ် ဆုပေး

- ဗုဒ္ဓေ ပသန္နော ဗုဒ္ဓိကော။
- ဓမ္မေ ပသန္နော ဓမ္မိကော။
- သံဃေ ပသန္နော သံဃိကော။

ဗုဒ္ဓေ-သိစရာရှိသမျှ တစ်စမကျန် အမှန်ကိုယ်တိုင် သိစွမ်း တော်မှုနိုင်သော မြတ်ဘုရား၌၊ ပသန္နော-ကြည်ညိုသည်တည်း၊ ဗုဒ္ဓိကော-မြတ်ဘုရား၌ကြည်ညိုသည်။

ဓမ္မေ-ဘုရားဟောကြား မြတ်စာရား၌၊ ပသန္နော-ကြည်ညို သည်တည်း၊ ဓမ္မိကော-မြတ်စာရား၌ ကြည်ညိုသည်။

သံဃေ-ဘုရားဟောကြား မဂ်လေးပါး၊ ဖိုလ်လေးပါး၊ နိဗ္ဗာန် တရားကို သိထားစင်စစ် သားစစ်အရိယာ မြတ်သံဃာ၌၊ ပသန္နော - ကြည်ညိုသည်တည်း၊ သံဃိကော - သံဃာတော်၌ ကြည်ညိုသည်ဟူသော ပသန္နတဒ္ဓိတ် ဖွင့်ဆိုအပ်သည်နှင့် အညီ ရှိခိုးခြင်း၏တည်ရာ၊ မြတ်နိုးခြင်း၏တည်ရာ၊ အရိုအသေပြုခြင်း၏ တည်ရာ ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားမြတ်ရတနာ၊ တရားမြတ်

၂၀ သတိပဋ္ဌာန် ကြွေးကြော်သံ တရားတော်

ရတနာ၊ သံဃာမြတ်ရတနာ၊ ထိုရတနာ မြတ်သုံးပါးတို့ကို ထွန်းပြတတ်သော ဆရာသမားတို့ကို အရိုအသေ လက်အုပ်မိုး၍ ရှိခိုးပူဇော်၊ ဖူးမြော်မာန်လျှော့ ကန်တော့ကြရသော ကုသိုလ် စေတနာတို့ကြောင့် ဘယာမဖြစ်၊ အပြစ်ခပ်သိမ်း၊ ပပျောက် ငြိမ်း၍၊ ရန်တိမ်းရှောင်ရှား၊ အပါယ် ၄-ပါး၊ ကပ် ၃-ပါး၊ ရပ်ပြစ် ၈-ပါး၊ ရန်သူမျိုး ၅-ပါး၊ ဝိပတ္တိတရား ၄-ပါး၊ ဗျသနတရား ၅-ပါး၊ အနာမျိုး ၉၆-ပါး၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ၆၂-ပါးတို့မှ အခါခပ်သိမ်း ကင်းလွတ်ငြိမ်းသည်သာဖြစ်၍ မဂ် တရား၊ ဖိုလ်တရား၊ နိဗ္ဗာန်တရားတော်မြတ်ကို ရအောင် ဘဝ မခြား ကြိုးစားအားထုတ်နိုင်ကြလျက် လျင်မြန်စွာဆိုက်ရောက် မျက်မှောက်ပြုနိုင်ကြပါစေ။

(ပေးတဲ့ဆုနှင့် ပြည့်စုံရပါလို၏ အရှင်ဘုရား)။

သီလတောင်း

ကဲ လိုက်ဆိုကြပါဦး-

အဟံ ဘန္တေ တိသရဏေန သဟ ပဉ္စသီလံ ဓမ္မံ ယာစာမိ၊
အနုဂ္ဂဟံ ကတော သီလံ ဒေထ မေ ဘန္တေ။

ဒုတိယမ္ပိ အဟံ ဘန္တေ တိသရဏေန သဟ ပဉ္စသီလံ ဓမ္မံ
ယာစာမိ၊ အနုဂ္ဂဟံ ကတော သီလံ ဒေထ မေ ဘန္တေ။

တတိယမ္ပိ အဟံ ဘန္တေ တိသရဏေန သဟ ပဉ္စသီလံ ဓမ္မံ
ယာစာမိ၊ အနုဂ္ဂဟံ ကတော သီလံ ဒေထ မေ ဘန္တေ။

*တပည့်တော်အား၊ စဉ်သနား၊ ငါးပါးသီလပေးပါဘုရား။

သီလတောင်းပုံ

ဒါကသီလတောင်းပုံပါ။ “အရှင်ဘုရား တပည့်တော်သည် သရဏဂုံသုံးပါးနှင့်တကွ ငါးပါးသီလကို (သုံးကြိမ်မြောက် အောင်) လျှောက်ထားတောင်းပန်ပါ၏ အရှင်ဘုရား၊ အရှင်

ဘုရားတို့သည် တပည့်တော်အား သနားချီးမြှောက်သောအားဖြင့် ငါးပါးသီလကို ပေးတော်မူပါကုန်ဘုရား” တဲ့။

မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ သာသနာတော်မှာ လူ၊ နတ်၊ နိဗ္ဗာန် သုံးတန် ချမ်းသာရာရကြောင်း အကျင့်ကောင်း ပဋိပတ် သီလတော်မြတ်ကို လိုချင်သူများက သီလတောင်းကြပါတယ်။

ညွှန်ကြားချက်

ဒါက ဒီလိုပါ။ သီလပေးအရှင်မြတ်ကလည်း “ယမဟံ ဝဒါမိ တံ ဝဒေထ - အကြင်သီလဆောက်တည်ပုံ စကားရပ်ကို ငါက ရှေ့ကဆိုမည်။ ထိုငါရှေ့ကဆိုသွားတဲ့ စကားရပ်ကို သီလယူမည့် သင်တို့က နောက်က လိုက်ဆိုကြပါ” လို့ ညွှန်ကြားတော်မူပါတယ်။

သီလယူသူများက “အာမ ဘန္တေ - အရှင်ဘုရား၊ အရှင်ဘုရား မိန့်ကြားတော်မူသည့်အတိုင်း (လိုက်ဆိုပါမည်) ဘုရား” လို့ ဝန်ခံစကား လျှောက်ထားရပါတယ်။ ဒါကဲ့သို့ထောက်ပြီး ယခုအခါ ကတိစကား ပြောပြီးယင် (အာမ ဘန္တေ - ခံလိုက်ရ ပြီးပြီ) လို့ ပြောကြပါတယ်။ ကဲ အဲဒီအစီအစဉ်ကို ပါဠိလို ဆရာ ဒါယကာ အပေးအယူ အချီအချ ဆိုကြရအောင်ပါ။

ရဟန်း။ ။ယမဟံ ဝဒါမိ တံ ဝဒေထ။

ပရိသတ်။ ။အာမ ဘန္တေ။

ဘုရားရှိခိုး

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။
*ပူဇော်ထိုက်ငြား၊ သိဉာဏ်ပွား၊ ထိုဘုရားရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

အဓိပ္ပာယ်

ဒါကလည်း သီလဆောက်တည်တာ မဟုတ်သေးပါဘူး။ ဘုရားရှိခိုးတာပါ။ ဗုဒ္ဓဘာသာ စာပေလောကတွင် သူမပါယင် မပြီးတဲ့ နမော တဿ ဘုရားရှိခိုးဆိုတာပါ။

၂၂ သတိပဋ္ဌာန် ကြေးကြော်သံ တရားတော်

“ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်တဲ့ အရဟံဂုဏ်၊ သစ္စာလေး ဖြာ မြတ်ရတနာကို ဆရာမရှိ မိမိအလိုလို သိတော်မူတဲ့ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဂုဏ်၊ ထိုဂုဏ်တော်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူတဲ့ မြတ်စွာဘုရား အား ရှိခိုးပူဇော်ပါ၏”တဲ့။

မြတ်စွာဘုရားရဲ့ အဆုံးအမသာသနာတော်၊ သီလဆောက် တည်တဲ့ အခမ်းအနားတွင် သီလယူသူများက မြတ်ဘုရားကို အလေးပြု ရှိခိုးကြရပါတယ်။

ဘယ်ဘုရားကိုရှိခိုးသလဲ

ယခု ရှိခိုးတာဟာ ဘယ်ဘုရားရှိခိုးပါသလဲ။

လောကမှာ ကိုယ်ယုံကြည်ရာ ဘာသာဘုရားများကို အား ထား ကိုးကွယ်ကြတယ်။

ယခုရှိခိုးတဲ့ဘုရားဟာ မဟာသိက္ခာရာဇ် ၆၈-ခု၊ ကဆုန်လ ပြည့် သောကြာနေ့တွင် အိန္ဒိယ မဇ္ဈိမဒေသ ကပိလဝတ်ပြည့်ရှင် ဘုရင် သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးနှင့် မဟာမာယာဒေဝီတို့မှ ဖွားမြင် တော်မူခဲ့ပါတယ်။ အမည်တော်အားဖြင့် သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားလို့ ထင်ရှားခဲ့ပါတယ်။

ဘုရားအလောင်းစော် သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား ၁၆-နှစ်အရွယ် ရောက်တော့ ယသောဓရာမင်းသမီးနှင့် လက်ထပ်ပြီး ထီးနန်း စည်းစိမ်ကို ခံစားခဲ့ပါတယ်။

သက်တော် ၂၉-နှစ် ဝါဆိုလပြည့် တနင်္လာနေ့တွင် ထီးနန်း စည်းစိမ်ကိုစွန့်ပြီး တောထွက် ရဟန်းပြုလျက် အို နာ သေကင်း တဲ့ အမြိုက်တရားမြတ်ကို ရှာကြံခဲ့ပါတယ်။

တောထွက်ပြီး ဥရုဝေလတောအရပ်တွင် အမြိုက်တရားမြတ် ကို ခြောက်နှစ်ပတ်လုံး သေလုနီးပါး ရှာကြံကျင့်သုံး ခဲ့သော် လည်း မရရှိသေးဘဲ သက်တော် ၃၅-နှစ်အရွယ် ရောက်တော့

သရဏဂုံ ဆောက်တည်ပုံ

ကဆုန်လပြည့် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် ဗောဓိပင်အောက်ဝယ် အာနာပါန သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာတရားကို ကျင့်ပွားလျက် တရားအလုံးစုံကို အကုန်သိမြင်တော်မူတဲ့ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ဖြစ်တော်မူပါတယ်။

အဲဒီ မြတ်စွာဘုရားဟာ အနှယ်တော်အားဖြင့် ဂေါတမနှယ်ဖွားမို့ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားလို့လဲ တွင်ပါတယ်။

လူ့ နတ်ဦးခိုက် ပူဇော်ထိုက်လို့လဲ အရဟံဂုဏ်ရှင် ဘုရားမြတ်ပါ။

သစ္စာလေးပါး အမှန်တရားကို ပိုင်းခြားထင်ထင် ကိုယ်တော်တိုင် သိမြင်တော်မူလို့လဲ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဂုဏ်ရှင် ဘုရားမြတ်ပါ။

ဂေါတမနှယ်ဖွား အရဟံဂုဏ်ရှင် သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဂုဏ်ရှင် မြတ်ဘုရားအား ရှိခိုးတာဖြစ်ပါတယ်။ အလေးပြုတာဖြစ်ပါတယ်။

သရဏဂုံဆောက်တည်ပုံ

ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

ဒုတိယမ္ပိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

ဒုတိယမ္ပိ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

ဒုတိယမ္ပိ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

တတိယမ္ပိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

တတိယမ္ပိ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

တတိယမ္ပိ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

*မြတ်ဘုရားကို, အားထားခို, ကြည်ညိုဆည်းကပ် ပါ၏ ဘုရား။

၂၄ သတိပဋ္ဌာန် ကြွေးကြော်သံ စာရားတော်

*မြတ်တရားကို၊ အားထားခို၊ ကြည်ညိုဆည်းကပ် ပါ၏ ဘုရား။

*မြတ်သံဃာကို၊ အားထားခို၊ ကြည်ညိုဆည်းကပ် ပါ၏ ဘုရား။

ယုံကြည်ချက် သရဏဂုံ

ဒါကလဲ သီလဆောက်တည်တာ မဟုတ်သေးပါဘူး၊ သရဏဂုံ ဆောက်တည်တယ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။

သရဏ = ယုံကြည်အားကိုးရာဟူ၍၊

ဂမန = ဆည်းကပ်တယ်။

သရဏ + ဂမန = ယုံကြည်အားကိုးရာဟူ၍ ဆည်းကပ်တယ်။

ဒါကို သရဏဂုံ ဆောက်တည်တယ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။ ဘာကို ယုံကြည်အားကိုးသလဲဆိုယင် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာကို ယုံကြည်အားကိုးပါတယ်။

ဘယ်လို ယုံကြည်အားကိုးသလဲဆိုယင် ဆင်းရဲကင်းပျောက် ချမ်းသာရောက်အောင် စောင့်ရှောက်ကယ်မတော် မူဘတ်တယ် လို့ ယုံကြည်အားကိုး ပါတယ်တဲ့။

ယခင် ယခင်က ဆောက်တည်ကျင့်သုံးခဲ့ပြီး ဖြစ်သော်လည်း ခိုင်မြဲသည်ထက် ခိုင်မြဲအောင် ကုသိုလ်အသစ် တိုးပွားအောင် သီလပေးဆရာတော်ကို သက်သေထားပြီး ရုပ်ပွား ဥဒ္ဓိဿစေတီ ရှေ့တော်ဆိုယင်လဲ ရုပ်ပွား ဥဒ္ဓိဿစေတီတော်ကို သက်သေ ထားပြီး သရဏဂုံ ဆောက်တည်ကြတာပါ။

ဘယ်လိုယုံကြည်အားကိုးသလဲ—

ဘယ်လို ယုံကြည်အားကိုးသလဲဆိုယင် ဘေးဆိုးကင်းကွာ ကိုးကွယ်ရာလို့လဲ ယုံကြည်အားကိုးကြပါတယ်။

မိဘကို အားကိုးသလို

မိဘကို အားကိုးသလို

ဥပမာအားဖြင့် သားအဘနှစ်ယောက် လမ်းလျှောက်သွားကြတဲ့အခါ ဖခင်လူကြီးက ဣန္ဒြေရရ ငြိမ်ငြိမ်သက်သက် သွားသော်လည်း နောက်လိုက်သားငယ်ကတော့ ကလေးဟို့သဘာဝအတိုင်း ဆော့ကစားလျက်သွားပါတယ်။

တုတ်ကလေးကိုတွေ့လဲ ကောက်ကိုင်ပြီး လမ်းတွေ့သမျှ ဝရံတာ စသည်ကိုလည်း “တောက်-တောက်၊ တောက်-တောက်” မြည်အောင် တို့ခြစ်သွားမယ်၊ ခဲလုံး စသည်ကိုလဲ ခြေနဲ့ခတ်သွားမယ်။

ဒီအခါ မျက်စိနောက်တဲ့ ကလေးရဲ့ရန်သူ ခွေးကလိုက်ပြီး ကိုက်ခဲရန်ပြေးလာမယ်။

အဲဒီတော့ သားသူငယ်က သူ့ရဲ့ ဘေးဆိုးကင်းကွာအားကိုးရာသို့ ယုံကြည်တဲ့ ဖခင်အားပြေးဖက်ပြီး အကူအညီဘောင်းမယ်၊ အဲဒီဘော့ သူ့ဖခင်က ပွေ့ပိုက်ကာကွယ်ပြီး ကလေးငယ်ကို မကိုက်အောင် ခွေးကိုခြိမ်းခြောက်ဖယ်ရှား ဟန့်တားမယ်၊ ဒီတော့ခွေးလဲ မကိုက်ခဲနိုင်ဘဲ ရှောင်လွှဲသွားမယ်၊ ဒီတော့ သားသူငယ်ရဲ့ ဘေးဆိုးကင်းကွာ ကိုးကွယ်ရာဟာ ဘယ်သူလဲ၊ သူ့ဖခင်ပဲ၊ မိခင်နှင့်ခရီးသွားယင်လဲ နည်းတူပါတဲ့။

အဲဒီလို မိခင် ဖခင်များဟာ သားသူငယ်တို့ရဲ့ ဘေးဆိုးကင်းကွာ ကိုးကွယ်အားထားရာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါလိုက် အန္တရာယ်မကင်းတဲ့ လောကတိုင်းမှာ နေထိုင်ကြရတဲ့ ပုထုဇဉ် လောကသားများလဲ မိမိယုံဆိုင်ရာကံလာမည့် ဘေးရန်အန္တရာယ်များကို မိခိအား မထိပါးရအောင် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာမြတ်သုံးပါးကို အားထားယုံကြည် ဆည်းကပ်ကြရပါတယ်။ ယုံကြည် ဆည်းကပ်ချက် အတိုင်း ဘေးအန္တရာယ် အမျိုးမျိုးမှ ကင်းလွတ်ကြရကြောင်း ပတ္တုသာဓက

၂၆ သတိပဋ္ဌာန် ကြွေးကြော်သံ တရားတော်

များလဲ ထင်ရှားရှိပါတယ်၊ ဒါဟာ ရတနာမြတ်သုံးပါးကို ယုံကြည်ဆည်းကပ်ရကျိုး အမြတ်မျှသိသာရုံ ပြောပြတာပါ။

ဆေးဆရာကို အားကိုးသလို

တနည်းအားဖြင့် မိမိရောဂါအန္တရာယ် မရောက်ရအောင် ရောက်တဲ့အခါလည်း ကင်းပျောက်အောင် တိုင်းရင်းမြန်မာ သမားတော်များနဲ့ ဆရာဝန်များကို ယုံကြည်အားကိုးရပါတယ်၊ ဆည်းကပ်ရပါတယ်။

ယုံကြည် အားကိုးတယ်ဆိုတာ သူတို့ အရှောင်ခိုင်းတာကို ရှောင်ပြီး သူတို့အဆောင်ခိုင်းတာကို ဆောင်ရတယ်၊ ဒီတော့ မဖြစ်သင့်တဲ့ ရောဂါအန္တရာယ်လဲ မဖြစ်ပေါ်ဘူး၊ ဖြစ်ပြီးတဲ့ ရောဂါလဲ ပျောက်ကင်း ချမ်းသာတယ်။

ဘုရားကိုယုံကြည်ယင်ဘုရားစကားကိုနားထောင်

ဒီလိုပါတဲ၊ ရတနာမြတ်သုံးပါးကို အားကိုးရာလို့ ယုံကြည် ဆည်းကပ်သူလဲ ရတနာမြတ်သုံးပါးတွင် အရင်းခံဖြစ်တော်မူတဲ့ တရားမင်း သံဃာမင်း မြတ်စွာဘုရားရဲ့ စကားတော် တရားတော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးရပါတယ်။

ဟုတ်ပါတယ်၊ မြတ်စွာဘုရားက သတ္တဝါအများ ဆင်းရဲကင်း ပျောက် ချမ်းသာရောက်အောင် ဒီလိုမျိုး ညွှန်ကြားဟောမိန့် တော်မူပါတယ်။

ဗုဒ္ဓလမ်းစဉ်

- ၁။ သဗ္ဗပါပဿ အကရဏံ-မကောင်းမှု ဒုစရိုက်ဟူသမျှကို ရှောင်ကြဉ်ရမယ်။
- ၂။ ကုသလဿ ဥပသမ္ပဒါ-ကောင်းမှု သုစရိုက်ဟူသမျှကို ပြည့်စုံစေရမယ်။

ဗုဒ္ဓလမ်းစဉ် ရှစ်လုံးဘွဲ့

၃။ သဝိတ္တပရိယောဒပနံ - မိမိစိတ်ကို ဖြူစင်အောင်ထားရမယ်။

တေံ ဗုဒ္ဓါန သာသနံ-ဒါဟာ ဘုရားရှင်တို့ရဲ့ အဆုံးအမတော်ပေတည်း။

မကောင်းမှုဒုစရိုက်ဆိုတာဘာလဲ

အပြစ်နှင့်တကွ မကောင်းမှုအကျိုးကို ပေးစေတဲ့ ပြုမှု၊ ပြောမှု၊ ကြံမှုသဘောတရားတွေဘဲ။ အဲဒါကို ရှောင်ရပါမယ်တဲ့။

ကောင်းမှု သုစရိုက်ဆိုတာ ဘာလဲ

အပြစ်မရှိ ကောင်းကျိုးချမ်းသာကို ပေးစေဖတ်တဲ့ ပြုမှု၊ ပြောမှု၊ ကြံမှုသဘောတရားတွေဘဲ။ အဲဒါကိုဆောင်ပါတဲ့။

စိတ်ဖြူစင်ရမယ်ဆိုတာ ဘာလဲ

မိမိစိတ်ကို အကုသိုလ်သဘောတွေဆီသို့ မကျရောက်စေဘဲ ကုသိုလ်သဘောတွေဆီကိုသာ ရောက်အောင် သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာများကို ကျင့်ပွားပြီး ကိလေသာ ကင်းအောင်ထားပါတဲ့။ အဲဒါကို ကျင့်ပွားအားထုတ်ပါတဲ့။

ဗုဒ္ဓလမ်းစဉ် ရှစ်လုံးဘွဲ့

အကုသိုလ်များ၊ ရှောင်ရှားပယ်လေ၊
ကုသိုလ်တရား၊ ဖြစ်ပွားစုံစေ။
မိမိစိတ်ဓာတ်၊ ဆွတ်ဆွတ်ဖြူစေ၊
ဤသုံးပါး၊ ဘုရားဟောခဲ့ပေ။

*မဟာစည်တရား ဆောင်ပုဒ်။

ဒါကိုလျက်နာကျင့်သုံးယင် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟစတဲ့ ကိလေသာစိတ် ရောဂါတွေပျောက်ကင်းမယ်။ ပျောက်ကင်းယင် ပဋိသန္ဓေဆင်းရဲ၊ အိုဆင်းရဲ၊ နာဆင်းရဲ၊ သေဆင်းရဲ အားလုံး

၂၀ သတိပဋ္ဌာန် ကြေးကြော်သံ တရားတော်

ကင်းတဲ့ နိဗ္ဗာန်အမြိုက်ခတ်ကို ရတယ်တဲ့၊ ဒါဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာ တွေရဲ့ ယုံကြည်ချက်ပါ။

အတည်ပြုပုံ အဓိပ္ပာယ်

ပြီးတော့ သီလပေးဆရာတော်က “သရဏဂမနံ-သရဏဂုံ ဆောက်တည်ဆည်းကပ်ခြင်းသည်၊ ပရိပုဏ္ဏံ-ပြီးပြည့်စုံပြီလော” လို့ မေးတော်မူပါတယ်။

ဒီတော့ ပရိသတ်များက အတည်ပြုတဲ့အနေနဲ့ “အာမ ဘန္တေ=ဘန္တေ - အရှင်ဘုရား၊ အာမ - ငါ့အရှင်ဘုရား မိန့်ကြားသည့်အတိုင်း ပြီးပြည့်စုံပါပြီဘုရား” လို့ ဆိုကြရပါတယ်။

ကဲ အဲဒါကိုလည်း ဆရာ ဒါယကာ အတိုင်အဖောက် သရဏဂုံ ယုံကြည်ချက်ဆောက်တည် ဓိဋ္ဌာန်မှ ပြီးပြည့်စုံကြောင်းကို ပါဠိ လို ဆက်လက်တင်သွင်း အတည်ပြုကြရအောင်ပါ။

ရဟန်းတော်။ ။ သရဏဂမနံ ပရိပုဏ္ဏံ။

ပရိသတ်များ။ ။ အာမ ဘန္တေ။

ငါးပါးသီလဆောက်တည်ပုံ

၁။ ပါဏာဟိပါတာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

** သက်ရှိသတ္တဝါ၊ မသတ်ပါ၊ သိက္ခာကျင့်ပါမည်။

၂။ အဒိန္နာဒါနာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

** သူပိုင်ဥစ္စာ၊ မခိုးပါ၊ သိက္ခာကျင့်ပါမည်။

၃။ ကာမေသု မိစ္ဆာစာရာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

** သူ့သားအိမ်ရာ၊ မမှားပါ၊ သိက္ခာကျင့်ပါမည်။

၄။ မုသာဝါဒါ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

** မုသာလိမ်ညာ၊ မပြောပါ၊ သိက္ခာကျင့်ပါမည်။

တရားဥပဒေ လိုက်နာရသလို

၅။ သုရာမေရယ မဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

** မူးယစ်သေစာ, မသုံးပါ, သိက္ခာကျင့်ပါမည်။

တရားဥပဒေ လိုက်နာရသလို

ဒါကမူ သီလဆောက်တည်တာဘဲ၊ လောကလူသားတွေ ငြိမ်းချမ်းစွာ နေနိုင်ရေးအတွက် နိုင်ငံတိုင်းရဲ့ အစိုးရများက ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းပြီး အုပ်ချုပ်ရပါတယ်။

အဲဒီ နိုင်ငံရဲ့ ဥပဒေကို မလွန်ကျူးဘဲ လိုက်နာသူများဟာ ငြိမ်းချမ်းစွာပင် မိမိကို လိုအပ်ရာ လုပ်ငန်းများကို လုပ်ဆောင် နိုင်ကြတယ်၊ ချမ်းသာကြီးပွားကြပါတယ်။

မလိုက်နာ ကျူးလွန်သူများအား တရားဥပဒေအရ ဖမ်းဆီး ချုပ်နှောင်ပြီး အပြစ်ပေးခံရပါတယ်။ ငွေဒဏ်, ထောင်ဒဏ်, သေဒဏ်အထိ ကျရောက်ခံကြရပါတယ်။ ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်ကြရ ပါတယ်။

ဒါလိုပဲ၊ မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ အဆုံးအမ ဒေသနာတော် လောကတွင်လည်း ဒီငါးပါးသီလ ဥပဒေဟာ အလွန်အရေးပါ အရာရောက်လှပါတယ်။

လိုက်နာကျင့်သုံးသူများဟာ—

- ၁။ “ငါလူဆိုးပဲ”လို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို စွပ်စွဲတဲ့ အတ္တနုဝါဒ ဘေးမှ ကင်းငြိမ်းချမ်းသာပါတယ်။
- ၂။ “ဒီကောင်လူဆိုးပဲ”လို့ ပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့ စွပ်စွဲတဲ့ ပရာနုဝါဒဘေးမှလည်း ကင်းငြိမ်းချမ်းသာပါတယ်။
- ၃။ လျော်ကြေး, ငွေဒဏ်, ရိုက်နှက်ဥြိမ်ဒဏ်, သေဒဏ်ပေး တဲ့ ဒဏ္ဍဘေးမှလည်း ကင်းငြိမ်းချမ်းသာရပါတယ်။

၃၀ သတိပဋ္ဌာန် ကြွေးကြော်သံ တရားတော်

၄။ မတွေ့မဝေ သေလွန်လေလည်း ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကာယ်၊ အပါယ်လေးဘုံသို့မရောက်ဘဲ အပါယ် ဆင်းရဲမှလည်း ကင်းငြိမ်းချမ်းသာနိုင်ပါတယ်။ လူ့၊ နတ် နိဗ္ဗာန် သုံးတန်ချမ်းသာကိုလည်း ရရှိနိုင်ပါတယ်။

မလိုက်နာဘဲ ကျူးလွန်သူများမှာမူ အဲဒီ ဘေးလေးမျိုးနဲ့ ဘဝများစွာတိုးပြီး ဆင်းရဲအမျိုးမျိုးကို ခံရမြဲဖြစ်ကြပါတယ်။ ငါးပါးသီလ တစ်ပါးစီ တစ်ပါးစီရဲ့ အကျိုးကိုဘော့ နောက်မှ သီးခြား ဖော်ပြပါမယ်။

ဒီငါးပါးသီလဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာများသာမက ဘာသာမရွေး လူမျိုးမရွေး လိုက်နာကျင့်သုံးသင့်လှပါတယ်။ လိုက်နာကျင့်သုံး ရပါမယ်။

- ၁။ အတ္တနုဘေး၊ ပရာဘေး၊ ဒဏ်ဘေး ပါယ်ဘေးပါ။
- ၂။ ငါးပါးသီလ၊ ကျင့်သုံးက၊ ကင်းပငြိမ်းချမ်းသာ။
- ၃။ မကျင့်သုံးက၊ လူတိုင်းပ၊ ဒုက္ခဆင်းရဲမှာ။

ဆုတောင်းဦးတည်ချက်

ဒီလို သီလဆောက်တည်ပြီးတဲ့အခါ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဥပါသကာ တို့ရဲ့ သီလကျင့်သုံးရေးလမ်းစဉ် ဦးတည်ချက်ကို သီလပေးဆရာ တော်က ပို့ချပေးပါတယ်။ ဒါကိုဆုံအောင်းလို့လဲ ခေါ်ပါတယ်။ ကဲ ဆိုကြည့်ရအောင်ပါ။

ဣဒံ မေ သီလံ နိဗ္ဗာနဿ ပစ္စယော ဟောတု။

စောင့်ထိန်းဆောက်တည်၊ သီလသည်၊ ရှေ့ပြည်နိဗ္ဗာန်ရောက် စေသေး။

“တပည့်တော်၏ ဆောက်တည် စောင့်ထိန်းရတဲ့ ဤသီလ သည် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း အထောက်အပံ့ကောင်း ဖြစ်ပါစေ သတည်း” တဲ့။

စခန်းသိမ်း အမှာစကား

ဒါဟာ သီလခံယူမှု စောင့်ထိန်းသူ ဗုဒ္ဓဘာသာသူတော်စင် တွေရဲ့ ဦးတည်ချက်ဆုတောင်းပါဘဲ။

စခန်းသိမ်းအမှာစကား

နောက်ပြီးတော့ သီလပေးဆရာတော်က သီလဆောက်တည် ကျင့်သုံးရေး၊ ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းရေး၊ ခံယူကျင့်သုံးမှု၊ ကတိပြုပွဲကြီး အပြီးမှာ ဒီလိုအရေးကြီးတဲ့ အမှာစကားကိုလဲ လူမင်း၊ နတ်မင်း၊ ဗြဟ္မာမင်းတို့ရဲ့မင်း မင်းဥက္ကဋ္ဌ မင်းမြတ်သရဖူ သယမ္ဘူမြတ်စွာ ဘုရားရဲ့ အဆုံးအမ သြဝါဒအတိုင်း မိန့်ကြားမှာထားလိုက်မိ သေးတယ်။

ရဟန်းတော်။ ။ တိသရဏေန သဟ ပဉ္စသီလံ သာဓုကံ ကတော အပ္ပမာဒေန သမ္မာဒေထ။

သာဓဝေါ - နှလုံးပျော့ပျောင်း အို...သူတော်ကောင်းတို့၊ တုမေ-ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာသုံးပါး အားထားကြည်ယုံ သရဏဂုံ၊ သီလ ဆောက်တည်ကြကုန်သော အသင် တရားချစ်ခင် သူတော်စင်တို့သည်၊ တိသရဏေန - အမြတ်ဆုံး ဘုရားရတနာ၊ အမြတ်ဆုံး တရားရတနာ၊ အမြတ်ဆုံး သံဃာရတနာ တည်းဟူ သော အားထား ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်ရာ သရဏဂုံ သုံးပါးနှင့်၊ သဟ - နှလုံးအိမ်စံကျောင်း ကိန်းအောင်းနိစ္စ အတူတကွ၊ ပဉ္စ သီလံ - ဘုရားတပည့် အရိယာသူတော်စင်တို့ ဇီဝါ အသက် မငဲ့ ကွက်ဘဲ အသက်နှင့်လဲထုံး ကျင့်သုံးနိစ္စ ငါးပါးသော သီလကို၊ သာဓုကံ ကတော - မညှိုးမခြောက် မကျိုးမပေါက် မပြောက် ကြွေးရအောင် လေးစားထူးချွန် ကောင်းမွန်စွာ ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်သမှု မြှစွာပြု၍၊ အပ္ပမာဒေန - မမေ့ မလျော့ မပေါ့မဆကြောင်းဖြစ်တဲ့ အပ္ပမာဒ သတိတရားဖြင့်၊ အပ္ပမာ- ဒေန - အကုသိုလ် တရားတွေကို ရှောင်ရှားရမှာ မမေ့ခြင်း၊ ကုသိုလ်တရားတွေကို ပွားများ အားထုတ်ရမှာ မမေ့ခြင်းဆိုတဲ့

၃၂ သတိပဋ္ဌာန် ကြွေးကြော်သံ တရားတော်

အသိတရားဖြင့်၊ အပ္ပမာဒေန - သွားရာမှာလဲမမေ့၊ ရပ်ရာမှာလဲ မမေ့၊ ထိုင်ရာမှာလဲ မမေ့ခြင်းဆိုတဲ့ သတိတရားဖြင့်၊ အပ္ပမာဒေန- မြင်ရာမှာလဲ မမေ့၊ ကြားရာမှာလဲ မမေ့၊ နံရာ စားရာ တွေထိရာ စိတ်ကူးစဉ်းစားရာမှာလဲ မမေ့ခြင်းဆိုတဲ့ သတိတရားဖြင့်၊ သမ္မာဒေထ - ပြီးစီးပြည့်စုံအောင် ကြိုးစားအားထုတ်ကြကုန်လော့၊ သမ္မာဒေထ - သီလတွင်မရပ်မနားဘဲ စိတ်တည်ကြည်ကြောင်း သမာဓိကောင်းစား အမှန်မြင်ကြောင်း ပညာအကျင့်ကောင်း တရားတွေကို ဆက်လက်ကြိုးစား သတိထား၍ ကျင့်ပွားဥသ္မံ ပြီးပြည့်စုံကြစေကုန်လော့။

ပရိသတ်။ ။ အာမဘန္တေ၊ (အမိန့်ရှိတော်မူတဲ့အတိုင်းလိုက်နာ ကျင့်သုံးကြပါမည်ဘုရား။)

- ၁။ ခံယူပြီးသား၊ သီလငါး၊ မမှားကျင့်သုံးရာ။
- ၂။ သီလတည်လျက်၊ သမာဓိဆက်၊ တိုးတက်ကျင့်ပွား မြတ်ပညာ။
- ၃။ ကျင့်သုံးတိုင်းမှာ၊ သတိပါ၊ ချမ်းသာပြည့်စုံရာ။

ရှစ်ပါးသီလဆောက်တည်ပုံ
သီလစောင်း

ပရိသတ်များ။ ။ အဟံ ဘန္တေ တိသရဏေန သဟ အဋ္ဌင်္ဂံ သမန္နာဂတံ ဥပေါသထသီလံ ဓမ္မံ ယာစာမိ၊ အနုဂ္ဂဟံ ကတော သီလံ ဒေထ မေ ဘန္တေ။

ဒုတိယမ္ပိ အဟံ ဘန္တေ တိသရဏေန သဟ အဋ္ဌင်္ဂံ သမန္နာဂတံ ဥပေါသထသီလံ ဓမ္မံ ယာစာမိ၊ အနုဂ္ဂဟံ ကတော သီလံ ဒေထ မေ ဘန္တေ။

သရဏဂုံ ဆောက်တည်ပုံ

တတိယမို့ အဟံ ဘန္တေ တိသရဏေန သဟ
အဋ္ဌင်္ဂသမန္နာဂတံ ဥပေါသထသီလံ ဓမ္မံ ယာ
စာမိ၊ အနုဂ္ဂဟံ ကက္ခာ သီလံ ဒေထ မေ
ဘန္တေ။

* တပည့်ဘော်အား၊ စဉ်သနား၊ ရှစ်ပါးသီလ ပေးပါ
ဘုရား။

ရဟန်းတော်။ ။ယမဟံ ဝဒါမိ တံ ဝဒေထ။

ပရိသတ်များ။ ။အာမ ဘန္တေ။

ဘုရားရှိခိုး

ရဟန်းတော်။ ။နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ပရိသတ်များ။ ။နမော တဿ (သုံးခေါက်ဆိုပါ)။

* ပူဇော်ထိုက်ငြား၊ သိဉာဏ်ပွား၊ ထိုဘုရား ရှိခိုးပါ၏
ဘုရား။

သရဏဂုံ ဆောက်တည်ပုံ

ရဟန်းတော်။ ။ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

ပရိသတ်များ။ ။(လိုက်ဆိုပါ)

ရဟန်းတော်။ ။ဒုတိယမို့ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
ဒုတိယမို့ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
ဒုတိယမို့ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

ပရိသတ်များ။ ။(လိုက်ဆိုပါ)။

၃၄ သတိပဋ္ဌာန် ကြွေးကြော်သံ တရားစောင့်

ရဟန်းတော်။ ။ တတိယမ္ပိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
တတိယမ္ပိ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
တတိယမ္ပိ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊

ပရိသတ်များ။ ။ (လိုက်ဆိုပါ။)

- * မြတ်ဘုရားကို၊ အားထားခို၊ ကြည်ညို ဆည်းကပ် ပါ၏ဘုရား။
- * မြတ်တရားကို၊ အားထားခို၊ ကြည်ညို ဆည်းကပ်ပါ၏ ဘုရား။
- * မြတ်သံဃာကို၊ အားထားခို၊ ကြည်ညို ဆည်းကပ်ပါ၏ ဘုရား။

ရဟန်းတော်။ ။ သရဏဂမနံ ပရိပုဏ္ဏံ။

ပရိသတ်များ။ ။ အာမ ဘန္တေ။

ရှစ်ပါးသီလ ဆောက်တည်ပုံ

မှတ်ချက်။ ။ ဤမှရှေ့၌ ဆောက်တည်ရမည့် သီလရှစ်ပါးကို ရဟန်းတော်က တစ်ပိုဒ်စီ ရှေ့မှ ချပို့ပေး၍ နောက်မှ ပရိသတ်များက လိုက်ဆိုကြရပါမည်။

- ၁။ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။
- ** သက်ရှိသတ္တဝါ၊ မသတ်ပါ၊ သိက္ခာကျင့်ပါမည်။
- ၂။ အဒိန္နာဒါနာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။
- ** သူပိုင်ဥစ္စာ၊ မခိုးပါ၊ သိက္ခာကျင့်ပါမည်။
- ၃။ အဗြဟ္မစရိယာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။
- ** မေထုန်ယုတ်မာ၊ မပြုပါ၊ သိက္ခာကျင့်ပါမည်။
- ၄။ မုသာဝါဒါ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။
- ** မုသာလိမ်ညာ၊ မပြောပါ၊ သိက္ခာကျင့်ပါမည်။

ရှစ်ပါးသီလ ဆောက်တည်ပုံ

၅။ သုရာမေရယ မဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

** မူးယစ်သေစာ၊ မသုံးပါ၊ သိက္ခာကျင့်ပါမည်။

၆။ ဝိကာလဘောဇနာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

** နေ့လွဲညစာ၊ မစားပါ၊ သိက္ခာကျင့်ပါမည်။

၇။ နစ္စ ဂီတ ဝါဒိတ ဝိသုက ဒဿန မာလာဂန္ဓ ဝိလေ ပန ဓာရဏ မဏ္ဍန ဝိဘူသနဋ္ဌာနာ ဝေရမဏိသိက္ခာ ပဒံ သမာဒိယာမိ။

** က၊ ပွဲသဘင်၊ အလှပြင်၊ ရှောင်ကြဉ်သိက္ခာကျင့်ပါမည်။

၈။ ဥစ္စာသယန ဗဟာသယနာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာ ဒိယာမိ။

** မြင့်မြတ်နေရာ၊ မနေပါ၊ သိက္ခာကျင့်ပါမည်။

ရဟန်းတော်။ ။ ဣဒံ မေ သီလံ နိဗ္ဗာနဿ ဗစ္စယော ဟောတု။

ပရိသတ်များ။ ။ (လိုက်ဆိုပါ။)

** စောင့်ထိန်းဆောက်တည်၊ သီလသည်၊ ရှေ့ပြည်နိဗ္ဗာန် ရောက်စေသား။

ရဟန်းတော်။ ။ တိသရဏေန သဟ အဋ္ဌင်္ဂံသမန္နာဂတံ ဥပေါ သထ သီလံ သာဓုကံ ကတုာ ဓမ္မံ အပ္ပမာ ဒေန သမ္ပာဒေထ။

ပရိသတ်များ။ ။ အာမ ဘန္တေ။

ဗုဒ္ဓဘာသာ က-ကြီး၊ ခ-ခွေး
ဩကာသကန်တော့ခန်းနှင့်
သီလပေး ဗာရာဏသီ ပြီးပါပြီ။

ငိုကြွေးကင်းရန် သတိပဋ္ဌာန် တရားတော်

စကားဦး

ယခုဟောကြားမည့်တရားတော်ကတော့ ဒီသနိကာယ် မဟာဝဂ္ဂ မဟာသတိပဋ္ဌာန် သုတ်တော်နှင့် အဋ္ဌကထာ အဖွင့်များကို အခြေခံပြီး ကျေးဇူးရှင် မဟာစည် ဆရာတော် ဘုရားကြီး၏ ယူဆပုံ ယူဆနည်း အတိုင်း ဟောကြားမည့် “ငိုကြွေးကင်းရန် သတိပဋ္ဌာန် တရားတော်” ဖြစ်ပါတယ်။

ပဏာမ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

* ပူဇော်ထိုက်ငြား၊ သိဉာဏ်ပွား၊ ထိုဘုရားရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

သုတ်တော်နိဒါန်း

အခါတစ်ပါး၌ မြတ်စွာဘုရားဟာ ကုရုတိုင်း ကမ္မာသဓမ္မ နိဂုံးရှာကြီး၌ သီတင်းသုံး နေတော် မူပါတယ်။ အဲဒီတုန်းက မြတ်စွာဘုရားဟာ ရဟန်းများအား ဒီတရားတော်ကို ဟောကြားတော်မူပါတယ်။

တရားကြေညာချက်

ဟောကြားတော် မူပုံက ဒီလိုပါ။—

“ကောယနော အယံ ဘိက္ခုဝေ မဂ္ဂေါ သတ္တာနံ ဝိသုဒ္ဓိယာ သောကပရိဒေဝါနံ သမတိက္ကမာယ ဒုက္ခဒေါမနဿာနံ အတ္ထင်္ဂမာယ ဉာယဿ အဓိဂမာယ နိဗ္ဗာနဿ သတ္ထိကိရိယာယ ယဒိဒံ စတ္တာရော သတိပဋ္ဌာနာ” တဲ့။

၃၈ သတိပဋ္ဌာန် ကြွေးကြော်သံ တရားတော်

၁။ ရဟန်းတို့...လေးဖါးသော သတိပဋ္ဌာန် တရားဆိုတာ ရှိတယ်။ အဲဒီ သတိပဋ္ဌာန် အကျင့်လမ်းဟာ အားလုံးသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏ ကိလေသစိတ်အညစ်အကြေးကင်းဝေး စင်ကြယ်ခြင်းငှာ တစ်ကြောင်းတည်းသော လမ်းမှန်ဖြစ်တယ်။

၂။ စိုးရိမ် ပူဆွေးမှု သောကတွေကို လွန်မြောက်ခြင်းငှာ တစ်ကြောင်းတည်းသော လမ်းဖြစ်တယ်။

၃။ ငိုကြွေးတမ်းတရခြင်း ပရိဒေဝတို့ကို လွန်မြောက်ခြင်း ငှာ တစ်ကြောင်းတည်းသော လမ်းဖြစ်တယ်။

၄။ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း ဒုက္ခတို့၏ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းငှာ တစ် ကြောင်းတည်းသော လမ်းဖြစ်တယ်။

၅။ စိတ်ဆင်းရဲခြင်း ဒေါမနုဿတို့၏ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းငှာ တစ်ကြောင်းတည်းသော လမ်းဖြစ်တယ်။

၆။ အရိယမဂ်ကို ရခြင်းငှာ တစ်ကြောင်း တည်းသော လမ်းဖြစ်တယ်။

၇။ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှာ တစ်ကြောင်းတည်း သော လမ်းဖြစ်တယ်။

ဒီလို မြတ်စွာဘုရားက ဒီသတိပဋ္ဌာန် အကျင့်တရားကို ကျင့် ပွားယင် ဒီအကျိုး ခုနစ်မျိုးကို ရနိုင်ကြောင်းကို ကြေညာ မိန့် ကြားတော်မူပါတယ်။

ယခုဟောကြားမည့် “ငိုကြွေးကင်းရန် သတိပဋ္ဌာန် တရား တော်”ဟာ ဒီ သတိပဋ္ဌာန်အကျိုး ခုနစ်မျိုးထဲက တတိယ အကျိုးပြုတရားတော်ဖြစ်ပါတယ်။

ငိုကြွေးမှုပရိဒေဝဆိုတာဘာလဲ

ဒီနေရာမှာ ငိုကြွေးမှုပရိဒေဝနှင့် ပတ်သက်ပြီး “ငိုကြွေးမှု ပရိဒေဝဆိုတာ ဘာလဲ” ဆိုတဲ့ ဒီမေးခွန်းရဲ့ အဖြေကို မြတ်စွာ

ဗျဿနကြောင့် ငိုရတယ်ဆိုတာ

ဘုရား ဟောကြားတော်မူတဲ့ မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ် ဓမ္မာ
နုပဿနာ ဒုက္ခသစ္စာပိုင်းက ပရိဒေဝ အကြောင်းကို ထုတ်ပြု
လိုက်ယင် သိသာ ရှင်းလင်းသွားမှာပါ။ မြတ်စွာဘုရားက အဲဒီ
ပရိဒေဝ အကြောင်းကို ဒါလို ဟောကြားတော်မူပါတယ်။

ဘုရားဟောပါဠိတော်

ကတမော စ ဘိက္ခဝေ ပရိဒေဝေါ၊ ယော ခေါ
ဘိက္ခဝေ အညတရညတရေန ဗျဿနေန သမန္ဓာဂတဿ
အညတရညတရေန ဒုက္ခဓမ္မေန ဖုဋ္ဌဿ အာဒေဝေါ
ပရိဒေဝေါ အာဒေဝနာ ပရိဒေဝနာ အာဒေဝိတတ္ထံ
မရိဒေဝိတတ္ထံ၊ အယံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ ပရိဒေဝေါ။

အဓိပ္ပာယ်စကားပြေ လိုရင်းကတော့ “ရဟန်းတို့...ငိုကြွေး
မြည်တမ်းခြင်းဟာ ဘာလဲဆိုယင် ဗျဿန - ပျက်စီးခြင်း တရား
တစ်ပါးပါးနှင့် တွေ့ကြုံရသူ ဆင်းရဲကြောင်း ဝတ္ထု အမှု အာရုံ
တစ်ခုခုနှင့် တွေ့ကြုံရသူ အဲဒီလို တွေ့ကြုံရသူရဲ့ ပျက်စီးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်
ဝတ္ထုတစ်စုံတစ်ခုကို ရည်စူး၍ တစ်မျိုး၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြော
ဆို၍ တစ်ဖုံ၊ အဲဒီလို အမျိုးစုံ ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို ပရိဒေဝ
ဒုက္ခ-ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်း ဆင်းရဲလို့ ခေါ်ဆိုပါတယ်” တဲ့။

ဗျဿနကြောင့် ငိုရတယ်ဆိုတာ

- ၁။ သွေးသားတော်စပ်တဲ့ ဆွေမျိုးဉာတိ ပျက်စီးယင်လဲ
ငိုရမြဲပါတဲ့။
- ၂။ စည်းစိမ်ဘောဂ ပျက်စီးယင်လဲ ငိုရမြဲတဲ့။
- ၃။ ခန္ဓာကိုယ်မှာ အနာရောဂါနှိပ်စက်လာယင်လဲ ငိုရမြဲတဲ့။
- ၄။ သီလအကျင့်ကို မြတ်နိုးသူများဟာ မိမိသီလကျိုးပျက်
ယင်လဲ ငိုရမြဲတဲ့။
- ၅။ အယူဝါဒကို မြတ်နိုးသူများဟာ မိမိအယူဝါဒပျက်စီး
ယင်လဲ ငိုရမြဲတဲ့။

၄၀ သတိပဋ္ဌာန် ကြွေးကြော်သံ တရားတော်

ဒါဟာ ဗျသနတရားတစ်ပါးပါးနှင့် တွေ့ကြုံတဲ့အခါ ငိုရ တယ်ဆိုတာနှင့်စပ်ပြီး သိမှတ်ဖွယ်ရာ အကျဉ်းချုပ် သရုပ်ပေါ်ဘဲ၊ ဒါလောက်ဆိုယင် သိသာထင်ရှားလောက်ပါပြီ။

ဒုက္ခဓမ္မကြောင့်ငိုရတယ်ဆိုတာ

ဒုက္ခဓမ္မ - ဆင်းရဲကြောင်း ဝတ္ထု အမှု အာရုံဆိုတာကတော့ အများသားဘဲ၊ မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ် အဋ္ဌကထာ ဖွင့်ပြချက် အရအားဖြင့် သတ်ခြင်း၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်း အစရှိတဲ့ ဘေးဒုက္ခနှင့် ကြုံရတဲ့အခါ ငိုရတာကို ဒုက္ခဓမ္မဆင်းရဲကြောင်း ဝတ္ထုအမှုအာရုံ နှင့် တွေ့ရလို့ ငိုရတာတဲ့။

ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါကတော့ မိမိနှင့်ပတ်သက်ပါတယ်၊ မိမိမှာ အမှုရောက်လာလို့ ဖြစ်စေ၊ တစ်စုံတစ်ဦးက အပြစ်ရှာလို့ဖြစ်စေ၊ သတ်မယ် ဖြတ်မယ်ဆိုပြီး နှောင်ကြီးဟည်းခြင်း၊ လက်ထိတ်ခတ် ခြင်း၊ ရိုက်နှက်ခြင်း၊ ကျင်စက်နဲ့တို့ခြင်း စတဲ့ ညှဉ်းဆဲနိပ်စက်မှု မျိုးတွေကို ပြုခံရယင်လဲ ငိုရမြဲဘဲ၊ ဒီဒုက္ခမျိုးကြောင့် ငိုကြွရပုံ ကိုတော့ အထူးသာဓကဆောင်ပြီး ပြဖွယ်ရာပင် မလိုလှပါဘူး၊ ကိုယ်တွေ့မျက်မြင် ကြုံဆုံကြဖူးသူတွေ များပါလိမ့်မယ်။

နောက်ပြီးတော့ ချစ်စရာတွေနှင့် ကဲ့ရဲ့ ကွာရတဲ့ အခါများ မှာလဲ ငိုကြွရပါတယ်၊ မုန်းစရာတွေနှင့်ယှဉ်ရ တဲ့ရတဲ့အခါလဲ ငိုကြွရပါတယ်၊ ဗျသနတရားငါးမျိုးမှ လွဲပြီး အခြားဆင်းရဲ ကြောင်း ဝတ္ထုအမှုအာရုံတွေနှင့် တွေ့ကြုံရတဲ့အခါ ငိုရတာ မှန် သမျှကို ဒီနေရာမှာ လိုအပ်ပါတယ်။

ယခု ဟောပြချက်များဟာ ဘာကြောင့် ငိုရသလဲဆိုတဲ့ အချက်ကို ဖော်ပြတဲ့ ဟောပြောချက်ပါဘဲ၊ ဒါလောက်ဆိုယင် ငိုရခြင်းရဲ့အကြောင်းကို သိသာထင်ရှားလောက်ပါပြီ။

ဘယ်လိုငိုကြသလဲ

အဲဒီ အကြောင်းတွေကြောင့် ငိုကြွတဲ့အခါ ဘယ်လိုငိုကြ သလဲဆိုတာကို သိသာအောင် ပြောပြပါဦးမယ်။

၂။ ပရိဒေဝေါ

ဒီငိုပုံနှင့် ပတ်သက်ပြီးတော့ မြစ်စွာဘုရားက ဟောကြား ထားကြောင်းကို စောစောကပြခဲ့ပါပြီ။ ပါဠိ ဝေါဟာရနှင့် ဆိုယင်-

- ၁။ အာဒေဝေါ၊ ၄။ ပရိဒေဝနာ၊
 - ၂။ ပရိဒေဝေါ၊ ၅။ အာဒေဝိတတ္ထံ၊
 - ၃။ အာဒေဝနာ၊ ၆။ ပရိဒေဝိတတ္ထံ
- လို့ ခြောက်မျိုးပြထားပါတယ်။

၁။ အာဒေဝေါ

အာဒေဝေါ - ပျက်စီးသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဝတ္ထု တစ်စုံတစ်ခုကို ရည်စူးပြီး ငိုကြွေးမြည်တမ်းတယ်တဲ့။

ဥပမာအားဖြင့် “အမယ်လေး...ငါ့သားလေးမှ သေရလေ ခြင်း၊ သေချိန်မရောက်သေးဘဲနဲ့ သေရရှာတယ်၊ ငါ့လင် ယောက်ျားမှ သေရလေခြင်း၊ ငါ့ဇနီးမယားမှ သေရလေခြင်း၊ ချစ်စ၊ ခင်စ၊ ကြင်နာစရှိသေးတယ်၊ ငါ့ပစ္စည်းမှ ပျက်စီးရလေ ခြင်း၊ အခိုးခံရလေခြင်း၊ အလုအယက်ခံရလေခြင်း၊ ငါ့မှာမှ ဒီရောဂါစွဲကပ်လေခြင်း၊ ငါ့သီလအကျင့်တော့ ပျက်စီးပါပြီ၊ ငါ့စိတ်ငါ့မထိန်းနိုင်လို့ ငါ့မိုက်မှားမိတယ်၊ ငါတော့အဖမ်းခံရ ပြီ၊ ဒီအမှုကတော့ သေစားသေရမှာဘဲ၊ ငါ့အယူဝါဒတော့ ပျက်စီးရပြီ” စသည်ဖြင့် ပျက်စီးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ဝတ္ထု အမှု အာရုံကို အကြောင်းပြုပြီး ငိုယိုကြတာပါဘဲ။

၂။ ပရိဒေဝေါ

ပရိဒေဝေါ - ပျက်စီးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ဝတ္ထု တစ်စုံတစ်ခုရဲ့ ဂုဏ် ကျေးဇူးကို ထုတ်ဖော်ပြီး ငိုကြွေးမြည်တမ်းတယ်တဲ့။

ဥပမာအားဖြင့် “အမယ်လေး...အလိမ္မာသားလေးမှ သေရ တယ်၊ ငါ့သားလေးဟာ အရိပ်သုံးပါးနားလည်တယ်၊ အလိုက်

၄၂ ဆတိပဋ္ဌာန် ကြွေးကြော်သံ တရားတော်

သိတတ်တယ်၊ အဖေအမေလုပ်ငန်း ပင်ပန်းနေယင် ကူညီဆောင်ရွက်တတ်တယ်၊ အမေအဖေ ညှိုးငယ်နေယင် အားပေးစကား ပြောကြားတတ်တယ်၊ သူစာမေးပွဲအောင်လို့ အလုပ်ရယင် ဦးဆုံးရတဲ့ လခနဲ့ မိဘကိုကျေးဇူးဆပ်မယ် လို့ ပြောခဲ့တယ်၊ အခုသူ့ သေမှ အလုပ်ခန့်စာရောက်လာပြီ၊ ငါ့သားကြီး မင်းအမေကို ထ၊ မကြည့်တော့ဘူးလား” စသည်ဖြင့် လူလားမြောက်စ သားတစ်ယောက် သေသွားတာကို အကြောင်းပြုပြီး မိခင်ကငိုတယ်။

“အမယ်လေး...အရိပ်ကောင်းတဲ့ သစ်ပင်ကြီး လဲပြိုသွားသလို အနန္တဂုဏ်အင် ကျေးဇူးရှင်ဆရာတော်ဘုရားဟာ ပျံလွန်တော်မူသွားရပြီ၊ ယခုတော့ ကျန်ရစ်တဲ့တပည့်တွေမှာ အရိပ်ကောင်း မခိုရတဲ့ ငှက်အပေါင်းပမာ ပူဗျာပါပွားပြီး တရားအရိပ်ကင်းကြပြီဘုရား၊ အို ဆရာတော်ဘုရား ယခုခဏ ပလ္လင်ပေါ်ကြပြီး တရားမဟောတော့ဘူးလားဘုရား” စသည်ဖြင့် ဘုန်းကြီးတစ်ပါး ပျံလွန်တော်မူယင် တပည့်တွေက တမ်း တပြီး ဂုဏ်ကို ဖော်ကာ ငိုကြွတယ်။

၃။ အာဒေဝနာ

အာဒေဝနာ - ရည်စူးပြီး ငိုကြွေးမြည်တမ်းပုံ အမှုအရာဆိုတာကတော့ အဝတ်အစား ကပုံကရို ဆံပင်ဖားလျားနဲ့ ရင်ပတ်စည်တီးကာ မျက်ရည်ပေါက်များ ယိုစီးကျကာ ငိုယိုကြပုံမျိုးပါဘဲ။

၄။ ပရိဒေဝနာ

ပရိဒေဝနာ - ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုငိုကြွေး မြည်တမ်းခြင်း အမှုအရာဆိုတာလဲ လက်ဟန်ခြေဟန်နှင့် စကားတန်ဆာတွေကို သရုပ်ပြပြီး ငိုယိုကြတဲ့ ပုံမျိုးပါဘဲ။

ဥပမာအားဖြင့် ဘုန်းကြီးပျံတွေမှာ မြေနန်း၊ လောင်တိုက်၊ ပြာသားစသည်တွေပြင်ဆင်ပြီး ဆရာတော်ရဲ့ အတ္ထုပ္ပတ္တိသရုပ်

ငိုကြွေးမှုကို လွန်မြောက်လို

ဖော် ပန်းချီဇာတ်လမ်း စသည်တွေနှင့် သိုက်မြိုက်စွာ ပြသငိုယို ကြတာတွေမျိုးများလဲ ပရိဒေဝနာ ငိုချင်းလို့ ဆိုရမှာပါဘဲ။

၅။ အာဒေဝိတတ္တံနှင့် ၆။ ပရိဒေဝိတတ္တံ

အာဒေဝိတတ္တံ - ရည်စူး၍ ငိုကြွေးမြည်တမ်းသည်၏အဖြစ်၊ ပရိဒေဝိတတ္တံ - ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုငိုကြွေး မြည်တမ်းသည် ၏ အဖြစ်ဆိုတာတွေကတော့ သဒ္ဒါပရိယာယ်မျှပါဘဲ။

ငိုကြွေးမှုကို လွန်မြောက်လို

ဒီလို ငိုကြွေးမှု ဆင်းရဲဒုက္ခတွေကို လွန်မြောက်ချင်သူဟာ သတိပဋ္ဌာန်တရားကိုသာ ကျင့်ပွားပါ။

ဟုတ်တယ်၊ ဒါကြောင့် မြတ်စွာဘုရားက “အယံမဂ္ဂေါ- ဤသတိပဋ္ဌာန်လမ်းမ တော်သည်၊ သတ္တာနံ-ဘုရား၊ ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါ၊ အရိယာသာဝကအလောင်း အားလုံးသော သတ္တဝါ အပေါင်းတို့၏၊ သောကပရိဒေဝါနံ-စိုးရိမ်မှုသောက ငိုကြွေးမှု ပရိဒေဝတို့ကို၊ သမတိက္ကမာယ - ကောင်းစွာကျော်နင်း လွန် မြောက်ခြင်းငှာ၊ မဂ္ဂေါ - တစ်ကြောင်းတည်းသော လန်းမွန် အစစ် ဖြစ်ပါပေသတည်း။

သာဓု... သာဓု... သာဓု...။

အဲဒါကို ဆောင်ပုဒ်စီထားပါတယ်၊ ဆောင်ပုဒ်က-

၁။ “ငိုကြွေးမှုကို၊ ကင်းစေလို့၊ အယ်လမ်းစဉ်ကို လိုက် ရမယ်။

၂။ ငိုကြွေးမှုကို၊ ကင်းစေလို့၊ သတိပဋ္ဌာန် လမ်းစဉ်ကို လိုက်ရမယ်” တဲ့။

၄၄ သတိပဋ္ဌာန် ကြွေးကြော်သံ တရားတော်

ဝိပဿနာရှုနည်း

ငိုကြွေးမှု ဒုက္ခကို လွန်မြောက်အောင် သတိပဋ္ဌာန်ဝိပဿနာ တရားကို ရှုပွားရတယ်ဆိုတာ ဒွါရနှင့်အာရုံဆုံတိုင်း ဖြစ်ပေါ် ပျောက်ပျက်နေတဲ့ ရုပ်နာမ်တရားတွေကို ရှုမှတ်ရပါတယ်။

ငိုကြွေးမှုဒုက္ခကို အပြီးအပြတ် ပယ်နိုင်တာက အနာဂါမိ မဂ်ဉာဏ်ကသာ ပယ်နိုင်ပါတယ်။ အဲဒီလို ငိုကြွေးမှု ဒုက္ခကို အပြီးအပြတ် သမုဇ္ဈေဒပဟာန်နဲ့ ပယ်နိုင်တဲ့ အနာဂါမိ မဖြစ် သေးယင်လဲ ဒီသတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာတရားကို ထိထိ ရောက် ရောက် ရှုပွားနိုင်ယင် ဟဒဂံအားဖြင့်စော့ ငြိမ်းပါတယ်။

သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာတရားကို အားကောင်းစွာ ကြိုးစား အားထုတ်ထားသူဆိုယင် ငိုလောက်အောင် ပျက်စီးမှုတစ်ခုခုနှင့် တွေ့ဆုံလို့ ငိုချင်စိတ်ပေါ်လာကတည်းက “ငိုချင်တယ်၊ ငိုချင် တယ်” လို့ ရှုမှတ်နေယင် ငိုချင်စိတ် ပျောက်ငြိမ်းသွားပါတယ်။ ငိုချင်စိတ်ပင် ပျောက်ငြိမ်းသွားပါက ငိုကြွေးသည်အထိ မဖြစ် ပေါ်တော့ပါ။ ငိုကြွေးမိယင်လဲ “ငိုကြွေးတယ်၊ ငိုကြွေးတယ်” အကြိမ်များစွာ ရှုမှတ်က ငိုကြွေးမှုရုပ်သွားပါတယ်။ ဒါဟာ သတိပဋ္ဌာန်ဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့ တဒဂံအားဖြင့် ပယ်ပုံပါဘဲ။

သတိပဋ္ဌာန်ပွား၍ ငိုကြွေးကင်းခဲ့သူ

သတိပဋ္ဌာန်တရားကို ကျင့်ပွား၍ ငိုကြွေး ကင်းသူတွေဟာ ဘုရားလက်ထက်က များစွာရှိခဲ့ပါတယ်။ သတိပဋ္ဌာန် ရှုပွားလို့ ငိုကြွေး ဆင်းရဲ ကင်းခဲ့သူများတွင် ဒီ မဟာသတိပဋ္ဌာန်သုတ် အဋ္ဌကထာ၌ ပဋ္ဌာစာရာဝတ္ထုကိုသာ သာဓက ပြထားပါတယ်။

သောကပရိဒေဝါနံ သမတိက္ကမာယာတိ သောက-
ဿစ ပရိဒေဝဿစ သမတိက္ကမာယ ပဟာနာယာတိ
အတ္ထော။

သတိပဋ္ဌာန်ပွား၍ ငိုကြွေးကင်းခဲ့သူ

သောကပရိဒေဝါနံ သမတိက္ကမာယာတိ-သောကပရိဒေဝါနံ သမတိက္ကမာယ ဟူသည်ကား၊ သောကဿ စ - စိုးရိမ်ခြင်း သောကကိုလည်းကောင်း၊ ပရိဒေဝဿ စ - ငိုကြွေးခြင်း ပရိဒေဝကိုလည်းကောင်း၊ သမတိက္ကမာယ - ကောင်းစွာ လွန်မြောက်ခြင်းငှာ၊ ပဟာနာယ - ပယ်ခြင်းငှာ၊ အယံမဂ္ဂေါ- ဤသတိပဋ္ဌာန် အကျင့်လမ်းသည်၊ ကောယနော-တစ်ကြောင်း တည်းသော လမ်းမှန်ပေတည်း၊ ဣတိအယံ - ဤသည်ကား၊ အတ္ထော-မြတ်စွာဘုရားဟောကြားတော်မူခြင်း၏ လိုရင်းအနက် ပေတည်း။

ဒီသတိပဋ္ဌာန် အကျင့်တရားကိုကျင့်ပွားယင် စိုးရိမ်သောက ကိုလဲ လွန်မြောက်နိုင်တယ်၊ ငိုကြွေးမှုပရိဒေဝကိုလဲ လွန်မြောက် နိုင်တယ်လို့ မြတ်စွာဘုရားက ဟောကြားထားပါတယ်တဲ့။

အယဉ္ဇိ မဂ္ဂေါ ဘာဝိတော သန္တတိ မဟာမတ္တာဒိနံ ဝိယံ သောက သမတိက္ကမာယ ပဋ္ဌာစာရာဒိနံ ဝိယ ပရိဒေဝ သမတိက္ကမာယ သံဝတ္တတိ၊ တေနာဟ “သောကပရိဒေဝါနံ သမတိက္ကမာယာ”တိ။

ဟိသစ္စံ-ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဘာဝိတော-ဒွါရနှင့် အားရုံ ဆုံတိုင်း မဆိုင်းပေါ်လတ် ရုပ်နာမ်နှစ်ရပ်ကို ပြတ်ရှုမှတ်ပွား စေအပ်သော၊ အယံမဂ္ဂေါ-ဤသတိပဋ္ဌာန် အကျင့်လမ်းသည်၊ သန္တတိမဟာမတ္တာဒိနံ - သန္တတိ အမတ်ကြီး စသည်တို့၏၊ သောကသမတိက္ကမာယ-စိုးရိမ် ပူဆွေးခြင်းကို လွန်မြောက်ခြင်း ငှာ၊ သံဝတ္တတိဝိယ-ဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌာစာရာဒိနံ - ပဋ္ဌာစာရီစသည်တို့၏၊ ပရိဒေဝသမတိက္ကမာယ - ငိုကြွေးခြင်းကို လွန်မြောက်ခြင်းငှာ၊ သံဝတ္တတိဝိယ-ဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သောကပရိဒေဝါနံ - သောကပရိဒေဝတို့ကို၊ သမတိက္ကမာယ- လွန်မြောက်ခြင်းငှာ၊ သံဝတ္တတိ-ဖြစ်၏၊ တေန-ထို့ကြောင့်၊

၄၆ သတိပဋ္ဌာန် ကြွေးကြော်သံ တရားတော်

သောကပရိဒေဝါနံ သမတိက္ကမာယာတီ - သောကပရိဒေဝါနံ
သမတိက္ကမာယ-ဟူ၍၊ အာဟ-မြတ်စွာဘုရားက ဟောကြား
တော်မူပါပေ၏။

မှန်ပါပေတယ်၊ ဒွါရအာရုံဆုံတိုင်း မြင်တယ်၊ ကြားတယ်
စသည်ဖြင့် ပေါ်တိုင်းမပြတ် ရုပ်နာမ်နှစ်ရပ်ကို ရှုမှတ်ပွားများ
အပ်သော ဒီသတိပဋ္ဌာန် အကျင့်လမ်းဟာ သန္တတိအမတ်ကြီး
စသူတို့၏ သောကကိုလွန်မြောက်ဖို့ရာဖြစ်သလို ပဋ္ဌာစာရီ စသူ
တို့၏ ပရိဒေဝကို လွန်မြောက်ဖို့ရာဖြစ်သလို သောကနှင့်ပရိဒေဝ
တို့ကို လွန်မြောက်ဖို့ရာ ဖြစ်ပါတယ်တဲ့။

ဒါကြောင့်လဲ မြတ်စွာဘုရားက “ဒီသတိပဋ္ဌာန် အကျင့်လမ်း
ဟာ သောကပရိဒေဝတို့ကို လွန်မြောက်ဖို့ရာတစ်ကြောင်းတည်း
သော လမ်းမှန်ဖြစ်တယ်” လို့ ဟောတော်မူတာပါပဲ။

ပဋ္ဌာစာရာဝတ္ထု
(ဓမ္မပဒ၊ ဌ၊ ၁၊ ၄၃၇)
ဇေတဝန်တရားပွဲ

ဂေါတမနှယ်ဖွား မြတ်စွာဘုရားဟာ သာဝတ္ထိပြည်မှန် ဇေ
တဝန်ကျောင်းတိုက်တော်ကြီးဝယ် ပရိသတ်အလယ်၌ ထိုင်နေ
တော်မူလျက် တရားဟောကြားတော်မူစဉ် ကမ္ဘာတစ်သိန်း
ကာလပတ်လုံးပါရမီဖြည့်ခဲ့၍ ဆုတောင်းပြည့်ဝသူ သူဌေးသမီး
တစ်ယောက် တရားပွဲဆီကို ဦးတည်ရောက်လာတာကို မြင်တော်
မူရပါတယ်။

ဆုထူးပန် ပါရမီရှင်မလေး

အဲဒီ အမျိုးသမီးဟာ လွန်ခဲ့တဲ့ ကမ္ဘာ တစ်သိန်းကာလ ပဒု
မုတ္တရ မြတ်ဗုဒ္ဓ လက်ထက်တော်တုန်းက အမျိုးကောင်းသမီး
ကလေး တစ်ဦးဖြစ်ခဲ့တယ်။ အဲဒီ အမျိုးကောင်းသမီးလေးဟာ

ဘုရားမြတ်က လာစေချင်

ပရိသတ်ဗိုလ်ပုံအလယ်တွင် ပဒုမုတ္တရဘုရားရှင်က ဘိက္ခုနီထေရီ မယ် တစ်ဦးအား ဗုဒ္ဓဥပဒေဝိနည်းဆောင် ဘိက္ခုနီတို့တွင် အမြတ် ဆုံး တေဒဂ်ရာထူး ပေးဆန်းချီးမြှောက်တော်မူတာကို တွေ့မြင် ရတော့ “အို ရှင်တော်ဗုဒ္ဓ....ဘုရားတပည့်တော်မလဲ ရှင်တော် မြတ် ဘုရားများကဲ့သို့သော ဘုရားမြတ်ဘစ်ဆူရဲ့ အထံတော်မှာ ဗုဒ္ဓဥပဒေဝိနည်းဆောင် ဘိက္ခုနီတို့တွင် အမြတ်ဆုံး ရာထူးဆုကို ရလိုလှပါတယ်ဘုရား” လို့ လွန်ကဲထူးချွန် ဆုမြတ်မှုန်ကို ပန်ဆင် တောင့်တခဲ့သူကလေးပါ။

ထိုစဉ်အခါက ပဒုမုတ္တရရှင်တော်ဗုဒ္ဓက ရှေ့ဖြစ်မှုန်(ကိုသိစွမ်း တော်မှုနိုင်တဲ့ အနာဂတ်သညာဏ်တော်ဖြင့် ဆင်ခြင်ကြည့်ရှုတော် မူရာ “နောင်အနာဂတ်ကမ္ဘာတစ်သိန်းလွန်သောကာလ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်တွင် သင့်ဆုတောင်း ပြည့်လိမ့် မည်” လို့ ဗျာဒိတ်စကားကို မိန့်ကြားတော်မူပါတယ်။

ဘုရားမြတ်က လာစေချင်

ဒီလို ပဒုမုတ္တရမြတ်ဗုဒ္ဓလက်ထက်တော်ကပင် ဆုတောင်းခဲ့လို့ ယခုအခါ ဆုတောင်းပြည့်စုံပြီး သာသနာ့အေးရိပ်မြို့ကို ခိုလှုံ နိုင်မည့် အမျိုးသမီးကလေးတစ်ယောက် အဝေးကလာနေပုံကို မြင်တော်မူရတဲ့ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားက “ဒီအမျိုးသမီးငယ်ဟာ ငါဘုရားကိုထားပြီး တခြားသော အားထား ကိုးကွယ်ရမည့်သူ မရှိပါချေတကား” လို့ ဆင်ခြင်တော်မူပြီး ထိုအမျိုးသမီးကလေး ကို တရားပဲ့ရှိရာ ကျောင်းတော်သို့ ရွေးရှု ရောက်လာအောင် အဓိဋ္ဌာန်ပြုတော်မူပါတယ်။

ဒီ ဆုထူးပန်ဆင် ပြည့်စုံလင်ခဲ့သူ သူဌေး သမီးကလေးဟာ တရားရပြီး ကျွတ်တမ်းဝင်မည့် ယခုဘဝမှာ သားသေ လင်ဆုံး ဆွေမျိုးပါပြုတ်ပြုတ်ပြုန်းလို့ ယူကျုံးမရဘဲ စိတ်နှလုံးဖောက်ပြန် တဲ့ မူမမှန်သူ အရူးမလေးဖြစ်နေရှာတယ်။ ဘယ်လောက်အထိ

၄၈ သတိပဋ္ဌာန် ကြွေးကြော်သံ တရားတော်

ရှူးသလဲဆိုယင် သူမရဲ့ကိုယ်တွင် အဝတ်ပင် မကပ်အောင် ရှူးနေ ရှာသူလေးပါ။

အဲဒီအရူးမလေးဟာ သူမလေးရဲ့ ပါရမီကလဲ ရင့်ကျက်လို့ ကျွတ်ချိန်တန်၊ ဘုရားရှင်ကလဲ တရားပဲ့သို့ရောက်အောင် မိဋ္ဌာန် ပြုတော်မူတာမို့ တရားပဲ့အနီးကို ရောက်လာပါတယ်။

တရားနာသူတွေက မလာစေချင်

တရားနာပရိသတ်များဟာ အဲဒီ သူဌေးသမီးအရူးမလေးကို မြင်လျှင်မြင်ခြင်း “ဖိအရူးမကို ဘုရားရှင်ရှိရာသို့ လာခွင့်မပေး ကြနဲ့”လို့ ပြောဆိုကြပါတယ်။

ဘုရားထံရောက်တော့ အရူးပျောက်

အဲဒီအခါ မြတ်စွာဘုရားက “အပေထ မာ နံ ဝါရယိတ္ထ- အို ပရိသတ်အပေါင်းတို့... သနားစဖွယ် အပူသယ် အရူးမလေး ကို ဒီမလာစေကြောင်း မကြိမ်းမောင်း မတားမြစ်ကြပါနဲ့၊ သင်တို့ ဟာ သူလာဖို့ရာ လမ်းဖယ်ပေးလိုက်ကြ”လို့ မိန့်ကြားသတိပေး တော်မူပါတယ်။

ဒါနဲ့ ပရိသတ်များကလဲ လမ်းဖယ်ပေးလိုက်ကြတော့ အရူးမ လေးဟာ ဘုရားအနီးသို့ ရောက်လာရှာပါတယ်။ ဒီတော့ မြတ်စွာဘုရားက-

“သတိ* ပဋိလဘ ဘဂိနိ-အို... နှမအရွယ် အပူသယ်နှမငယ်၊ သင်ဟာ လူကောင်းလိုသိ စိတ်ကောင်းသတိကို ရပါစေလော့” လို့ သတိပေးလိုက်ပါတယ်။

အဲဒီအခါ အဲဒီအရူးမလေးဟာ ချက်ချင်းပင် မြတ်စွာဘုရား ရှင်ရဲ့မေတ္တာဘုန်းတန်ခိုး စွမ်းအားတော်ကြောင့် သတိမှန်ရပြီး အရူးပျောက်သွားပါတယ်။

အိမ်တွင်းပုန်း သူဌေးသမီး

အဲဒီအခါ အဲဒီအမျိုးသမီးလေးဟာ မိမိကိုယ်မှာ အဝတ် မပါတာကို သတိပြုမိတော့ ရှက်တာနဲ့ မိမိကိုယ်ကို မြေမှာ ဝပ်ပြီး ထိုင်ချလိုက်ရှာတယ်။

ဒီအခါတွင် တရားနာပရိသတ်ထဲက အမျိုးသားတစ်ယောက် က အပေါ်ရုံပုဆိုးတစ်ထည်ကို လှမ်းပစ်ပေးလိုက်ပါတယ်။ အဲဒီ အမျိုးသမီးလေးဟာ အဲဒီ အပေါ်ရုံပုဆိုးကို အရှက်လုံအောင် ဝတ်ဆင်ပြီး မြတ်စွာဘုရားထံပါး ချဉ်းကပ်ကာ ခြေတော်တို့၌ ငါးပါးသောတည်ခြင်းဖြင့် ရှိခိုးလျက် ဒါလို လျှောက်ထားပါ တယ်။

ဘုရားတိုင် လျှောက်လွှာ

ဘန္တေ အဝဿယော မေ ဟောထ၊ ပတိဋ္ဌာ မေ ဟောထ-
အို မြတ်စွာဘုရား ... မြတ်စွာဘုရားများဟာ တပည့်တော်မ၏
အားကိုးရာ ဖြစ်တော်မူပါဘုရား၊ အို ရှင်တော်မြတ်ဘုရား....
ရှင်တော်မြတ်ဘုရားဟာ တပည့်တော်မရဲ့ အမှီကောင်းဖြစ်တော်
မူပါဘုရား။

ငိုချင်းရှည် ကိုယ်ရေး ရာဇဝင်
ဥဘော ပုတ္တာ ကာလင်္ကတာ၊
ပန္တေ မယံ ပတိ မတော။
မာတာ ပိတာ စ ဘာတာ စ၊
ကေစိ တမိ ဒယုရေ။

သုံးလူ့ရှင်ပင် ကျွန်ုပ်ထိပ်တင်ထား အို ရှင်တော်မြတ်ဘုရား....
တပည့်တော်မရဲ့ ဇာတ်ကြောင်းကို ပြန်ပြောင်း လျှောက်ထား
ဝံ့ပါသည်။ ရှေ့နားပန်ဆင်တော်မူပါ မြတ်စွာဘုရား။

အိမ်တွင်းပုန်း သူဌေးသမီး

တပည့်တော်မဟာ ဟိုယခင်ကဆိုယင် သာမည အမျိုးသမီး
မဟုတ်ပါဘုရား၊ တပည့်တော်မဟာ သာဝတ္ထိမြို့ဟော်တွင်းက

၅၀ သတိပဋ္ဌာန် ကြွေးကြော်သံ တရားတော်

သူဌေးမင်းကြီးနှင့် သူဌေးကတော်ကြီးတို့မှ မွေးဖွားလာပြီး ရှုမငြီးစရာ အိမ်တွင်းပုန်း သူဌေးသမီး ရတနာလေးပါဘုရား။

အိမ်တွင်းပုန်းရသူအဖြစ်နဲ့ အရွယ်ရောက်လာတဲ့အခါ ပုထုဇဉ် သဘာဝ ကိလေသာကမရဲ့ဒဏ် မခံနိုင်လို့ အိမ်စေ ကျွန် ယောက်ျားနှင့် ရည်ငံပြီး မိဘကို ခြေကန်လျက် သူနှင့်အတူ အိမ်မှ ထွက်ပြေးခဲ့ကြပါတယ်ဘုရား။

အရေးကြီးတော့ သွေးနိုးမှ

ထွက်ပြေးခဲ့ကြပြီး ရပ်တကျေးမှာ ပျော်ရွှင်စွာ လယ်ယာ လုပ်ကိုင် အသက်မွေးကြရင်းက သားဦးကလေး သန္ဓေရစဉ်က ပင် မီးဖွားခါနီးမှာ “ခလုတ်ထိမှ အမိတ၊ အရေးကြီးတော့ သွေးနိုးမှ” ဆိုတာလို မိဘရပ်ထံ လင်မသိအောင် ပြန်လာခဲ့ရာ လမ်းခရီးမှာ မီးဖွားစဉ် လင်ယောက်ျားလိုက်လာတွေ့ပြီး ပြန် ခေါ်လို့ မိဘထံမရောက်တော့ဘဲ ဘောရပ်ကျေးရွာကိုပင်ပြန်၍ နေမြဲပျော်မြဲ နေခဲ့ပျော်ခဲ့ရပြန်ပါတယ်ဘုရား။

ဒီလိုနဲ့ ဒုတိယကလေး မွေးဖွားခါနီးပြန်တော့ ရှေးနည်းအတိုင်း သားငယ်ကိုလက်ဆွဲပြီး လင်မသိအောင်ပင် ဘောရွာမှ ထွက် ပြေးခဲ့ပြန်ရာ လမ်းခရီး ဘောကြီးမှောင်မည်းထဲမှာ မိုးသဲလေသဲ တုန်း ပြုန်းဆို့ ဒုတိယကလေးကို မွေးဖွားရပြန်ပါတယ်ဘုရား။

လင်သေ သားဆုံး

ဒီအခါမှာလဲ လင်ယောက်ျားလိုက်လာပြီး တွေ့ကြုံစဉ် လင် ယောက်ျားခမြာ မိုးဒဏ်လေဒဏ်ကြောင့်လဲအေး၊ သွေးသားနုလို့ လဲအေး၊ ဒီလိုအေးလွန်းလှပြီးဒုက္ခပိစီးနေတဲ့ တပည့်တော်မအား မီးဖိုပေးဖို့ရာ ထင်းရှာရင်း မြေခဲလို့ သေပွဲဝင်ခဲ့ရရှာပါတယ် ဘုရား။

ဒါနဲ့ တပည့်တော်မလဲ သားကြီး သားငယ် ထိုနှစ်သွယ်နှင့် အတူ ဝမ်းနည်းအားငယ်ပိုကာ ငိုငိုယိုယိုနဲ့ မိဘရှိရာ သာဝတ္ထိ

မိဘနှင့်မောင်ရင်း သေကြပြန်ခြင်း

မြို့သို့ ခရီးဆက်ခဲ့ရာ လမ်းခုလတ်မှာ မိုးရေစီးတဲ့ ချောင်းကြီးကို တွေ့ရတော့ ရေစီးသန်တဲ့ချောင်းကို ကူးဖို့ရာ သားနှစ်ယောက်လုံးကို တစ်ပြိုင်နက် မနိုင်တာနဲ့ သားကြီးကိုဒီမှာဘက်မှာ ခဏထားခဲ့ပြီး သားငယ်ကိုပွေ့ချီလျှစ် ဟိုဘက်ကမ်းကို ကူးခဲ့ပါတယ်ဘုရား။

ဟိုဘက်ကမ်းအရောက်တွင် သားငယ်ကိုချုံကြားမှာ ခဏထားခဲ့ပြီး သားကြီးကိုပြန်လည်အခေါ်တွင် ချောင်းလယ်သို့ တပည့်တော်မ အရောက်တွင် ချုံတွင်းကသားငယ်ကို စွန့်ငှက်ကြီးက ချီယူတာကိုမြင်ရသဖြင့် လက်ခုပ်တီးကာ စွန့်ကိုခြောက်လှန့်တော့ စွန့်က မကြောက်ဘဲ ဆက်လက်ချီယူသွားပါတယ်ဘုရား။ ထိုအခိုက်တွင် ဒီဘက်ကမ်းက သားကြီးက သူ့ကိုလက်ခုပ်တီးပြီး ခေါ်တယ်အထင်နဲ့ ချောင်းအရထဲဆင်းလာလို့ ရေမျောသေဆုံးရရှာပါတယ်ဘုရား။ ဒါကြောင့် တပည့်တော်မဟာ လင်သေ သားဆုံးလို့ ယူကျုံးမရ ငိုကြွေးရင်း မိဘရှိရာ သာဝတ္ထိသို့သာ အားကိုးတကြီးနဲ့ ပြန်ခဲ့ရပါတယ်ဘုရား။

မိဘနှင့်မောင်ရင်း သေကြပြန်ခြင်း

ဒီလိုနဲ့ သာဝတ္ထိမြို့တော်ကို ရောက်ပြန်တော့ မိဘကိုအားကိုးမည်အကြံနဲ့ တိုက်အိမ်ဆီ လာခဲ့ပြန်ရာ သားရောလင်ပါသေရှာမြန်းအောင် ပြင်းထန်စွာ ရွာသွန်းတိုက်ခိုက်ခဲ့တဲ့ လေမိုးဒဏ်ကြောင့် တိုက်အိမ်ကြီးလဲ ပြိုလဲပျက်စီးနေတာကို တွေ့ရပြန်ပါတယ်ဘုရား။

ဒါနဲ့ မိဘနဲ့ မောင်များအကြောင်းကို မေးမြန်းစုံစမ်းကြည့်ပြန်တော့ လုလင်တစ်ယောက်က ရွာအစွန် သုသာန်ဆီသို့ လက်ညှိုးညွှန်ပြပြီး “အဲဒီမီးခိုးဟာ မနေ့ညက တိုက်အိမ်ပြိုပီလို့ သေကြတဲ့ သင့်မိဘ မောင်များကို ထင်းပုံတစ်ပုံထဲမှာ မီးသဂြိုဟ်ထားတဲ့ မီးခိုးဘဲ”လို့ ပြောသံလဲကြားရရော သားသေ လင်ဆုံး

၅၂ သတိပဋ္ဌာန် ကြွေးကြော်သံ တရားတော်

ဆွေမျိုးပါပြုတ်ပြုတ်ပြုန်းလို့ ယူကျုံးမရ အပူလုံးကြွရတဲ့ တပည့်
တော်မဟာ ပူဗျာပါပွားစီး ငိုငြီးရင်းက အရူးမကြီးဖြစ်ရတော့
တာပါဘဲဘုရား၊ အရူးမကြီးဘဝနဲ့ သတိလစ်ပြီး ဖြစ်ချင်တိုင်း
ဖြစ်နေခဲ့ရတာ ယခုမြတ်စွာဘုရားထံရောက်မှပင် သတိပြန်ရပါ
တယ်ဘုရား။

တပည့်တော်မဟာ ဘယ်အထိ ရူးခဲ့ရသလဲဆိုယင် ယခုနက
မြင်တော်မူတဲ့ အတိုင်းပင် ကိုယ်ခန္ဓာမှာ အဝတ်မကပ်ဘဲ ဟို
သည် ပြေးသွားနေတာကို မြင်ကြရသူများက “အဝတ်မပါဘဲ
ပြေးလွှားနေသူ မယ်ပဋ္ဌာစာရာ” လို့ပင် နာမည်အပေးခံရသည်
အထိ ရူးခဲ့ရပါ တယ်ဘုရား၊ ဒါကြောင့် တပည့်တော်မဟာ ရက်
လများစွာ ဒီငိုချင်းကဗျာသီဆိုပြီး ဒီလိုငိုခဲ့ရပါ တယ်ဘုရား။

ငိုချင်းကဗျာ

* လင်ယောကျ်ားလဲ၊ မြွေခဲသေတယ်၊
သားကြီးရေမြုပ်၊ စွန်သုတ်သားငယ်။
မိဘ မောင်ဆိုး၊ အားလုံးသေတယ်၊
အားကိုးမဲ့၊ အားနဲ့ဒုက္ခသယ်။

ကယ်တင်တော်မူပါဘုရား

ဘုန်းတော်နေဝန်း ထွန်းလင်း တောက်ပတော် မူသော
မြတ်စွာဘုရား...မဟာကရုဏာသခင် ရှင်တော်ဘုရားသည် အား
ကိုးမဲ့လှစွာသော တပည့်တော်မရဲ့ အားကိုးရာစင်စစ် ဖြစ်တော်
မူကြပါကုန်ဘုရား၊ သံသာဇလုပ် ဝဋ်ဒုက္ခမှာ မြုပ်မျောပါရ
တပည့်တော်မရဲ့ ဒုက္ခမှ လွတ်မြောက်အောင် ထောက်ရာတည်ရာ
သာယာဝေရွှန်း သောင်ကျန်းပမာ ဖြစ်တော်မူကြပါကုန်
ဘုရား။

တပည့်တော်မမှာ အားကိုးစရာ လင်ယောကျ်ားလဲ မြွေခဲသေ
ခဲ့ပါပြီဘုရား၊ သားကြီး သားငယ် ထိုနှစ်သွယ်လုံး ရေမြုပ်

စွန့်ခွါ သေကုန်ကြပါပြီဘုရား၊ မိဘနှင့် မောင်ရင်းများလဲ လေ
မိုးဒဏ်ထိ တိုက်အိမ်ပြိုပိလို့ စိစိညက်ကြ သေကုန်ကြပါပြီဘုရား၊
ဒါကြောင့် တပည့်တော်မမှာ အားကိုးစရာဆိုလို့ ဘာဆိုဘာမျှ
မရှိကြတော့ပါဘုရား၊ ဒါကြောင့် တပည့်တော်မဟာ သားသေ
လင်ဆုံး မိဘစရာမောင်ပါ ပြုတ်ပြုတ်ပြုန်းလို့ ဥစာစလုံး ငှက်
ပမာ အထီးကျန် တစ်ကောင်ကြွက်မပါဘုရား။

ယခုနေအခါမှာ တပည့်တော်မရဲ့ အားကိုးစရာဟာ မြတ်စွာ
ဘုရားကိုထားပြီး တခြားမရှိပါဘုရား၊ ဒါကြောင့် သေချာ
မြတ်ဗုဒ္ဓါအနေနဲ့ တပည့်တော်မအား သနားမြော်မြင် ကယ်
တင်တော်မူပါဘုရား-လို့ လျှောက်ထားရှာပါတယ်။

အင်္ဂုတိတ်ပါတော့

ထိုအခါမှာ ဗြဟ္မာ၊ နတ်၊ လူ သုံးဘုံသတ္တဝါ ကြည်ဖြူဝပ်
တွား မှီခိုအားထားရာ စင်စစ် ဖြစ်တော်မူငြား မြတ်စွာဘုရားက
ဒုက္ခသည် မယ်ပဋိအား အားပေးစကားကို ဒီလို မိန့်ကြားတော်
မူပါတယ်။

ပဋိပဋိပဋိ မာစိန္တယံ၊ တဝ တာဏံ သရဏံ အဝဿ
ယော ဘဝိတုံ သမတ္ထဿေဝ သန္တိကံ အာဂတာသိ။

“အို ချစ်သမီး ပဋိပဋိပဋိ... သင်ဟာ အားကိုးမဲ့ပြီရယ်လို့
မကြံစည် မစိုးရိမ်ပါလင့်၊ သင့်အတွက် စောင့်ရှောက်ပေးမည့်
အားကိုးရာ မှီခိုရာစင်စစ် ဖြစ်တော်မူတဲ့ ငါဘုရားထံတော်ပါး
သို့ သင်ရောက်ရှိနေပြီ ချစ်သမီး”လို့ အားပေးစကားကို မိန့်
ကြားတော်မူပါတယ်။

သတိပေးဂါထာ

ထို့နောက်တစ်ခါ မြတ်စွာဘုရားက အင်္ဂုတိတ်ရေးသတိပေး
ဂါထာကို ဒီလို ဟောကြားတော်မူပြန်ပါတယ်။

၅၄ သတိပဋ္ဌာန် ကြွေးကြော်သံ တရားစောင့်

စတုသု သမုဒ္ဒေသု ဇလံ ပရိတ္တကံ၊
တတော ဗဟံ အဿုဇလံ အနုပ္ပကံ၊
ဒုက္ခေန ဖုဋ္ဌဿ နရဿ သောစနာ၊
ကို ကာရဏာ အမ္မ တုဝံ ပမဇ္ဇသိ။

အို ချစ်သမီး မဋ္ဌာစာရာ ... သမုဒ္ဒရာလေးစင်းတို့တွင် ရှိတဲ့
ရေဟာ နည်းလှသေးတယ်၊ ဘဝသံသရာတွင် ပျက်စီးဆုံးပါး
ဆင်းရဲတရားနှင့် တွေ့ကြုံခဲ့ရတဲ့ သတ္တဝါရဲ့ စိုးရိမ်သောက
ကြောင့် ငိုကြွေးတဲ့မျက်ရည်ဟာ ထိုသမုဒ္ဒရာလေးစင်းထဲက ရေ
ထက် များပြားလှပေတယ်၊ အလွန်များပြားလှပေတယ်၊ အို
ချစ်သမီး....သင်ဟာအဘယ်ကြောင့် သား၊ လင်၊ မိဘ၊ မောင်
သေသမျှကို သောကပွားစီး အငိုကြီးငိုကာ မေ့လျော့နေပါ
သလဲ-လို့ မိန့်တော်မူပါတယ်၊ အဲဒါကို အကျဉ်းချုပ် ကဗျာ
ဖွဲ့ထားပါသေးတယ်။

ငိုချင်းဘယ်ကြောင့်ကြာ

* ငိုမှုထန်သီး၊ သမီးပဋ္ဌာ၊
မျက်ရည်အိုင်ဖွဲ့၊ ငိုခဲ့သံသာ။
သမုဒ္ဒလေးစင်း၊ ရေမင်းထက်သာ၊
သတိကင်း၊ ငိုချင်းဘယ်ကြောင့်ကြာ။

ဒီအခါမှာ မယ်ပဋ္ဌာလဲ ရင်ထဲအေးမြ စိတ်သက်သာရာရပြီး
မျက်ရည်စတွေကို သိမ်းနိုင်လာပါတယ်၊ “ငိုနေရုံနဲ့ ကိစ္စမပြီးဘူး၊
အငိုဆင်းရဲကင်းအောင် ကျင့်ဆောင်ရမည့်တရားကို ဘယ်လိုကျင့်
ရပါမည်လဲ” လို့ ဆင်ခြင်ပြီးတော့ ဘုရားရှင်ဆက်လက် ဟော
ကြားမည့်တရားတော်ကို မျှော်လင့်စောင့်စားလာပါတယ်၊ ပွင့်
လှလှ ကြာပဒုံဟာ နေအရုဏ်ရောင်ခြည် ကွန့်မြူးလာသလို တရား
ကို လိုလားနေတဲ့ ကျွတ်တမ်းဝင်အံ့ဆဲဆဲ မယ်ပဋ္ဌာအား မြတ်စွာ
ဘုရားက ဒီလို ဟောကြားတော်မူပါတယ်။

ကိုယ့်လမ်းကိုယ်ပြင် နိဗ္ဗာန်ဝင် ဂါထာ ၅၅

ကိုယ့်လမ်းကိုယ်ပြင် နိဗ္ဗာန်ဝင် ဂါထာ

န သန္တိ ပုတ္တာ တာဏာယ၊ န ပိတာ နာပိ ဗန္ဓဝါ၊
အန္တကေနာမိပန္နဿ၊ နတ္ထိ ဉာတိသု တာဏတာ။

တေမတ္ထံ ဝသံ ဥ တ္တာ၊ ပဏ္ဍိတော သီလသံဝုတော၊
နိဗ္ဗာနဂမနံ မဂ္ဂံ၊ ခိပ္ပမေဝ ဝိသောဓယေ။

ချစ်သမီးပဋ္ဌာစာရီ... သေမင်းသည် နှိပ်စက်သောသူအား
အသေလွတ်အောင် စောင့်ရှောက်ကယ်တင်ခြင်းငှာ သားသမီး
များ မတတ်နိုင်ကြပေ၊ မိဘများလဲမကတ်နိုင်ကြပေ၊ သွေးသား
တော်စပ်သော ဆွေမျိုးတို့တွင်လည်း သေမင်းလက်က လွတ်
အောင် စောင့်ရှောက်နိုင်ခြင်းသည် မရှိကြပေ။

ဤအကြောင်းစုံကို ဤအလိုကိုသိ၍ ပညာရှိဟာ သီလကို
စောင့်ထိန်းလျက် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း လမ်းခရီးကို လျင်မြန်
စွာ သုတ်သင်ရမိတယ်။

ဤဂါထာနှစ်ပုဒ်ကို နာကြားရ၍ ပဋ္ဌာစာရာဟာ သောတာ
ပန် ဖြစ်သွားပါတယ်။ ဒီနောက် ဘုရားထံတောင်းပန်ပြီး ဘိက္ခုနီ
ရဟန်းအမျိုးသမီး ပြုလုပ်လျက် တရားအားထုတ်ရာ သကဒါ
ဂါမိမဂ်ဖိုလ်၊ အနာဂါမိမဂ်ဖိုလ်၊ အရဟတ္တမဂ်ဖိုလ်များကို ရ၍
ရဟန္တာဖြစ်သွားတယ်လို့ ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာတွင် ဖော်ပြထား
ပါတယ်။ အဲဒီတော့ ငိုကြွေးမှု ဒုက္ခတွေလဲ အကုန်ငြိမ်းသွားပါ
တယ်။ ဒီမှာတော့ အချိန်စေ့သွားပြီမို့ တော်ကြဦးစို့၊ နောက်
“ငိုကြွေးကင်းရန် သတိပဋ္ဌာန်တရား ဒုတိယပိုင်း” ကို ဆက်လက်
ဟောတဲ့အခါ ဝိပဿနာရှုနည်းနှင့်တကွ သောကပရိဒေဝငြိမ်း
ပုံ၊ သောတာပန်ဖြစ်ပုံ၊ ရဟန္တာဖြစ်ပုံများကိုပါ ဆက်လက်ဟော
ကြားပါဦးမယ်။

၅၆ သတိပဋ္ဌာန် ကြွေးကြော်သံ တရားတော်

နိဂုံး

ဤငိုကြွေးကင်းရန် သတိပဋ္ဌာန်တရားတော်ကို ကြားနာရ
သောကြောင့် ဒီတရားတော်လာအတိုင်း ကျင့်ကြံကြိုးစား အား
ထုတ်နိုင်ကြသည်ဖြစ်၍ ဒုက္ခကင်းရာ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို လျင်မြန်
ဆိုက်ရောက် မျက်မှောက်ပြုနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

သာဓု....သာဓု....သာဓု....။

ငိုကြွေးကင်းရန် သတိပဋ္ဌာန် တရားတော်

ဒုတိယပိုင်း

စကားဦး

ယခု ဟောကြားမည့်တရားဟောကတော့ “ငိုကြွေးကင်းရန် သတိပဋ္ဌာန်တရားတော်(ဒုတိယပိုင်း)” ဖြစ်ပါတယ်။ ပထမပိုင်း တုန်းက သတိပဋ္ဌာန်ပွားယဉ် ငိုကြွေးကင်းကြောင်းဘုရားဟော ပါဠိတော်နှင့် သတိပဋ္ဌာန်တရားကို နာကြားကျင့်ပွားပြီး သော တာပန်တည်ပုံအထိ ဟောကြားခဲ့ပါပြီ။ ယခု အဲဒီပဋ္ဌာစာရာ အား မြတ်စွာဘုရားဟောကြားတဲ့ တရားဂါထာကို နာကြား ပြီး ဝိပဿနာဉာဏ်တွေ တိုးတက်ပြီး သောတာပတ္တိမဂ်ဖိုလ်ကို ဆိုက်ရောက်သွားပုံကို ကျေးဇူးရှင် မဟာစည် ဆရာတော်ဘုရား ကြီး၏ သတိပဋ္ဌာန်ပါဠိတော်နှင့် အဋ္ဌကထာဖွင့်ကို မှီးပြီး ယူဆ ဟောပြောပုံအတိုင်း ဆက်လက်ဟောပြောပါဦးမယ်။

ပဏာမ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

* ပူဇော်ထိုက်ငြား၊ သိဉာဏ်ပွား၊ ယိုဘုရားရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

ကိုယ့်လမ်းကိုယ်ပြင် နိဗ္ဗာန်ဝင် ဂါထာ

န သန္တိ ပုတ္တာ တာဏာယ၊ န ပိတာ နာပိ ဗန္ဓဝါ၊
အန္တကောနာဓိပန္နဿ၊ နတ္ထိ ဉာတိသု တာဏတာ။

တေမတ္ထံ ဝသံ ဥတုာ၊ ပဏ္ဍိတော သိလသံဝုတော၊
နိဗ္ဗာနဂမနံ မဂ္ဂံ၊ ခိပ္ပမေဝ ဝိသောဓယေ။

၅၈ သတိပဋ္ဌာန် ကြွေးကြော်သံ တရားစောင့်

ပဋ္ဌာစာရေ-မိဘမောင်ဖွား လင်နှင့်သားကို အားကိုးမှားပြီး အပူကြီးပူနေရတဲ့ အိုချစ်သမီးပဋ္ဌာစာရီ၊ အန္တကေန-မူးဖွား ဖြစ်လာ သတ္တဝါခပင်းကို သူ့ခံစားသို့ အတင်းမျိုသွင်း သေခြင်းသမုတ် သေမင်းယုတ်သည်။ အဓိပဋ္ဌာသ-သေချိန်ရောက်က နောက်မကျဘဲ မြမြထက်မြက် သေလက်နက်စုံ စွဲကိုင်ကုန်လျက် သတ်ဖြတ်နှိပ်စက်ခံရသောသူအား၊ တာဏာယ - သေမင်းလက် တွင်းမှ လွတ်ကင်းထွက်မြောက်အောင် စောင့်ရှောက် ကယ်တင် နိုင်ခြင်းငှာ၊ ပုတ္တာ-သံယောဇဉ်ကြီး ရှုမငြီးသည့် သားသမီး တို့သည်၊ န သန္တိ-ဘယ်ရပ်ငှာနီ ဘယ်ရွာပြည်နှင့် ဘယ်ဆီမှာမှ မရှိကြလေကုန်၊ ပိတာပိ-သားသမီး အပေါ်တွင် သံယောဇဉ် ကြီးမား မေတ္တာ၊ ကရုဏာပွားကြသည့် မိနှင့်ဘတို့သည်လည်း၊ န သန္တိ-မိမိတို့ရဲ့ သမီးသားများ သေမသွားအောင် တားဆီး စောင့်ရှောက်နိုင်သူ မိဘဟူ၍ မြို့ငွေ့လောက်မျှ မရှိကြလေ ကုန်၊ ဉာတိသု-သွေးသားစပ်လျက် ဆွေခုနစ်ဆက်၊ မျိုးခုနစ် ဆက်တို့တွင်လည်း၊ တာဏတာ- သေမင်းလက်တွင်းက လွတ် မြောက်ကင်းအောင် သွေးချင်း၊ သားချင်း၊ အချင်းချင်းပင် စောင့်ရှောက်ကယ်တင်နိုင်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ-ဘယ်ရပ်ငှာနီ ဘယ် ရွာပြည်နှင့် ဘယ်ဆီမှာမှ မရှိကြလေကုန်။

တေမတ္ထံ - သတ္တဝါမှန်သမျှ မသေရဟု ဘယ်မှ မရှိပုံ အကြောင်းစုံကို၊ တေ ဝသံ-ဖြစ်လျင်ပျက်မြဲ မွေးပြန်လဲသေ အထွေထွေအနိစ္စ သဘာဝထိုထို ဤအလိုကို၊ ဥ တွာ-သဘာဝ အကြောင်းအကျိုး အကောင်းအဆိုးကို မညှိုးမြင်သိ ပညာရှိ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သီလသံဝုတော - ကိုယ်ကြမ်းနှုတ်ကြမ်း မသရမ်း အောင် ကျင့်လမ်းဖြူဆွ မြတ်သီလကို နှုတ်ကရွတ်သည် ဆောက် တည် စောင့်ထိန်းလျက်၊ နိဗ္ဗာနဂမနံမဂ္ဂံ - ဆင်းရဲဝဋ်မှ ကျွတ် လွတ်ရာမှန် မြတ်နိဗ္ဗာန်သို့ ကေနမစောင်း တစ်ကြောင်းလမ်းမှန် ကောယန သတိပဋ္ဌာန် လမ်းမတော်ခရီးကို၊ ခိပ္ပမေဝ-နက်ဖြန်

ဖြစ်လျှင်ပျက်မြဲ မွေးသေမြဲ

သန်ဘက် ရက်မရွှေ့ဘဲ ယနေ့ယခု အမှုမကြာ ဆောလျှင်စွာ သာလျှင်၊ ဝိသောဓယေ-အဟုတ်လျှင်လျှင် သုတ်သင်ရာပါ၏။ ဝိသောဓယေ - သီလအစ သမာဓိအလယ် ပညာဝယ်အဆုံး ကောင်းခြင်းသုံးဖြာ ပြည့်စုံလာအောင် အခရုံဒွါရ ဆုံတွေ့ကြ လျှင် ပေါ်သမျှရုပ်နာမ် ဖြစ်ချုပ်ဟန်ကို အဖန်ဖန်ကြိုးကုတ် မှန်အားထုတ်၍ ရှင်းလင်းသုတ်သင်ရာပါသတည်း။

သာဓု.... သာဓု... သာဓု....။

ဖြစ်လျှင်ပျက်မြဲ မွေးသေမြဲ

လင်သေသားဆုံး မိဘမောင်ပါဆုံးလို့ ယူကျုံးမရ ဖြစ်ကာ ငါ့မှ အားကိုးစရာ မရှိတော့ပါဘူးဆိုပြီး အားကိုးမှားကာ အပူပွားနေရတဲ့ ချစ်ဆွမ်းပဋ္ဌာစာရီ...သင်သတိထားပါ။ ဒါတွေဟာ သင်ရဲ့ အားကိုးရာစင်စစ် မဖြစ်ကြပေဘူး၊ သင့်အတွက် အားကိုးရာ ငင်စစ်ဟာ လင်ယောကျ်ားလဲမဟုတ်ဘူး၊ သား သမီးလဲမဟုတ်ဘူး၊ မိဘမောင်ဖွားများလဲ မဟုတ်ဘူး။

အမှန်ကတော့ ဖြစ်တတ်တဲ့သဘော၊ ပွားစီးတတ်တဲ့သဘော၊ ပြုပြင်တတ်တဲ့သဘော၊ ပျက်တတ်တဲ့သဘောကို မပျက်စီးပါစေလို့ ဆုတောင်းသော်လဲ မရကောင်းဘူး၊ လိုရင်းကို ပြောရယင် ဖြစ်တတ်တဲ့သဘောကို မပျက်ပါစေလို့ ဆုတောင်းသော်လဲ မရကောင်းဘူး၊ ဖြစ်လာတာဟာ ပျက်ဖို့ရာအမှန်ဘဲ၊ ဖြစ်ယင် ပျက်ရမယ်။

သတ္တဝါရယ်လို့ ဖြစ်လာရယင် ရှင်ကဲ့၊ သေကဲ့၊ ဘဝကဲ့၊ ဘုံကဲ့၊ ကွဲကြရစမြဲပါဘဲ၊ သမ္မုတိနယ်က စကားနဲ့ပြောရယင် မွေးဖွားလာသူမှန်သမျှ သေကြရတာဟာ ရှောင်လွှဲမရတဲ့ ဖြစ်မြဲ တံထွာ ဓမ္မတာပါဘဲ၊ မွေးလာတာဟာ သေဖို့ရာ အမှန်ဘဲ၊ မွေးယင် သေရမယ်။

၆၀ သတိပဋ္ဌာန် ကြေးကြော်သံ တရားတော်

ရှင်ကဲ့

သတ္တလောက စာရင်းဝင်တဲ့ လူ့လောကထဲမှာ လူလာဖြစ် သူတိုင်း သေကြရမဲ့ပါ။ လူ့ဘဝလို့ခေါ်ရတဲ့ မွေးဖွားခြင်းနှင့် သေခြင်း၊ ပုခက်နှင့်ခေါင်းကြားမှာပင် လူလူချင်းလဲ အတူတူ အသက်ရှင် နေကြပါလျက် အကြောင်း မညီညွတ်တဲ့အခါ ကဲ့ကွာကြရတယ်။ အဲဒါကို ရှင်ကဲ့ ကဲ့တယ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။

ဒီတရားကို မယ်ပဋ္ဌာ နာကြားရင်း သဘောကျတဲ့အခါ “ဟုတ်ပေသားဘဲ၊ ငါဟာ ငါ့မိ ငါ့ဘ၊ မောင်များနှင့် သေအတူ ရှင်မကွာ ၅၂၀-သွယ် မေတ္တာဖြင့် ချစ်ခင်စွာနေကြပါသော်လဲ ကိုယ့်အိမ်မှာ ခိုင်းစေတဲ့ ကျွန်ယောက်ျားအပေါ်မှာ ၁၅၀၀- ကိလေသာနဲ့ ချစ်ခဲမိတယ်။ ဒါလို မိဘ မောင်တွေနှင့် ခွဲပြီး ကျွန်ယောက်ျားနောက် ကောက်ကောက်ပါ လိုက်ခွဲဘာဟာ ရှင်ကဲ့ကဲ့ခြင်း ဓမ္မတာကို မလွန်ဆန်နိုင်လို့ပါလား” လို့လဲ တွေးမိ ပေလိမ့်မယ်။

မတွေးမိပေဘူးလား ပရိသတ်များ။
(တွေးမိမှာပါ ဘုရား။)

သေကဲ့

ဘုရားရှင်ရဲ့ တရားတော်ကို ပြန်ကောက်ကြရအောင်။ မိမိရဲ့ ကံအားလျော်စွာ လူ့ဘဝမှာ အသက်ရှင်နေကြရင်းက ကံချင်း မတူလို့ တစ်ဦးက မသေသေးသော်လဲ တစ်ဦးက အလျင်သေကဲ့ ကဲ့တယ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။ သေကံချင်းတူလို့ ပြိုင်တူသေကြတယ် ဆိုယင်လဲ အသက်ရှင်စဉ်က အတူနေနေကြသော်လဲ သေသော အခါ လူသတ္တဝါအသွင်သဏ္ဍာန်ပျောက်ပြီး မြေဩဇာအဖြစ်နဲ့ ကဲ့ကြရတာလဲ သေကဲ့ ကဲ့ရတာပါဘဲ။

ဒီတရားကို မယ်ပဋ္ဌာ နာကြားရင်း သဘောကျတဲ့အခါ “ဟုတ်သားဘဲ၊ ငါဟာ ငါ့လင်၊ ငါ့သား၊ ငါ့မိဘများနှင့်

ကိလေသာ သေမင်း

အိုးမကွာ, အိမ်မကွာ သဘောတူကြည်ဖြူစွာ နေချင်ပါသော်လဲ
မသေခင်ကတည်းက မိဘမောင်များနှင့် ကွဲရသလိုပင် လင်သေ
သားဆုံး မိဘမောင်ပါ သေကြေပျက်စီးကြပြန်တော့လဲ သူတို့
နှင့် ငါဟာ သေကဲ့ ကဲ့ကြရပြန်ပါပကော့ ဒါလဲပဲ သေကဲ့
ကဲ့ခြင်း ဓမ္မတာကို မလွန်ဆန်နိုင်လို့ဘဲ” လို့ တွေးမိပေလိမ့်မယ်။

မတွေးမိဘူးလား ပရိသတ်များ။

(တွေးမိမှာပါ ဘုရား။)

ဘုံကဲ့

ဘုရားရှင်ရဲ့ တရားတော်ကို ပြန်ကောက်ကြပါစို့။ အဲဒီလို
ကံအားလျော်စွာ သေကြရတဲ့အခါမှာလဲ ကံကိလေသာ မကုန်
သေးလို့ ဘဝအသစ်ဖြစ်ကြရတဲ့အခါ မိမိတို့ပြုစုခဲ့ကြတဲ့ ကုသိုလ်
ကံ အကုသိုလ်ကံအားလျော်စွာ အပါယ်ဘဝ, လူ, နတ်ဘဝ
စသည် အလီလီ, အလာလာ ကွဲကွဲပြီး ဖြစ်ကြရမှာကေန်ဘဲ။
အဲဒါကိုတော့ ဘဝကဲ့ ဘုံကဲ့ ကဲ့တယ်လို့ခေါ်ပါတယ်။

ဒီတရားတော်ကို မယ်ပဋ္ဌာ နာကြားရင်း သဘောကျတဲ့အခါ
“ဪ ဟုတ်ပေသားဘဲ၊ မသေခင်မှာ ငါတို့ ဘယ်လို သံယော
ဇဉ် ကြီးကြပေမယ့် မသေခင်မှာ အတူတူနေကြရစေ ဦးတော့
သေတဲ့အခါမှာ ကံအားလျော်စွာ ကွဲကွဲကြရမှာပါ ကလား”
လို့လဲ တွေးမိပေလိမ့်မယ်။

မတွေးမိပေဘူးလား ပရိသတ်များ။

(တွေးမိမှာပါ ဘုရား။)

ကိလေသာသေမင်း

ဘုရားတရားတော်ကို ပြန်ဆက်ကြပါဦးစို့။ အမှန်ကတော့
သတ္တဝါများအား ဖြစ်ပျက်မွှေးသေ အထွေထွေ အရပ်ရပ်
အထပ်ထပ် မပြတ်ရအောင် နှိပ်စက်တတ်တဲ့ ကိလေသာ မကင်း
သေးသမျှ ဒုက္ခမကုန်သေးပါဘူး။

၆၂ စာတိပဋ္ဌာန် ကြွေးကြော်သံ တရားတော်

ဘဝအလစ် ဖြစ်ရခြင်းဆင်းရဲ၊ ရင့်ကျက်ယိုယွင်း အိုမင်း ရခြင်းဆင်းရဲ၊ စုတိပြတ်ကြော့ သေရခြင်းဆင်းရဲ၊ စိုးရိမ်ပူဆွေး ရခြင်းဆင်းရဲ၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်းရခြင်းဆင်းရဲ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲ၊ စိတ်ဆင်းရဲ၊ စိတ်ဒုက္ခလွန်ကဲတဲ့ ဥပါယာသဆင်းရဲ၊ မုန်းစရာတွေ နှင့် တွေ့ကြုံရတဲ့ဆင်းရဲ၊ ချစ်စရာတွေနှင့် ကွဲကွာရတဲ့ဆင်းရဲ၊ မရ တာကို လိုချင်ခြင်းဆင်းရဲ၊ ခန္ဓာဖြစ်ပျက် ဆင်းရဲတွေနှင့်လဲ တွေ့ ကြုံရမြဲပါဘဲ။

ကိုလေသာ မကင်းသေးသူမှန်သမျှ သေစာရင်းမဖျက်ရသေး ဘူး၊ သေကြရမှာချည်းဘဲ၊ သတ္တဝါမှန်သမျှကို သေခြင်းတရား သေမင်းများက အနိုင်ယူ သတ်ဖြတ် နေကြမှစတဲ့၊ ဒါကြောင့် မြတ်စွာဘုရားက “ပဋ္ဌာစာရေ-မိဘမောင်ဖွား လင်နှင့်သားကို အားကိုးမှားပြီး အပူကြီးပူနေရတဲ့ အိုချစ်သမီး ပဋ္ဌာစာရီ၊ အန္တကေန-မေးဖွားဖြစ်လာ သတ္တဝါခပင်းကို သူ့ခံတွင်းသို့ အတင်းမျှိုသွင်း သေခြင်းသမုတ်သေမင်းယုတ်သည်၊ အဓိပဋ္ဌာသ- သေချိန်ရောက်က နောက်မကျဘဲ မြဲမြဲထက်မြက် သေလက် နှက်စုံ စွဲကိုင်ကုန်လျက် သတ်ဖြတ်နှိပ်စက်ခံရသော သူအား” လို့ ဟောကြားတော်မူပါတယ်။

သားသမီးကလဲ မိဘကိုမကုယ်နိုင်

အဲဒီလို သေချိန်ရောက်လို့ သေမင်းက ခေါ်လိုက်ပြီဆိုယင် လူနှင့်လူချင်း ဘယ်လောက်ပင် ချစ်ခင်ပေါင်းသင်း နေကြ သော်လဲ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး သေမင်းလက်တွင်း မသက်ဆင်းရ အောင် ဘယ်သူ့ကို ဘယ်သူကမျှ မကယ်တင် မတားမြစ်နိုင်ကြ ပါဘူး၊ မိဘမသေအောင် ဘယ်သားသမီးကမှလဲ မကယ်တင် နိုင်ပါဘူး။

ဒါကြောင့် မြတ်စွာဘုရားက “တာဏာယ-သေမင်း လက် တွင်းမှ လွတ်ကင်းထွက်မြောက်အောင် စောင့်ရှောက် ကယ်တင်

လင်နှင့်မယား ပေါင်းသင်းများလဲ အချင်းချင်းမကယ်နိုင် ၆၃

နိုင်ခြင်းငှာ၊ ပုတ္တာ-သံယောဇဉ်ကြီး ရှုမငြီးသည့် သားသမီး တို့သည်၊ နု သန္တိ-ဘယ်ရပ်ငှာနို ဘယ်ရွာပြည်နှင့် ဘယ်ဆီမှာမှ မရှိကြလေကုန်” လို့ ဟောတော်မူပါတယ်။

မိဘကလဲ သားသမီးကို မကယ်နိုင်

သားသမီးကသာ မိဘကို မသေအောင် မကယ်တင်နိုင်သေး တာ မဟုတ်ပါဘူး။ မိဘကလဲ သားသမီးမသေအောင် မကယ် တင်နိုင်ကြပါဘူး။ ဘယ်လောက်အချစ်ကြီးသူ၊ ဘယ်မျှ ပစ္စည်း ရှိသူ မိဘပင်ဖြစ်ဖြစ် သေချိန်ရောက်ကဲ့ သားသမီးကို ဘယ်မိဘ ကမျှ မသေအောင်မတတ်နိုင်ကြပါဘူး။

ဒါကြောင့် မြတ်စွာဘုရားက “ပိတာပိ - သားသမီးအပေါ် တွင် သံယောဇဉ်ကြီးမား မေတ္တာ၊ ကရုဏာပွားကြသည့် မိနှင့် ဘတို့သည်လည်း၊ နု သန္တိ-မိမိတို့ရဲ့ သမီးသားများ သေမသွား အောင် တားဆီးစေခွင့်ရှောက်နိုင်သူ မိဘဟူ၍ မြူငွေမျှလောက် မရှိကြလေကုန်” လို့လဲ ဟောကြားတော်မူတာဘဲ။

လင်နှင့်မယား ပေါင်းသင်းများလဲ အချင်းချင်းမကယ်နိုင်

နောက်ပြီးတော့လဲ မိသားစုချင်း ချစ်ခင်ကြတဲ့ ၅၂၈-သွယ် မေတ္တာထက် သာလွန်၍ လင်နှင့် မယား ချင်းချင်း ချစ်ကြတဲ့ ၁၅၀၀-ကိုလေသာ အင်အားဖြင့် အချစ်ပွားကြသူ လင်နှင့် မယားလဲ သေချိန်ရောက်ယင် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး မသေရအောင် မတားမြစ် မကယ်တင်နိုင်ကြပါဘူး။ သေမင်းကျတော့ လက်နက် ချကြရတာချည်းပါဘဲ။

“ချစ်သူထက်ပင် အပေါင်းအသင်း သူငယ်ချင်းများကို ပိုပြီး ချစ်ခင်ကြင်နာ သံယောဇဉ်တယ်တာပါတယ်” ဆိုသူများလဲ တစ်ဦးသေမှာကို တစ်ဦးက မသေအောင် ကယ်တင်နိုင်ကြယင်လဲ

၆၄ သတိပဋ္ဌာန် ကြေးကြော်သံ စာရားတော်

တစ်ခဏတာမျှ ပါဘဲ၊ တကယ် သေချိန် ရောက်ယင်တော့
လက်လျှော့လိုက်ရတာချည်းပါဘဲ။

ဒါကြောင့် မြတ်စွာဘုရားရှင်က “ဗန္ဓုပိပိ - ချစ်လွန်း
ခင်လွန်း ကြင်နာလွန်းသည့် အဆွေခင်ပွန်းဆိုသူတို့သည်လည်း၊
နု သန္တိ - ငြိတူယံစွဲလမ်း ခင်ပွန်းချစ်ဆွေ မသေရအောင် စွမ်း
ဆောင်နိုင်သူ အဆွေခင်ပွန်းဟူ၍လည်း မြို့ငွေ့လောက်မျှ မရှိကြ
လေကုန်” လို့လဲ ဟောကြားတော်မူပါတယ်။

ဆွေမျိုးချင်းလဲ မကယ်နိုင်

ဒီမျှလဲ မကယ်ပေးပါဘူး၊ မိဖက် ဘဖက် နှယ်လာဆက်တဲ့
ဆွေခင်နစ်ဆက် မျိုးခင်နစ်ဆက် ဆိုသူတွေလဲ သေချိန်ရောက်လို့
သေကြရမည့်အခါ မသေကြရအောင် ဘယ်သူ့ကိုမျှ ဘယ်သူ
ကပင် မကယ်တင်နိုင်ကြပါဘူး၊ “ဝိညာဉ်ထင်လင်း၊ သက်ရှည်
ခြင်းကား၊ သေခြင်းနောက်ဆုံး ရှိချေသည်” လို့သာ နှလုံးသွင်း
ဆင်ခြင်ကြရစမြဲပါဘဲ။

ဒါကြောင့်လဲ မြတ်စွာဘုရားရှင်က “ဉာတိသု - သွေးသား
စပ်လျက် ဆွေခင်နစ်ဆက်မျိုးခင်နစ်ဆက်တို့တွင်လည်း၊ တာဏတာ-
သေမင်းလက်တွင်းက လွတ်မြောက်ကင်းအောင် သွေးချင်း သား
ချင်း အချင်းချင်းပင် စောင့်ရှောက် ကယ်တင်နိုင်ခြင်းသည်၊
နုတ္ထိ - ကေနိတိတိ အဟုတ် မရှိပါချေ၊ နုတ္ထိ - ဘယ်ရပ်ဌာနီ
ဘယ်ရွာပြည်နှင့် ဘယ်ဆီမှာမှ မရှိကြပါချေ” လို့ ဟောကြား
တော်မူပါတယ်။

ဒီအဓိပ္ပာယ်များကို အကျဉ်းချုပ် မှတ်သားရအောင် ဒီရွတ်
လုံးဘွဲ့ မြန်မာကဗျာလေးကို ဆိုကြည့်ကြပါဦးစို့။

ကိုယ့်လမ်းကိုယ်ပြင် နိဗ္ဗာန်ဝင်ရန်

သေမင်းခေါ်လျှင် မြန်မာကဗျာ

ကိလေမကင်း၊ သေမင်းခေါ်လျှင်၊
ဆွေမျိုးသားချင်း၊ မိရင်းဖခင်။
ခင်ပွန်းသားသမီး၊ တားဆီးကယ်တင်၊
မရဘဲ၊ သေမြဲသေရိုးပင်။

ကိုယ့်လမ်းကိုယ်ပြင် နိဗ္ဗာန်ဝင်ရန်

အို ချစ်သမီး ပဋ္ဌာစာရီ ... သတ္တဝါမှန်သမျှ မသေရဟု
ဘယ်မှမရှိပုံ ဒီအကြောင်းစုံနဲ့ ဖြစ်လျှင်ပျက်မြဲ မွေးပြန်လဲသေ
အထွေထွေအနိစ္စ သဘာဝထိုထို ဤအလိုကို ဝေဖန်ပိုင်းခြား
အသိဉာဏ်ပွားကြတဲ့ သူတော်ကောင်း ပညာရှိဟာ သီလ၊
သမာဓိ၊ ပညာ သိက္ခာသုံးရပ် အကျင့်မြတ်ကိုကျင့်ပြီး နိဗ္ဗာန်
ခရီး သတိပဋ္ဌာန်လမ်းမတော်ကြီးကို ရေးကြီးသုတ်ပျာ လျှင်
မြန်စွာ သုတ်သင်ပြင်ဆင်ကာ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ မြို့တော်အမတာ
သို့သာ ဝင်ရောက်ရပေတယ်။

သင်ချစ်သမီးလဲ အမှန်သိမြင် ပညာရှင်အဖြစ်နဲ့ ကိုယ့်လမ်း
ကို ကိုယ်ပြင်ပြီး ငြိမ်းချမ်းရာ နိဗ္ဗာန်ကို အမြန်ဝင်ပါဘော့၊
သင့်ရဲ့အားကိုးရာဟာ သင့်လင်လဲ မဟုတ်ဘူး၊ သင့်မိ၊ သင့်ဘ၊
သင့်မောင်၊ သင့်မိတ်ဆွေများလဲ မဟုတ်ကြလေဘူး။

သင့်ရဲ့အားကိုးရာ အစစ်ဟာ သင်သာဖြစ်တယ်၊ ငါဘုရား
ညွှန်ကြားတော်မူတဲ့ နိဗ္ဗာန်လမ်းခရီးကို အပြီးတိုင် မြန်မြန်သုတ်
သင် ပြင်ဆင်ပါ ချစ်သမီးပဋ္ဌာစာရီလို့ ဘုရားမြတ်စွာက ဆက်
လက် မိန့်ကြားတော်မူတာဖြစ်ပါတယ်။

ဒီတရားတော်ကို ဆက်လက်နာကြားရသူ ပဋ္ဌာစာရီဟာ
“မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူတာဟာ မှန်ပါပေတယ်၊
မိဘဆွေမျိုး သားသမီး ခင်ပွန်းလင်စတဲ့ သူတစ်ပါးဟာ ငါ့ရဲ့

၆၆ သတိပဋ္ဌာန် ကြွေးကြော်သံ တရားတော်

အားကိုးရာမဖြစ်ကြဘူး၊ အားကိုးရလောက်အောင် ကျင့်လျှင် မိမိကိုယ်သာလျှင် မိမိရဲ့ အားကိုးရာစင်စစ် ဖြစ်ပေတယ်။ ငါ သွားမည့် နိဗ္ဗာန်လမ်းကို ငါကိုယ်တိုင်ပင် လျင်မြန်စွာ ရှင်းလင်း ဆုတ်သင်ရမယ်” လို့လဲ သဘောပေါက်ပါတယ်။

ညစ်ညမ်းစော့ လမ်းကိုမြင်ရာ

ဒါကြောင့် မယ်ပဋ္ဌာဟာ တရားနာကြားရင်းကပင် “ဪ ငါသွားမည့် နိဗ္ဗာန်လမ်းမှာ ကိုယ်ကြမ်း၊ နှုတ်ကြမ်းနဲ့ သရမ်း ခဲ့တဲ့ လွန်ကျူးမှု ကိလေသာတွေလဲ ငါ့သန္တာန်မှာအညစ် အကြေး တင်နေပါကလား။

ဒီလို ကိုယ်ကြမ်း၊ နှုတ်ကြမ်းဖြစ်အောင် တွန်းအားပေးနေတဲ့ စိတ်ညစ် စိတ်ကြမ်း စိတ်သရမ်းခဲ့တဲ့ ထကြွသောင်းကျန်းမှု ကိလေသာတွေကလဲ ငါ့သန္တာန်မှာ ညစ်ကျူ နောက်ကျိနေပါ ကလား။

ဒီကိုယ်ကြမ်း၊ နှုတ်ကြမ်း စိတ်သရမ်းတို့ ဖြစ်ပေါ်စရာ မမြင် ရတဲ့ ကိလေသာ ထုထည်ကြီးကလဲ သံသရာဘဝ ၁၀၀ မှာ ယနေ့ ကျအောင် ငါ့တို့ခန္ဓာအစဉ်မှာ လျှို့ဝှက်စွာကိန်းအောင်းလိုက် ပါပြီ၊ ညစ်ညမ်း ပေတောနေမိကလား” လို့လဲ သိမြင် ဆင်ခြင် မိမိလိမ့်မယ်။

သီလရေခဲဆေး

ဒါကြောင့် မယ်ပဋ္ဌာဟာ ကိုယ်နှုတ်နဲ့ လွန်ကျူးခဲ့ပုံများကို အပြစ်မြင်ပြီး ရှေ့ဆက်ကာ လွန်ကျူးမှုကိလေသာ နောက် ထပ် မဖြစ်ရအောင်လဲ သီလရေစင် ရေကောင်းနဲ့ ဒီလို ဆေး ကြော သုတ်သင်ပါတယ်။

“ငါဟာ သံသရာဘဝ ၁၀၀ ကလဲ သူတစ်ပါးအသက်တွေ ကို သတ်ခဲ့ဖူးပေလိမ့်မယ်၊ ယခုဘဝမှာလဲ ငယ်စဉ်ကစည်းရာ

သီလရေခဲဆေး

ပိုးကောင် မှားကောင်ကလေးတွေကိုလဲ သတ်ခဲ့မိပေလိမ့်မယ်၊
အရူးဘဝ ရောက်ရပြန်တော့လဲ သူများကလေးတွေကို ကိုယ့်
ကလေးလို့ ထင်မှားပြီး အရူးကြမ်းကြီးအဖြစ်နဲ့ ဆွဲလား ရမ်း
လားလုပ်လို့ တချို့ကလေးများလဲ သေကြမယ်။

သူတစ်ပါး ငစ္စည်းဥစ္စာများကိုလဲ သိအောင်ရော မသိ
အောင်ပါ အရူးကြမ်းကြီးအဖြစ်နဲ့ ခိုးယူလုယက် ဖျက်ဆီးခံ
မယ်။

ရူးကလဲရူး တဏှာကလဲပူးတော့ မြင်မြင်သမျှ ယောက်ျား
တွေကို ငါ့ယောက်ျားပဲလို့ မြို့ဆွယ်မိုက်မှားမိမှာ ဖြစ်သလို လူ
မသမာတွေကလဲ ဆိတ်ကွယ်ရာမှာ လွန်ကျူးကြမှာဘဲ၊ ငါကလဲ
ရူးရူးမိုက်မိုက်နဲ့ လိုက်လျောမိခဲ့မှ ဘဲ။

ငါ့ရဲ့ နှုတ်အမူအရာကလဲ တောင်စဉ်ရေမရ ပေါက်ကရ
ပြောကြားမှုသားဆီခဲ့မိတာကတော့ အခါခါဘဲ၊ ပတ်ဝန်းကျင်
ကို ထင်သလိုကြံပြီး ဆိုဆဲခဲ့တာကတော့ ကျော်မကောင်း
ကြားမကောင်းပါဘဲ၊ ဒါတွေဟာ ဝစီကံသောင်းကျန်းမှုတွေ
ပေါ့။

ငါ့ဟာ ရူးတိရူးနှမ်းနဲ့ ရေမှန်းမသိ အရက်မှန်းမသိ သောက်
မိသောက်ရာ သောက်ခဲ့သလို မရိုးသားသူ လူယုတ်မာများ
လှည့်စားလိုက်တဲ့ အရက်ကို သောက်မိပြီး သူတို့နှင့်လဲ ယှဉ်တဲ့
ဖောက်ပြန်မိခဲ့မယ်ထင်တယ်။

ဒီအမူအရာအားလုံးဟာ ငါ့အတွက် ငါးပါးသီလပျက်ပြယ်
ခဲ့တဲ့ ကျူးလွန်မှုတွေပါဘဲ။

ယခုအချိန်မှစပြီး ဒီလို သီလပျက်ကျိုးမှုမျိုးကို ရှောင်ကြဉ်
ပြီး အမြဲတမ်းပင် သီလကိုဆောက်တည် စောင့်ထိန်းတော့မယ်။

၆၈ သတိပဋ္ဌာန် ကြွေးကြော်သံ တရားတော်

“နိဗ္ဗာန်လမ်းကို သီလရေစင် ရေကောင်းနဲ့ ဆေးကြောသုတ်သင် တော့မယ်”လို့လဲ ဆုံးဖြတ်ပြီး သီလကို ဆောက်တည်ရှာပါတယ်။

ဒီအခါမှစပြီး မယ်ဗဋ္ဌာမှာ သီလသာသနာတည်ပြီး သီလ ဝိသုဒ္ဓိဖြစ်ပါတယ်။ သူ့သွားမည့်နိဗ္ဗာန်လမ်းကို သီလရေစင်နဲ့ ဆေးကြောလိုက်တဲ့ သဘောပါဘဲ။

သမာဓိလေအေးနဲ့ ဖယ်ရှား

ပြီးတော့ မြတ်ဘုရားရှင်ရဲ့ တရားတော်ကို နာကြားရင်းက- “ဩဇာ-ငါဟာ ဘုရားရှင်နဲ့တွေ့လို့သာ ဆင်းရဲရှုပွား သံသရာ ချောက်ကမ်းပါးတိုင်းမှ လွတ်ကင်းရတော့မှာပါ ကလား၊ ဒီလို ဘုရားရှင်ရဲ့ တရားတော်ကို နာကြားရတာဟာ ငါ့အတွက် အဖိုး မဖြတ်နိုင်တဲ့ ကောင်းကျိုးကို ရရှိနေတာပါကလား” လို့လဲ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပီတိဖြစ်ပါတယ်။

ဒီအခါမှာ ဝမ်းသာတဲ့ ပီတိကိုလဲ “ဝမ်းသာတယ်၊ ဝမ်းသာ တယ်”လို့ ရှုမှတ်သိမြင်ပါလိမ့်မယ်။

ဘုရားရှင်ရဲ့တရားတော်သံကိုလဲ သူ့နားနဲ့တိုက်ဆိုင်တဲ့အခါ “ကြားတယ်၊ ကြားတယ်”လို့ ရှုမှတ်သိမြင်ပါလိမ့်မယ်။

တရားနာကြားရင်း ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တိုင်းမှ ပူအေးလှုပ်ရှား မာကြမ်းများနှင့် ကျပ်တည်းယိုစီးမှုများကိုလဲ ထင်ရှားသည့်အတိုင်း သတိထားပြီး ရှုမှတ်ပွားများပါလိမ့်မယ်။

ဖြစ်ပေါ်တိုင်းသော ချမ်းသာဆင်းရဲများကိုလဲ သတိထား ပြီး ရှုမှတ်ပါလိမ့်မယ်။

အဲဒီလိုရှုမှတ်ရင်းက လိုလားစိတ်ပျက်၊ ပျံ့တက်ပူပန်၊ လေး ကန် တွန့်ဆုတ်၊ ဘုရားဟုတ်မဟုတ်၊ တရားဟုတ်မဟုတ်၊ သံဃာ ဟုတ်မဟုတ်၊ ဆိုးယုတ်ယုံမှား၊ နီဝရဏများကို ပယ်ရှားပြီး

ပညာရောင်နောက် နိဗ္ဗာန်ရောက်

ပေါ်ရာပေါ်ရာ ရုပ်နာမ်မှုရာကို သတိကပ်ပြီး ရှုမှတ်နိုင်အာ
စိတ်ပြေးစိတ်ထွက်မရှိ တည်ငြိမ်တာက စိတ္တဝိသုဒ္ဓိခဏိကသမာဓိ
လို့ ခေါ်ပါတယ်။

နိဗ္ဗာန်ခရီးလမ်းပေါ်က ကိလေသာမြူမှုန် အမှိုက်များကို
သမာဓိလေအေးနဲ့ ရှင်းလင်းပယ်ရှင်း သုတ်ဆင်လိုက်တဲ့ သဘော
ပါတဲ့။

ပညာရောင်နောက် နိဗ္ဗာန်ရောက်

အဲဒီလို သီလဝိသုဒ္ဓိ၊ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိများဖြင့် နိဗ္ဗာန်ခရီးကို ဆက်
လက် တက်လှမ်းလာတဲ့ မယ်ပဋ္ဌာဟာ မိမိရဲ့သန္တာန်မှာ ထင်ရှား
ဖြစ်တဲ့ ရုပ်နာမ်တရားများကို ရှုပွားရင်းပင် ရှုမှတ်စရာနှင့်ရှုမှတ်
တာများကိုလဲ ကွဲကွဲပြားပြား သိလာပါတယ်။

မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူတဲ့ အသံတော်နှင့် မိမိရဲ့
သောတပသာဒနာနှင့် ဆုံတွေ့လို့ကြားသိမှု ဖြစ်လာတဲ့အခါ
“အသံနဲ့ နားအကြည်က တခြား၊ ကြားသိမှုက တခြားလို့လဲ
ခွဲခြားသိတယ်။ အသံနဲ့နားအကြည်က အာရုံကိုမသိတတ်ဘူး၊
အစဉ်ဖောက်ပြန်ပြောင်းလွှဲနေတဲ့ ရုပ်သဘောမျှတဲ့ ကြားသိမှု
သဘောလေးကတော့ အာရုံကိုသိတတ်တယ်။ သူကနာမ်သဘော
ဘဲ”လို့လဲ သိတယ်။

ဒီလိုရှုမှတ်နေရင်းက ဂုဏ်တော်များကို အာရုံပြုမိတော့လဲ
“တရား ဟောကြားတော် မူနေတာဟာ မြတ်စွာဘုရားပဲ၊
ဒီတရားသံတော်ဟာ မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ တရားအသံတော်ဘဲ၊
မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ ထံတော်ပါးမှာ အနီးကပ်ဆုံး နာကြားတော်
မူနေကြတာက တပည့်သား သံသာတော်တော်ဘဲ၊ ဒီရတနာ
မြတ်သုံးပါးနှင့် ဆုံတွေ့ရတာဟာ ငါ့အတွက်သိပ်ကံထူးတာဘဲ”
စသည်ဖြင့် ရတနာသုံးပါးကို ကြည်ညိုတဲ့သဒ္ဓါတရား၊ အကြိမ်
ကြိမ် အမှတ်ရှုအောက်မေ့မှု ပုဒ္ဓါနုဿတိ၊ ဓမ္မာနုဿတိ၊ သံဃာနု

၇၀ သတိပဋ္ဌာန် ကြွေးကြော်သံ တရားတော်

သတိ-စမ်းမြောက်နှစ်သက်မှု ပီတိဆိုတဲ့စိတ်၊ စေတသိက် ဓမ္မာရုံများကို မိမိရဲ့နှလုံးသွေး ဟဒယဝတ္ထုအပါအဝင် တစ်ကိုယ်လုံးကို မှီဖြစ်တဲ့စိတ်နှင့် ပေါင်းဆုံမိလို့ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ ကုသိုလ်စိတ် စေတသိက် နာမ်များကိုလဲ သိတယ်။

အဲဒီ ကုသိုလ်စိတ်၊ စေတသိက်များရဲ့ မှီရာနှလုံးသွေး ဟဒယဝတ္ထုအပါအဝင် တစ်ကိုယ်လုံးက အာရုံကိုမသိတတ်ဘူး၊ အမှီခံရုပ်သဘောသက်သက်ဘဲလို့လဲ သိတယ်။

လိုရင်း အချုပ်အားဖြင့် ဝမ်းမြောက်တဲ့သဘော၊ ကြည်ညိုတဲ့သဘော၊ အမှတ်ရတဲ့သဘော နာမ်များကိုလဲ ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်း သိတယ်။

အဲဒီကုသိုလ်သဘောနာမ်များရဲ့ အမှီခံ ရုပ်ခန္ဓာသဘောမှန်များကိုလဲ သိတယ်။ တရားနာကြားရင်း ခန္ဓာကိုယ်မှာဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ ပူအေးလှုပ်ရှား စတဲ့သဘောတွေ ပေါ်ပေါ်လာတာကိုလဲ သိတယ်။ အဲဒီသဘောတွေကို ရှုမှတ်ဆင်ခြင်နေတဲ့ အသိညက်သဘောကိုလဲသိတယ်။ ဒါဟာ ရုပ်နာမ်ကိုပိုင်းခြားသိတဲ့ နာမရူပမရိစ္ဆေဒဉာဏ် ဖြစ်ပုံပါဘဲ။

ရှုမှတ်ဆဲမှာ ရုပ်တခြား အသိတခြား ကွဲပြားတာကို တွေ့ရတော့ ရုပ်နာမ်မျှသာရှိတယ်။ အသက်ကောင် သတ္တဝါကောင်ဆိုတာ မရှိဘူးလို့ အသိအမြင်စင်ကြယ်လာတဲ့ သဘောက ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ ခေါ်ပါတယ်။

အဲဒီလိုရှုမှတ်နေရင်း တရားသံတော်ကို ကြားသိရာမှာ နားနှင့်အသံ ဆုံမိတာကအကြောင်း၊ ကြားသိတာက အကျိုးဘဲလို့ သိလာတယ်။

ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာနှင့်စပ်ပြီး ကြည်ညိုမှု၊ ဝမ်းမြောက်မှု၊ ငြိမ်းအေးမှုများ ဖြစ်ရာမှာလဲ ကြည်ညိုစရာ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာအာရုံများနှင့် ဟဒယဝတ္ထုနှလုံးသွေး အပါအဝင် ရုပ်

ပညာရောင်နောက် နိဗ္ဗာန်ရောက်

ကိုယ်ကြီးကိုမှီဖြစ်တဲ့ စိတ်နာမ် နာမ်တရားတို့ ဆုံမိတာက အကြောင်းတရားဘဲ၊ ကြည်ညိုတာ၊ အမှတ်ရတာ၊ ဝမ်းမြောက်တာ၊ ငြိမ်းအေးတာတွေက အကျိုးတရားဘဲလို့လဲ သိတယ်။

ပူအေးလှုပ်ရှား စသည်များ ဖြစ်ပေါ်ရာမှာလဲ တွေ့ထိစရာ အာရုံများနှင့် ကာယပဿဒ ကိုယ်အကြည်များနှင့် ဆုံတွေ့တာက အကြောင်းတရားဘဲ၊ ပူအေးလှုပ်ရှားမှု စသည်များက အကျိုးတရားဘဲ၊ အဲဒီလို ရှုမှတ်ဆဲတွင် အကြောင်းအကျိုး နှစ်ပါးကို ခွဲခြားသိရတာက ပစ္စယမရိဂ္ဂဟဉာဏ်ဘဲ။

ရှုမှတ်ဆဲတွင် အကြောင်းအကျိုးကိုသာ တွေ့ရတော့ ရှေးကလဲ ဒီလို အကြောင်းအကျိုးမျှသာရှိခဲ့တယ်။ နောင်လဲ ဒီလို အကြောင်းအကျိုးမျှသာ ရှိနေမှာဘဲလို့ သဘောကျပြီး ယုံမှားကင်းလောက်အောင် အသိအမြင်ရှင်းလင်းတာက ကမ်ဂါဝိတရဏ ဝိသုဒ္ဓိဘဲ။

ဒီလိုတရားနာရင်း ရှုမှတ်နေဆဲမှာ တစ်ခုပြီးတစ်ခုပေါ်လာပြီးနောက် ပျောက်သွားတာကို တွေ့မြင်ရတော့ မမြဲဘူးလို့ သိတာဟာ အနိစ္စာနုပဿနာဉာဏ် ပေါ်တာဘဲ။

တပျောက်တည်းပျောက်နေလို့ ချမ်းသာတာမရှိဘဲ ဆင်းရဲနေတာဘဲလို့ သိမြင်တာက ဒုက္ခာနုပဿနာဉာဏ်ဘဲ။

ရှုမှတ်ရင်းပင် တွေ့မြင်ရတဲ့ မြင်သိသဘော၊ ကြားသိသဘော၊ ကြည်ညိုတဲ့သဘော၊ အမှတ်ရတဲ့သဘော၊ ဝမ်းမြောက်တဲ့သဘော၊ အပူသဘော၊ အအေးသဘော၊ လှုပ်ရှားသဘောစတဲ့ သဘောတရားများမှတစ်ပါး အသက်ရှင်နေတဲ့အကောင်၊ ငါ့ကောင်၊ သူ့ကောင်ဆိုသည်များမရှိဘဲ သဘောသက်သက်ဘဲရယ်လို့ သိမြင်တာက အနတ္တာနုပဿနာဉာဏ်ဘဲ။

၇၂ သတိပဋ္ဌာန် ကြေးကြော်သံ တရားတော်

သမ္မသနညဏ်

အဲဒီလို စာရားနာကြားရင်း ရှုမှတ်ဆဲတွင်ပေါ်လာပြီးနောက် ပျောက်ပျောက်သွားတာကို တွေ့ရလို့ “မမြဲ၊ ဆင်းရဲ၊ သဘောတဲ၊ ငါကောင်မဟုတ်” လို့ သဘောကျပြီး ဆင်ခြင်မိတာဟာ သမ္မသနညဏ်ပါ။

ဥဒယဗ္ဗယညဏ်

အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ သဘောတွေကို မဆင်ခြင်တော့ဘဲ မှတ်ရုံမျှသာ မှတ်နေတဲ့အခါ အလင်းရောင်တွေကိုလဲ တွေ့ရတတ်တယ်။ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာတာမျိုးကိုလဲ တွေ့ရတတ်တယ်။ ငြိမ်းအေးမှု၊ ချမ်းသာမှု၊ ကြည်ညိုမှုများကိုလဲ တွေ့ရတတ်တယ်။ ဒီလိုစတဲ့ အရသာထူးလေးများကို တွေ့ရတော့ ပင်ပန်းဆင်းရဲ များ ပျောက်ကင်းပြီး ချမ်းချမ်းသာသာ လွယ်လွယ်ကူကူနဲ့ ရှုမှတ်လို့ကောင်းနေပါတယ်။ တည်ငြိမ်မှုကလဲရ ချမ်းသာမှုကလဲ ဖြစ် လွယ်ကူမှုကလဲရှိတော့ ရှုမှတ်တိုင်း ရှုမှတ်တိုင်းပင် အာရုံ ရော မှတ်စိတ်ပါ အတွဲလိုက် အတွဲလိုက် ဖြစ်ပေါ်ပျောက်ပျက် နေတာကို ထင်ထင် ရှားရှား တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီလို ဖြစ်မှု ပျက်မှုကို လွယ်ကူစွာသိတာဟာ နုသော ဥဒယဗ္ဗယညဏ် ဖြစ် ပါတယ်။

မဂ္ဂါမဂ္ဂညဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ဒီအခါမှာ ရှုမှတ်ရင်းပင် အလင်းရောင်စတဲ့ အထူးအထွေ များကို စဉ်းစားအားရ သဘောကျနေတာက လမ်းမှားဘဲ၊ မှတ်ရုံမျှသာ မပြတ်မှတ်နေတာက လမ်းမှန်ဘဲ၊ မပြတ်မှတ်နေမှု ညဏ်တက်မယ်လို့ လမ်းမှန် လမ်းမှားကို ပိုင်းခြားဝေဖန်ကာ ညဏ်အမြင်စင်ကြယ်တာက မဂ္ဂါမဂ္ဂညဏ ဒဿန ဝိသုဒ္ဓိ ဖြစ်ပါ တယ်။ ဒါက ယောဂီတွေပါ။

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်

ဒီလို့ရှုမှတ်နေတဲ့အခါ ပေါ်မှု၊ ပျောက်မှု၊ ဖြစ်မှု၊ ပျက်မှု များကို မှတ်ချက်တိုင်းမှာ ပိုင်းပိုင်းခြားခြား ပြတ်သားစွာ သိရတာက ရင့်သော ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ် တဲ့။

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ရင့်သော ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်မှ အနုလောမဉာဏ်အထိ အကျင့်လမ်းစဉ် အသိအမြင်စင်ကြယ်တာက ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ တဲ့။

အဲဒီကနောက် အသိဉာဏ်လျှင်မြန်လာတော့ အဖြစ်မထင်ရှားဘဲ အပျက်ချည်းသာတွေ့ရတဲ့ ဘင်္ဂဉာဏ်။

ဘာမဆို ပျောက်ပျောက် သွားတာချည်း တွေ့ရတော့ ကြောက်ဖွယ်ထင်တဲ့ဘယဉာဏ်။

ခိုင်မာတာမရှိ အားကိုးရာမမြင် ဖြစ်တင်ဖွယ်ချည်း ထင်ရှားသိမြင်တာက အာဒီနဝဉာဏ်။

ပျင်းရိခြောက်သွေ့ ငြီးငွေ့ဖွယ်အဖြစ် ထင်ရှားသိမြင်တာက နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်။

အပျက်နဲ့ဆင်းရဲကိုချည်း မြင်တွေ့ရတော့ အပျက်ဆင်းရဲသံသရာထဲမှ လွတ်မြောက်ချင်တာက မုဉ္ဇိတုကမ္ပတာဉာဏ်။

လွတ်မြောက်စေရန် ထပ်မံတုန်းအားပေးပြီး ရှုမှတ်ပြန်တာက ပဋိသင်္ခါဉာဏ်။

အာရုံ ကောင်းဆိုး အမျိုးမျိုးကြောင့် ဝမ်းနည်းဝမ်းသာ မဖြစ်ပါတဲ ပေါ်ရာပေါ်ရာရုပ်နာမ်များကို သိရုံမျှ သိရုံမျှ ရှုသိနေတဲ့ သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏ် များလဲ ထင်ထင်ရှားရှား ဖြစ်ပေါ်လာပါတယ်။

၇၄ သတိပဋ္ဌာန် ကြေးကြော်သံ တရားတော်

သူ့အရှိန်နဲ့သူ ရှုမှတ်မှုကောင်းနေရာမှ သွက်လက်ထင်ရှား ထူးခြားစွာဖြစ်တဲ့ မှတ်သိမှုက ဝုဋ္ဌာနဂါမိနီ ဝိပဿနာဉာဏ်။

အဲဒီ အသိထူးများတွင် ရှေ့ဉာဏ်နှင့်နောက်ဉာဏ် အား လျော်သော နောက်ဆုံးအသိက အနုလောမဉာဏ်။

အဲဒီနောက် သင်္ခါရချုပ်ငြိမ်းရာ ကျရောက်သွားတဲ့ ဂေါတြ ဘူဉာဏ်။

ချုပ်ငြိမ်းရာတွင် သက်ဝင်တည်တာက မဂ်ဖိုလ်ဉာဏ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီဉာဏ် ၂-မျိုးတွင် မဂ်ဉာဏ်က ဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ ဖြစ် တယ်။

ချုပ်ငြိမ်းရာသို့ရောက်သွားပုံ၊ ချုပ်ငြိမ်းပုံများကို ပြန်လှည့် ပြီး ဆင်ခြင်မိတာက ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ် တဲ့။

မယ်ပဋ္ဌာဟာ တရားနာကြားရင်းပင် အဲဒီလိုသောတာပတ္တိ မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်ကိုရပြီး သောတာပန် တည်သွားပါတယ်။ သူသာမက အခြားတရားနာများလဲ သောတာပန်စသည် တည် ကြပါသေးတယ်။

နာရူပွားရင်း ဉာဏ်မြင်လင်း

အဲဒီလိုတရားနာကြားရင်း ရှုမှတ်လို့ သောတာပန်ဖြစ်သွား ပုံကို ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာမှာ ဒီလိုပြဆိုထားပါတယ်။

ဒေသနာဝသာနေ ပဋ္ဌာစာရာ မဟာပထဝီယံ ပံသု ပရိမာဏေ ကိလေသေ ဈာပေတွာ သောတာပတ္တိဖလေ ပတိဋ္ဌဟိ၊ အညေပိ ဗဟူ သောတာပတ္တိဖလဒီနိ ပါပူ ကိံ သု။

ဒေသနာဝသာနေ-ဘုရားဟောကြား တရားအဆုံး၌၊ ပဋ္ဌာ စာရာ-အပူပွားစီး ငိုထန်သီး၍ ရူးကြီးရူးရာမှ တရားနာရသဖြင့် အေးမြချမ်းသာ ရရှိလာသည့် မယ်ပဋ္ဌာစာရာသည်၊ မဟာပထ

မြေကြီးမြေမှုန့်ပမာ ကိလေသာ

ဝိယံ-မြေကြီး၌၊ ပံသုပရိမာဏေ-မြေမှုန့် အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော၊ ကိလေသေ-ပူပန်စေတတ် နှိပ်စက်တတ်စွာ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပေတွာ-မှောင်မသန်းအောင် လောင်ကျွမ်းစေလျက်၊ သောတာပတ္တိဖလေ-သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟိ-တည်လေ၏။ အညေပိ-ပဋ္ဌာစာရာမှတစ်ပါး အခြားတရားနာ တို့သည်လည်း၊ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ-သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့၊ ပါပုဏိံသု-ရောက်ကြလေကုန်ပြီ။

မယ်ပဋ္ဌာဟာ ဒီဒေသနာအတိုင်းပင် တရားအဆုံးမှာ သောတာပန်ဖြစ်သွားပါတယ်။ မယ်ပဋ္ဌာမှတစ်ပါး တရားနာများလဲ ဒီတရားပဲ့မှာပင် တချို့ သောတာပန်၊ တချို့ ဆကဒါဂါမ်၊ တချို့ အနာဂါမ်၊ တချို့ ရဟန္တာဖြစ်ကြပါတယ် တဲ့။

မြေကြီးမြေမှုန့်ပမာ ကိလေသာ

ဒီနေရာမှာထူးခြားတဲ့ ဥပမာတစ်ခုကတော့ ပထဝီယံ ပံသုပရိမာဏေ ကိလေသေ ဈာပေတွာ သောတာပတ္တိဖလေ ပတိဋ္ဌဟိ-တဲ့။

အဓိပ္ပာယ်က မြေအထုမှာရှိတဲ့ မြေမှုန့်တွေလောက် များပြားတဲ့ ကိလေသာတွေကို လောင်ကျွမ်းကုန်ခန်းစေပြီး သောတာပန်ဖြစ်သွားပါတယ် တဲ့။

ပုထုဇဉ် သတ္တဝါတွေကို ပူပန်စေတတ် နှိပ်စက်တတ်တဲ့ ကိလေသာတွေဆိုတာ ၁၀-ပါးရှိတယ်။ အကျယ်ပွားမှု ၁၅၀၀-ပါး၊ ကိလေသာ ၁၀-ပါးနှင့် အကျယ် ၁၅၀၀-သရုပ်ကို စော့ စိတ်ညစ်ကင်းရန် သတိပဋ္ဌာန်တရားတော်တွင် ဖော်ပြခဲ့ပြီးပါပြီ။

ဒီနေရာမှာ ပြောချင်တာကတော့ ကိလေသာဟာ အများဆုံး တစ်ထောင့်ငါးရာ ရှိတယ်ဆိုတာ ထင်ရှားပါလျက်နဲ့ ဘာကြောင့် ဒီမှာ “မြေကြီး မြေမှုန့် အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော

၇၆ သတိပဋ္ဌာန် ကြေးကြော်သံ တရားတော်

ကိလေသာတို့ကို လောင်ကျွမ်းကုန်ခန်းစေ၍ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်လေ၏” လို့ ဟောတော်မူပါသလဲ ဆိုတာပါ။

နောက်ပြီးတော့ သောတာပန်ဆိုတာကလဲ ကိလေသာ ၁၀-ပါးတွင် ဒိဋ္ဌိနှင့်ဝိစိကိုစွာ ၂-မျိုးကိုသာ အကြွင်းမဲ့အပြတ်ပယ် ရှားနိုင်သေးတာဘဲ၊ ဒီနေရာမှာ မြေကြီး၌ မြေမှုန့်လောက်ရှိတဲ့ ကိလေသာတွေကို သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်က ပယ်တယ်” လို့ ဘာကြောင့်ဟောရမိသလဲ ဆိုတာပါ။

ဒေသနာအရှိကို ဉာဏ်မိသမျှ ကြည့်ပြီးပြောရယင် ကိလေသာ ၁၀-ပါး အကျယ်ပွားယင် ၁၅၀၀-ဆိုတာဟာ သဘောတရားကိုယ်အခဲဖြင့် ဟောကြားထားတဲ့ ဒေသနာတော်ဖြစ်ပါတယ်။

အနုမတဂ္ဂသုတ္တန် ဒေသနာတော်အရဆိုယင် ဒီကိလေသာ ၁၀-ပါး အကျယ် ပွားယင် တစ်ထောင့်ငါးရာ ရှိတယ်ဆိုတဲ့ ကိလေသာတွေကို မပယ်နိုင်ကြသေးပါဘူး၊ သတ္တဝါများဟာ ပဋိသန္ဓေ အို, နာ, သေစတဲ့ အထွေထွေဆင်းရဲတွေကို ထည်လဲနဲ့ ခံရတဲ့ ဘဝတွေဟာ မရေတွက်နိုင်ပါဘူးတဲ့၊ ဘယ်လောက်များ သလဲဆိုယင် ဖြစ်ပျက်မှေးသေ ခန္ဓာအစဉ်တွေရဲ့ ဘဝ၊ ဘဝသံသရာအစပင် မထင်ရှားတော့ပါဘူးတဲ့။

သမ္မုတိနယ်ကစကားနဲ့ ပြောရယင်တော့ သတ္တဝါတစ်ဦး တစ်ဦးရဲ့ ဘဝခန္ဓာအစဉ်ဟာ အစတောင်မှ မထင်ဘူးဆိုယင် ဘယ်ရွှေ့ဘယ်မျှလောက် ရှိတယ်ဆိုတာ ရေတွက်လို့ရပါ့မလား ပရိသတ်များ။

(မရပါဘုရား။)

အဲဒီ ခန္ဓာအစဉ်တွေကိုပင် ရေတွက်လို့မရလျှင် သတ္တဝါတွေ ရဲ့သန္တာန်မှာ ဖြစ်ပျက်တဲ့ ကိလေသာတွေဆိုယင်တော့ ဘယ်ရွှေ့ဘယ်မျှရှိတယ်ဆိုတာကို ရေတွက်လို့ရပါ့မလား။

(မရပါဘုရား)။

မြေကြီးမြေမှုန့်ပမာ ကိလေသာ

မယ်ပဋ္ဌာဟာ ဒီကိလေသာတွေကို ယထာဘူတ ဝိပဿနာ ဉာဏ်၊ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်များနဲ့ မပယ်သတ်ရသေးယင် ရှေ့ဆက်ပြီးတော့ ဖြစ်ရဦးမည့် ဘဝခန္ဓာအစဉ်တွေ၊ ကိလေသာ တွေကိုတော့ ရေတွက်လို့ရနိုင်ပါဦးမလား ပရိသတ်များ။

(မရေတွက်နိုင်ပါဘုရား။)

ယခု မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ တရားတော်ကို နာကြားရပြီး တရားနာရင်း ရှုမှတ်ပွားများလို့ သောတာပန် တည်သွားတဲ့ ပဋ္ဌာစာရာဟာ ဆင်းရဲအရှည်ကြာဆုံးဖြစ်တဲ့ ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကာယ်ဆိုတဲ့ အပါယ်လေးပါးမှပင် လွတ်ကင်း သွားတယ်။ ဘယ်နည်းနဲ့မှ အပါယ်လေးပါးကိုလဲ မကျရောက် ရတော့ဘူး။ အများဆုံးလူ့ဘဝမှာ ခုနစ်ဘဝသာ ထပ်ဖြစ်ပြီး တော့ အထက်မဂ်ဖိုလ်များကို ရရှိပြီး ဆင်းရဲခပ်သိမ်း အကုန် ငြိမ်းသွားတဲ့ နိဗ္ဗာန်ကို အပြီးတိုင် ဝင်စံသွားရတော့မယ်။

ဒါကြောင့် သောတာပန်က ပယ်တဲ့ ကိလေသာဟာ တရား ကိုယ်အားဖြင့် ဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ ဆိုတဲ့ နှစ်ပါးမျှဖြစ်သော်လဲ ပုထုဇဉ်ဘဝနဲ့သာဆိုယင် ရှေ့ခရီးမှာ ဖြစ်ရဦးမည့် မရေမတွက် နိုင်တဲ့ ခန္ဓာအစဉ် ကိလေသာတွေကို ပယ်ပြီးသားဖြစ်သွားပါပြီ။

တစ်ထောင့်ငါးရာ ကိလေသာတို့ရဲ့ အရင်းခံ ရေသောက်မြစ် သဖွယ်ဖြစ်တဲ့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိခေါ် အတ္တဒိဋ္ဌိကို ပယ်သတ်လိုက်ပြီမို့ ကျန် ကိလေသာ အကိုင်း အခက်တွေလဲ ခြောက်သွေ့ ကွယ် ပျောက်ကြရတော့မယ်။ ဒါကြောင့် ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာမှာ ဒီလို ဖွင့်ပြခဲ့ပါတယ်။

ပဋ္ဌာစာရာ- ပဋ္ဌာစာရာသည်၊ ဒေသနာဝသာနေ- ဒေသနာ တော်အဆုံး၌၊ မဟာပထဝိယံ- မြေကြီး၌၊ ပံသုပရိမာဏေ - မြေမှုန့်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ကိလေသေ - ပူပန်စေတတ်၊ နှိပ်စက်တတ်တဲ့ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပေတွာ - လောင်ကျွမ်း

၇၈ သတိပဋ္ဌာန် ကြွေးကြော်သံ တရားတော်

စေ၍၊ သောတာပတ္တိဖလေ - သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟိ-
တညံပါလေသတည်း။

သာဓု....သာဓု....သာဓု....။

မြေကြီးက မြေမှုန့်များကို ဘယ်လောက်ရှိတယ်လို့ မရေတွက်
နိုင်သလို ဒိဋ္ဌိနှင့် ဝိစိကိစ္ဆာကို မမယ်ရသေးယင် ဘယ်တော့မှ
ဆုံးမယ်ဆိုတာ မသိရတဲ့ မရေတွက်နိုင်တဲ့ ခန္ဓာအစဉ် ကိလေသာ
တွေကို မယ်ပဋ္ဌာရဲ့ သန္တာန်မှာ ဖြစ်ပွားတဲ့ သောတာပတ္တိမဂ်
ဉာဏ်က ပယ်သတ်လိုက်ပါတယ်တဲ့။ ဒါလောက်ဆိုယင် သောတာ
ပတ္တိမဂ်ဉာဏ်ရဲ့ စွမ်းရည်ဖာ မြေကြီးက မြေမှုန့်လောက်ရှိတဲ့
ကိလေသာတွေကို ပယ်သတ်စာယ်ဆိုတာ ရှင်းလောက်ပါပြီ။
ရှင်းရဲ့လား ပရိသတ်များ။

(ရှင်းပါပြီ ဘုရား။)

မယ်ပဋ္ဌာမှာ အဲဒီလို တရားနာရင်း ရှုမှတ်လို့ သောတာပန်
ဖြစ်သွားတဲ့အခါမှာ သား၊ လင်၊ မိဘ၊ မောင်များ သေလို့ပူဆွေး
ငိုကြွေးခဲ့ရတဲ့ အပူတွေ အငိုတွေဟာ ကင်းငြိမ်းသွားပါတယ်။

ဒီမယ်ပဋ္ဌာရဲ့ ငိုကြွေးမှုဆင်းရဲပုံကို သုံးသပ်ကြည့်မယ်ဆိုယင်
ဗုဒ္ဓမြတ်စွာရဲ့ ဒေသနာတော်ကို ကြားနာကျင့်ပွားလို့ရတဲ့ အသိ
တရားများကြောင့် ငိုကြွေးမှု သောက ပရိဒေဝ ဆင်းရဲများ
ကင်းငြိမ်းသွားတယ်ဆိုတာကို ထင်ရှားတွေ့ရပါတယ်။

အဲဒီ ဒေသနာတော်ဟာ ဘာဒေသနာတော်လဲဆိုယင် မဟာ
သတိပဋ္ဌာန သုတ္တန် ဒေသနာတော်ကြီးတွင် အတွင်း ဝင်တဲ့
ဒေသနာတော်ကြီးပါဘဲ။

ငိုကြွေးကင်းရန် သတိပဋ္ဌာန်တရား

ဟုတ်တယ်၊ ဒါကြောင့်မို့ လဲ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားက “သောက
ပရိဒေဝါနံ သမတိက္ကမာယ” လို့ ဟောကြားတော်မူပါတယ်။

အယံ မဂ္ဂေါ - စွဲမြဲသော အမှတ်ရမှု၊ သတိစွဲမြဲမှုဟူသော ဤသတိပဋ္ဌာန်အကျင့်လမ်းသည်။ သောကဗရိဒေဝါနံ - စိုးရိမ် ပူဆွေးရခြင်း၊ ငိုကြွေးရခြင်းတို့ကို၊ သမတိက္ကမာယ - ကောင်းစွာ ကျော်နင်း လွန်မြောက်ခြင်းငှာ၊ မဂ္ဂေါ - လမ်းခွဲလမ်းမှား တခြားမှာ သွားစရာမရှိ သည်တစ်လမ်းသာရှိသည်ဟု မြတ်စွာ ဘုရားကိုယ်တော်တိုင် အမိန့်ရှိ ကြေညာတော်မူသည့် ကောယန တစ်ခုတည်းသောလမ်း တစ်ကြောင်းတည်းသောလမ်း ပါပေ တည်း။

သာဓု...သာဓု... သာဓု...။

အဲဒီလို မြတ်စွာဘုရားက မိန့်ကြားတော်မူပါတယ်။ ဒီသတိ ပဋ္ဌာန်အကျင့်လမ်းကို လိုက်နာကျင့်ပွားသူများဟာ စိုးရိမ်မှုကို လဲ လွန်မြောက်နိုင်၊ ငိုကြွေးမှုကိုလဲ လွန်မြောက်နိုင်ပါတယ်တဲ့။ ယခု မယ်ပဋ္ဌာလဲ ဒီသတိပဋ္ဌာန်အကျင့်လမ်းကို လိုက်နာကျင့်ပွား လိုက်တာ သောတာပန်ဖြစ်ရုံနှင့်ပင် ဒေဝဒိက္ခာ တစ်ခန်းရပ်သွား ခုပါပြီ။

ငိုကြွေးမှုဆိုတာ ဒေါသမှ ပေါက်ဖွားတာဆိုတော့ ဒေါသ ကို မပယ်ရသေးတဲ့ မယ်ပဋ္ဌာဟာ ငိုကြွေးဆင်းရဲအားလုံး အမြစ် ပြတ် ရှင်းလင်းသွားတာတော့ မဟုတ်သေးပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ဒီကရှေ့ဆက်ပြီး တရားတွေ မပြတ် ဆက်ပွားများ အားထုတ် တော့ ရဟန္တာ ဖြစ်သွားတာမို့ ငိုကြွေးမှု ဒုက္ခတွေကို ယခု သောတာပန်အဖြစ်မှာပင် ဆက်တိုက် ပယ်ရှင်း သွားတယ်လို့ ဆိုနိုင်ပါတယ်။

ဒီတုန်း “ငိုကြွေးကင်းရန် သတိပဋ္ဌာန်တရားတော်ဒုတိယပိုင်း” ကိုလဲ တစ်ခန်းရပ်ကြပါဦးစို့။ ဘိက္ခုနီပြုလုပ်ပြီး ဆက်လက်

၈၀ သတိပဋ္ဌာန် ကြွေးကြော်သံ တရားတော်

တရားအားထုတ်လျက် ရဟန္တာဖြစ်ပုံကိုတော့ တတိယပိုင်းကျမှ ဆက်လက်ဟောကြားကြပါဦးမယ်။

ဒီတရားတော်လာတဲ့အတိုင်း လိုက်နာ ကျင့်ပွား အားထုတ် နိုင်ကြသည်ဖြစ်၍ ဒုက္ခကင်းရာ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို လျင်မြန်စွာ ဆိုက်ရောက် မျက်မှောက်ပြုနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

သာဓု....သာဓု....သာဓု.... ။

ငိုကြွေးကင်းရန် သတိပဋ္ဌာန် တရားတော်

တတိယပိုင်း

စကားဦး

ယခုဟောကြားမည့် တရားတော်ကတော့ “ငိုကြွေးကင်းရန် သတိပဋ္ဌာန်တရားတော် တတိယပိုင်း” ဖြစ်ပါတယ်။

ယခင် ပထမပိုင်းတုန်းက သတိပဋ္ဌာန်တရားကို ကျင့်ပွားလျှင် ငိုကြွေးကင်းပုံနှင့် ပဋ္ဌာစာရာစတ္တုကို ဟောခဲ့တယ်။ ဒုတိယပိုင်းတွင် ဘုရားရှင်ရဲ့ တရားကို နာကြားရ၍ မယ်ပဋ္ဌာသောတာပန်ဖြစ်ပုံကို ဟောကြားခဲ့ပါတယ်။

ယခု တတိယပိုင်းမှာတော့ မယ်ပဋ္ဌာ ဘိက္ခုနီအမျိုးသမီး ရဟန်းတော်ဘဝရောက်ရှိပြီး သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာတရားကို ကျင့်ပွားလျက် ရဟန္တာဖြစ်သွားပုံများကို ဟောကြားပါမယ်။

ပဏာမ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

*ပူဇော်ထိုက်ငြား၊ သိဉာဏ်ပွား၊ ထိုဘုရား ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

ပဋ္ဌာစာရာထေရီ ထင်ရှားပြီ

ကဲ ကဲ ဒီ ခဏတရားလေးတွေ ထင်ရှားသွားအောင် ဇာတ်လမ်းကို ဆက်ကြပါဦးစို့။

အဲဒီလို သောတာပန်ဖြစ်ပြီးနောက် မယ်ပဋ္ဌာလဲ တစ်ဆက်တည်းပင် လက်အုပ်ချီထင်ပြီး ရှိခိုးလျက် “ရွှေဘုန်းဂုဏ်ရနံ့။

၈၂ သတိပဋ္ဌာန် ကြွေးကြော်သံ တရားတော်

သုံးဘုံနှံ့အောင်၊ ပျံ့လှိုင်ကျော်ကြား၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား....
ဘုရားတပည့်တော်မ မိပဋ္ဌာသည် မွေးသေဖြစ်ပျက် သံသာစက်
မှ လွတ်ထွက်ရာမှန် နိဗ္ဗာန်အဆင့်ဆင့် ရှုပွားကျင့်ဖို့ အမြင့်
ဓာတ်လှမ်း ရဟန်းအဖြစ်ကို တောင်းပန်ပါတယ်ဘုရား၊ သနား
စောင့်ရှောက် ချီးမြှောက်သောအားဖြင့် တပည့်တော်မအား
ရဟန်းပြုပေးတော်မူပါဘုရား”လို့ တောင်းပန်လျှောက်ထားပါ
တယ်။

ဒီအခါမှာ မြတ်စွာဘုရားက အမျိုးသမီးရဟန်းတော်
ဘိက္ခုနီကျောင်းတော်သို့ စေလွှတ်ပြီး ရဟန်းပြုပေးတော်မူလိုက်
ပါတယ်။ မယ်ပဋ္ဌာလဲ မြင့်မြတ်သော အထက်တန်း ရဟန်းဘဝ
ရောက်တော်မူတော့ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ သိက္ခာသုံးရပ်
အကျင့်မြတ်တွေကို ကောင်းစွာကျင့်တတ်တာကြောင့် “ပဋ္ဌာ
စာရာထေရီ”လို့ ထင်ပေါ်ကျော်ကြား သွားပါသတဲ့။

သတိသမ္ပဇဉ် အသိဉာဏ်ယှဉ်

မှန်ပါတယ်။ သံဝေဂနဲ့ ရဟန်းပြုလာသူမို့ အချိန်ကာလကို
အကျိုးမဲ့ မကုန်စေဘဲ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး တရားနုလုံး ကျင့်သုံး
တော်မူတဲ့ ပဋ္ဌာစာရာထေရီရှင်မပါ။ သွားသတိ၊ ရပ်သတိ၊ ထိုင်
သတိ၊ လျှောင်းသတိ ရယ်လို့ ဣရိယာပုထ် လေးပါးမှာလဲ သတိ
ထားနေရမည်လို့ ဘုရားမြတ်စွာမိန့်ကြားတော်မူတဲ့အတိုင်း ကျင့်
ပွားအားထုတ်နေပါတယ်။ ရှေ့တက်တာ၊ နောက်ဆုတ်တာ၊
ကွေးတာ၊ ဆန့်တာ၊ တည့်တည့်ကြည့်တာ၊ စောင်းငဲ့ကြည့်တာ
စတဲ့ ကိုယ်အမှုအရာဖြစ်တိုင်း သတိထားပြီး အသိပွားရမည်လို့
မြတ်ဘုရား မိန့်ကြားချက်အတိုင်းလဲ မဆိုင်းမတူ ကျင့်ပွားအား
ထုတ် နေတော်မူပါတယ်။ အဲဒီလို အရာရာမှာ သတိအသိ ပါရ
တဲ့ ရှုမှတ်နည်းကို မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်တော်လာ သမ္ပဇဉ်
ရှုနည်းလို့ ခေါ်ပါတယ်။

အသိဉာဏ် ဖြစ်ပေါ်ပုံ

သတိနှင့်အသိ ထားပုံ ပွားပုံ

ခန္ဓာကိုယ် လှုပ်ရှားမှုနှင့် ပတ်သက်ပြီး ရှေ့တက်ချင်တယ်၊ ရှေ့တက်တယ်လို့လဲ ရှုမှတ်သိရတယ်၊ နောက်ဆုတ်ချင်တယ်၊ နောက်ဆုတ်တယ်လို့လဲ ရှုမှတ်သိရမည်။ တည့်တည့်ကြည့်ချင်တယ်၊ တည့်တည့်ကြည့်တယ်၊ စောင်းငဲ့ကြည့်ချင်တယ်၊ စောင်းငဲ့ကြည့်တယ်-လို့ သိရတယ်။ ကွေးထားတဲ့လက်ခွေကို ဆန့်ချင်ယင်လဲ ဆန့်ချင်တယ်၊ ဆန့်ယင်လဲဆန့်တယ်၊ သက်န်းကြီးနှင့် သပိတ်သက်န်းကို ကိုင်တွယ် ဝတ်ရုံချင်ယင် ကိုင်တွယ် ဝတ်ရုံချင်တယ်၊ ကိုင်တွယ်ဝတ်ရုံယင်လဲ ကိုင်တွယ်ဝတ်ရုံတယ်၊ စားသောက်ဖွယ်များနှင့် ပတ်သက်ပြီး စားချင်ယင် စားချင်တယ်၊ စားယင် စားတယ်၊ သောက်ချင်ယင် သောက်ချင်တယ်၊ သောက်ယင် သောက်တယ်၊ ခဲချင် စားချင်ယင် ခဲချင် စားချင်တယ်၊ ခဲယင် ဝါးယင်လဲ ခဲတယ် ဝါးတယ်လို့လဲ ရှုမှတ်သိရတယ်။

ယုတ်စွာအဆုံး ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်စွန့်ချင်ယင်လဲ စွန့်ချင်တယ်၊ စွန့်ယင်လဲ စွန့်ကယ်လို့ ရှုမှတ်သိရတယ်၊ သွားချင်ယင် သွားချင်တယ်၊ သွားယင် သွားတယ်၊ ရပ်ချင်ယင် ရပ်ချင်တယ်၊ ရပ်ယင် ရပ်တယ်၊ ထိုင်ချင်ယင် ထိုင်ချင်တယ်၊ ထိုင်ယင် ထိုင်တယ်၊ အိပ်ချင်ယင် အိပ်ချင်တယ်၊ အိပ်ယင် အိပ်တယ်၊ အိပ်ရာမှနိုးယင် နိုးတယ်၊ စကားပြောချင်ယင်လဲ ပြောချင်တယ်၊ ပြောယင်လဲ ပြောတယ်၊ ဆိတ်ဆိတ်နေယင်လဲ ဆိတ်ဆိတ်နေတယ် ရှုမှတ်သိရတယ်။ ဒီရှုမှတ်သိပုံဟာ ပါဠိတော်လာအတိုင်း အသိဉာဏ်ဖြင့် စိတ်တွင်းမှာလိုက်ပြီး ဖြစ်ပေါ်တိုင်း ရှုမှတ်သိပုံပါ။

အသိဉာဏ် ဖြစ်ပေါ်ပုံ

အဲဒီလို ဖြစ်ပေါ်တိုင်းသော ကိုယ်အမှုအရာများကို အထထား ရှုမှတ်သိရင်း ကိုယ်အမှုအရာနှင့်ဆက်စပ်ပြီး ဖြစ်ပေါ်

၈၄ သတိပဋ္ဌာန် ကြွေးကြော်သံ တရားတော်

လာတဲ့ စိတ်ပိုင်း အမှုအရာများကိုလဲ ရှုမှတ်သိရတယ်။ ဒီလို အဆက်မပြတ်ရှုမှတ်လို့ အာရုံနှင့်ရှုမှတ်ချက် အံဝင်ခွင်ကျလာ ယင် လက်ခြေအင်္ဂါ ကိုယ်ပုံသဏ္ဍာန်တွေ မထင်ရှားတော့ဘဲ သိစရာနှင့် သိတာတွေသာ ထင်ရှားသိမြင်လာပါတယ်။

ဒါကို ရန်ကုန်မြို့ မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ နာယကအဖွဲ့ဝင် ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ဆရာတော်အရှင်သုဇာတ မဟာထေရ်မြတ်က ဒီလိုဆောင်ပုဒ် ရေးသားချပို့ပေးပါတယ်။

ပထဝီဓာတ်မှန် အသိဉာဏ်

၁။ မာ ကြမ်း နု ပျော့၊ လေး ပေါ့ ရှုလျှင်၊
ပထဝီဓာတ်၊ ရှုမှတ်သည်ပင်။
သို့ရှုမှတ်လျက်၊ ဖြစ်ပျက်ကိုမြင်၊
ဉာဏ်စဉ်တက်၊ ဖိုလ် မဂ် နိဗ္ဗာန်ဝင်။

ဒီသိပုံက ပထဝီဓာတ်ကို သိပုံတဲ့၊ ဟုတ်တယ်။ ပုဒ္ဒနည်းကျ မဟာစည်သြဝါဒအတိုင်း ရှုမှတ်ကြတဲ့ ယောဂီဟာ လျောင်း၊ ထိုင်၊ရပ်၊သွားစတဲ့ ဣရိယာပုထ်များကို ရှုမှတ်နေစဉ် မာတဲ့ သဘောပေါ်လာပြီး ရှုမှတ်ရင်းပင် ပျောက်သွားပုံကိုလဲ သိရ တယ်။ ကြမ်းတဲ့သဘောပေါ်လာပြီး ရှုမှတ်ရင်းပင် ပျောက် သွားပုံကိုလဲ သိရတယ်။ နုတဲ့၊ ပျော့တဲ့၊ လေးတဲ့၊ ပေါ့တဲ့ သဘောများ ပေါ်လာပြီးနောက်လဲ ပျောက်ပျောက် သွား တာကို ထင်ရှားသိရပါတယ်။ ဒီလို အသိတွေပြည့်စုံယင် မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ကို ဆိုက်ရောက်နိုင်ပါတယ်။

အာပေါဓာတ်မှန် အသိဉာဏ်

၂။ ပွဲ ကြီး ကြပ်တည်း၊ ယိုစီးရှုလျှင်၊
အာပေါဓာတ်၊ ရှုမှတ်သည်ပင်။
သို့ရှုမှတ်လျက်၊ ဖြစ်ပျက်ကိုမြင်၊
ဉာဏ်စဉ်တက်၊ ဖိုလ် မဂ် နိဗ္ဗာန်ဝင်။

ဝါယောဓာတ်မှန် အသိဉာဏ်

ဒီသိပုံက အာပေါဓာတ်ကိုသိပုံတဲ့၊ ဟုတ်တယ်၊ ရှုမှတ်နေတဲ့ ယောဂီဟာ တစ်ရံတစ်ခါ ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ ပွဲကြီးလာပုံကိုလဲ သိရတယ်၊ ပျောက်သွားပုံကိုလဲ သိရတယ်၊ ယိုစီးလာပုံကိုလဲ သိရတယ်၊ ပျောက်သွားပုံကိုလဲ သိရတယ်၊ ဒီအသိဉာဏ်များ ပြည့်စုံယင်လဲ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန် ရောက်နိုင်ပါတယ်။

တေဇောဓာတ်မှန် အသိဉာဏ်

၃။ အပူ အအေး၊ အနွေးရှုလျှင်၊
တေဇောမီးဓာတ်၊ ရှုမှတ်သည်ပင်။
သို့ရှုမှတ်လျက်၊ ဖြစ်ပျက်ကိုမြင်၊
ဉာဏ်စဉ်တက်၊ ဖိုလ် မဂ် နိဗ္ဗာန်ဝင်။

ဒါက တေဇောဓာတ်ကိုသိပုံတဲ့၊ ဟုတ်တယ်၊ ရှုမှတ်နေတဲ့ ယောဂီဟာ တစ်ရံတစ်ခါ ပူလာတဲ့သဘောကိုလဲ သိရတယ်၊ အေးလာတဲ့သဘောကိုလဲ သိရတယ်၊ နွေးလာတဲ့သဘောကိုလဲ သိရတယ်၊ အဲဒီသဘောများကို ရှုမှတ်နေရင်းပင် ပျောက်ပျောက် သွားပုံကိုလဲ သိရတယ်၊ ဒီအသိဉာဏ်တွေ ပြည့်စုံယင်လဲ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ကို ရောက်နိုင်ပါတယ်။

ဝါယောဓာတ်မှန် အသိဉာဏ်

၄။ ထောက်ကန် လှုပ်ရှား၊ ရှေ့သွားရှုလျှင်၊
ဝါယောလေဓာတ်၊ ရှုမှတ်သည်ပင်။
သို့ရှုမှတ်လျက်၊ ဖြစ်ပျက်ကိုမြင်၊
ဉာဏ်စဉ်တက်၊ ဖိုလ် မဂ် နိဗ္ဗာန်ဝင်။

ဒါက ဝါယောဓာတ်ကို သိပုံတဲ့၊ ဟုတ်တယ်၊ ရှုမှတ်နေတဲ့ ယောဂီဟာ များသောအားဖြင့် ထိုင်နေ၊ ရပ်နေတဲ့ အခါ တောင့်တင်း ထောက်ကန်တဲ့ အမှုအရာသဘောကိုလဲ သိရတယ်၊ ဖောင်းတယ်၊ ပိန်တယ်၊ ဘယ်လှမ်းတယ်၊ ညာလှမ်းတယ်၊ ကြွတယ်၊

၈၆ သတိပဋ္ဌာန် ကြွေးကြော်သံ တရားတော်

လှမ်းတယ်၊ ချတယ်၊ ကျွေးတယ်၊ ဆန့်တယ်စသည် ရှုမှတ်နေတဲ့ အခါ လှမ်းရှားတဲ့သဘော ရှေ့သွားတဲ့သဘောဆိုတဲ့ ဝါယော ဓာတ်များကိုလဲ သိရတယ်။ ရှုမှတ်ရင်းပင် ထိုသဘောများ ပျောက်ပျောက်သွားပုံကိုလဲ သိရတယ်။ ဒီအသိဉာဏ်များ ပြည့်စုံ ယင်လဲ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ကို ရောက်နိုင်ပါတယ်။

ဒီလိုရှုမှတ်ရင်းပင် စိတ်အမျိုးမျိုးဖြစ်ပေါ် ပျောက်ပျက်ပုံ၊ မြင်သဘော၊ ကြားသဘော စသည့် သဘောမှန်များ ဖြစ်ပေါ် ပျောက်ပျက်ပုံများကိုလဲ သိမြင်ပါတယ်။ အဲဒီဉာဏ်တွေ ပြည့်စုံ ယင်လဲ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ကို ရနိုင်ပါတယ်။

ခြေဆေးရေနှင့် သတ္တဝါ အတွေးပေါ်လာ

အဲဒီလို သတိပဋ္ဌာန်ယောဂီ ပဋ္ဌာစာရာထေရီရယ်လို့ ထင်ရှား သူ အမျိုးသမီးရဟန်းတော် ဘိက္ခုနီဟာ တစ်နေ့သောအခါ တရားရှုမှတ်ရင်းပင် ရေအိုးငယ်ဖြင့် ရေကိုယူပြီး ခြေပေါ်ကို ရေလောင်းကာ ခြေဆေးတော်မူပါတယ်။

ရှုမှတ်ပုံက ရေအိုးကို ယူတော့ယူတယ်။ ရေကို ခပ်တော့ ခပ်တယ်။ မှတော့ မှတယ်။ လောင်းတော့ လောင်းတယ်။ နောက်တစ်ကြိမ် လောင်းတော့လောင်းတယ်။ နောက်တစ်ကြိမ် လောင်းပြန်တော့လဲ လောင်းတယ်လို့ ရှုမှတ်ပါတယ်။

အဲဒီလို ခန္ဓာကိုယ်နှင့်စပ်ပြီး ထက်ကြပ်မကွာ ရှုမှတ်နေရင်းက မြေပေါ်မှာ စီးဆင်းသွားတဲ့ရေဆီကို စိတ်ရောက်သွားပါတယ်။

ပထမအကြိမ် ခြေပေါ်တွင် သွန်းလောင်းလိုက်တဲ့ ရေဟာ အနည်းငယ် မြေပေါ်သို့စီးသွားပြီး မြေတွင်းဝင်ကာ ပြတ်သွား ပါတယ်။

ဗုဒ္ဓမိန့်ခွန်း ဖြစ်ပျက်ညွှန်း

နှစ်ကြိမ်မြောက် သွန်းလောင်းလိုက်တဲ့ရေဟာ ပထမအကြိမ် ထက်ဝေးတဲ့ မြေအရပ်သို့ စီးသွားပြီး မြေတွင်းဝင်ကာ ပြတ် သွားရပြန်ပါတယ်။

သုံးကြိမ်မြောက် သွန်းလောင်းလိုက်တဲ့ ရေလဲပဲ ဒုတိယ အကြိမ်ထက် သာလွန်ဝေးတဲ့ မြေအရပ်သို့သွားပြီး မြေတွင်း ဝင်ကာ ပြတ်သွားပြန်ပါတယ်။

အဲဒီပဋ္ဌာစာရာထေရီဟာ အဲဒီလိုမြေတွင်းဝင်သည့် အဆင့် သုံးဆင့်ကို ကြည့်ရှုအာရုံပြုပြီး ငါ့သွန်းလောင်းလိုက်တဲ့ ပထမ အကြိမ် ခြေဆေးရေတွေဟာ မြေတွင်းဝင်ပြီး ခန်းခြောက် ပျောက်ကွယ်သွားကုန်သကဲ့သို့ မွှေးဖွားလာငြား ဤလောကသား သတ္တဝါများလဲ ပထမအရွယ် ခပ်ငယ်ငယ်၌လဲ သေကြရတယ်။ ငါ့သား ငါ့သမီးများ သေသွားကြသလိုပေါ့။

ဒုတိယအကြိမ်လောင်းလိုက်တဲ့ ရေများပမာ ဒုတိယအရွယ် အလယ်ပိုင်း၌လည်း သေကြရပါတယ်။ ငါ့ခင်ပွန်းလင်နှင့် ငါ့ မောင် ငါ့ဖွား သေသွားကြရသလိုပေါ့။

တတိယအကြိမ်လောင်းလိုက်တဲ့ ရေများပမာ တတိယအရွယ် ၌လဲ သေကြရမြဲပါတဲ့။ ငါ့မိငါ့ဘများ သေသွားကြရသလိုပေါ့။ အဲဒီလိုပင် ခြေဆေးရေနှင့် ဆက်စပ်ပြီး မရဏာနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်း ဘက် စိတ်ရောက်သွားပါတယ်။ မရဏာနုဿတိဆိုတော့ သမထ ကမ္မဋ္ဌာန်းပေါ့။

ဗုဒ္ဓမိန့်ခွန်း ဖြစ်ပျက်ညွှန်း

ဒီအခါမှာ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာက ဇေတဝန်ကျောင်း ဂန္ဓကုဋိုတိုက် တော်မှာ သီတင်းသုံးတော် မူရင်းကပင် ရောင်ခြည်တော်လွှတ် ပြီး ပဋ္ဌာစာရာထေရီရဲ့ မျက်မှောက်သို့ကြရောက် ဟောကြား သလိုပင် ဝိပဿနာတရား ရှုမှတ်ပွားရန် သတိပေးဟောကြား တော်ပူပါတယ်။

၈၈ သတိပဋ္ဌာန် ကြေးကြော်သံ တရားတော်

ယောစ ဝဿသတံ ဇီဝေ၊ အပဿံ ဥဒယဗ္ဗယံ၊
ဧကောဟံ ဇီဝိတံ သေယျော၊ ပဿဟော ဥဒယဗ္ဗယံ။

ယောစ-ဗုဒ္ဓုပ္ပုဒ နဝမခေတ် လူလဒဖြစ်သူ အကြင်သူသည်
ကား၊ ဥဒယဗ္ဗယံ-ခန္ဓာငါးပါးတို့၏ အဖြစ်အပျက်ကို၊ အပဿံ-
အပဿန္တော-မဂ္ဂမပွားမသိမမြင်ငြားဘဲ၊ ဝဿသတံ-အနှစ်တစ်ရာ
တစ်သက်တာ ကာလပတ်လုံး၊ ဇီဝေ-မပျက်အတည်အသက်ရှည်
ငြားအံ့၊ တတော-ထိုခန္ဓာငါးပါး ဖြစ်ပျက်များကို မပွားမဂ္ဂ မသိ
မမြင် လူ့ပြည့်လူ့ရှာ အနှစ်တစ်ရာ အသက်ရှည်သောသူထက်၊
ဥဒယဗ္ဗယံ-စွဲလမ်းနိုင်ရာ ခန္ဓာငါးပါး ဖြစ်ပျက်များကို၊ ပဿ
ဟော-မှန်စွာရှုသော မြင်သောသူ၏၊ ဧကောဟံ- နေ့ရောညပါ
တစ်ရက်တာမျှ၊ ဝါ-လက်ဖျစ်တစ်တွက် လျက်တစ်ပျက်မျှပင်၊
ဇီဝိတံ-ရုပ်နာမ်တို့ဖက် ကြောင်းကျိုးဆက်၍ အသက်ရှည်ခြင်း
သည်၊ သေယျော-ဗုဒ္ဓုပ္ပုဒ နဝမခေတ် လူဖြစ်ကျိုးနပ် မြင့်မြတ်
လှပါပေ၏၊ သေယျော-ဘုရားပွင့်ဆဲ လူလဲဖြစ်လာ ရှင်ဖြစ်ပါ၍
သဒ္ဓါပြည့်ဝ သဒ္ဓမ္မနာ ခန္ဓာဖြစ်ပျက် မှန်မြင်ချက်ကြောင့်
တိုးတက်ဉာဏ်စဉ် နိဗ္ဗာန် ဝင်ကြောင်း အမြင် ကောင်းမို့
နှစ်ထောင်းအံ့ချိုး လက်ဖျစ်တီးလောက်အောင် မြတ်ခြင်းကြီး
မက မြင့်မြတ်လှပါပေသတည်း။

သာဓု....သာဓု....သာဓု....။

အဓိပ္ပာယ်က ဘုရားပွင့်တဲ့ ဒီခေတ်ထဲမှာ လူလာဖြစ်လျက်
ခန္ဓာဖြစ်ပျက် ကျင့်မှန်ချက်ကို ပြက်ပြက်ထင်ထင် သိမြင်သူ၏
တစ်ရက်တစ်ခဏမျှ အသက်ရှင်ရခြင်းက ပိုမိုမြင့်မြတ်ပါတယ်တဲ့၊
ဒါကိုတိုတိုနှင့် လိုရင်းသိသာမှတ်သား ဆောင်ထား ရအောင်
ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည် ဆရာတော်ဘုရားကြီးက ဒီလို
ဆောင်ပုဒ်ရေးသားပြီး ပေးသနားတော် မူထားပါတယ်။

ဝိနယတေဒဂ်ရ ရဟန္တာထေရီ

ဗုဒ္ဓမိန့်ခွန်းတော် ဆောင်ပုဒ်

ဖြစ်ပျက်နှစ်ဖြာ၊ မမြင်ပါဘဲ၊ တစ်ရာအသက်၊
ရှည်သည်ထက်လည်း၊ ဖြစ်ပျက်နေဟန်၊ ရုပ်နှင့်နာမ်ကို၊
အမှန်မြင်လျက်၊ ဉာဏ်စဉ်တက်၍၊ တစ်ရက်တာမျှ၊
သက်ရှင်ရသော်၊ လောကလူ့ရွာ၊ ကောင်းမြတ်သာသည်၊
မြတ်စွာဗုဒ္ဓ မိန့်ခွန်းတည်း။

သာဓု....သာဓု...သာဓု ...။

ဝိနယတေဒဂ်ရ ရဟန္တာထေရီ

အဲဒီလိုဟောကြားတော်မူတဲ့ မြတ်စွာဘုရားရဲ့ တရားတော်ကို
ကြားနာရတဲ့ ပဋ္ဌာစာရာထေရီဟာ သမဇဘက်ရောက်နေတဲ့
မိမိရဲ့စိတ်ကို ဝိပဿနာဆီသို့ ဦးတည်ပေးလိုက်ပါတယ်။

ခြေဆေးကျောက်ဖျာပေါ်တွင် ရေအိုးငယ်ကို ကိုင်လျက်က
မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ ရောင်ခြည်တော်နှင့်တကွ လက္ခဏာတော်ကြီးငယ်တို့
ဖြင့် အလွန်တင့်တယ်သပ္ပာယ်တော်မူတဲ့ပုံတော်ကိုဖူးမြော်ရတော့
ရေအိုးငယ်ကို မြေတွင်အသာချပြီးမြတ်ဗုဒ္ဓဘက်သို့ မျက်နှာမူပြီး
ဒူးတုပ်လျက် လက်အုပ်ချီကာ ထိုင်နေပါလိမ့်မယ်။

တရားတော်ကို နာကြားရင်းပင် “ဖူးမြင်တော့ ဖူးမြင်တယ်၊
ကြားတော့ကြားတယ်၊ ကြည့်ညို့တော့ ကြည့်ညို့တယ်၊ ဝမ်းသာ
တော့ ဝမ်းသာတယ်” စသည်ရှုမှတ်ပါလိမ့်မယ်။

ရှုမှတ်ရင်း မြင်မှုရုပ်နာမ်အစဉ်၊ ကြားမှုရုပ်နာမ်အစဉ်၊
ကြည့်ညို့မှု ရုပ်နာမ်အစဉ်၊ အေးမှုပူမှုရုပ်နာမ်အစဉ်တို့ရဲ့ ဖြစ်ပေါ်
ပျောက်ပျက်ပုံ၊ မမြဲပုံ ဆင်းရဲပုံ၊ အတ္တမဟုတ်ပုံများကို သိမြင်ပြီး
တော့ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးနှင့်တကွ ကိလေသာကုန်ခန်း ရဟန္တာ
ဖြစ်တော်မူပါတယ်။

၉၀ သတိပဋ္ဌာန် ကြွေးကြော်သံ တရားတော်

ဒါကြောင့် ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာမှာ ဒီလိုဖော်ပြထားပါတယ်။
ဒေသနာဝသာနေ-ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ ဒေသနာအဆုံး၌၊ ပဋ္ဌာစာရာ-
အမှန်ကျင့်ပွား ထင်ရှားသော အကျင့်မှန်ရှိသူ ပဋ္ဌာစာရာထေရီ
မယ်သည်။ သဟ ပဋိသမ္ဘိဒါဟိ-ပဋိသမ္ဘိဒါ လေးပါးနှင့်တကွ၊
အရဟတ္တိ- အရဟတ္တ မြတ်ဖလကို ရောက်ရမှန်စွာ ရဟန္တာ၏
အဖြစ်သို့၊ ပါပုဏိ-ခန္ဓာဖြစ်ပျက် ဉာဏ်စဉ်တက်၌ တိုးတက်
တောက်လျှောက် ဆိုက်ရောက်တော် မူပါပေသတည်း။

သာဓု...သာဓု...သာဓု...။

အဲဒီလို ရဟန္တာထေရီရှင်မကြီးဖြစ်ပြီးနောက် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ
ဘုရားရှင်က သာသနာတော်တွင် ဝိနည်း ဆောင်သူတို့တွင်
အမြတ်ဆုံး တေဒဂ်ဘွဲ့ထူးကိုလဲ ချီးကျူးပေးဆနားတော် မူပါ
တယ်။

တေဒဂုံ တိက္ခဝေ မမ သာဝိကာနံ တိက္ခုနိနံ
ဝိနယဓရာနံ ယဒိဒံ ပဋ္ဌာစာရာ။

တိက္ခဝေ - ရဟန်းတို့၊ မမ - သင်တို့ကိုးစား ငါဘုရား၏၊
သာဝိကာနံ-အဆုံးအမသာသနာ ကျင့်သိက္ခာကို လိုက်နာကျင့်
ပွား တပည့်မများဖြစ်ကြကုန်သော၊ ဝိနယဓရာနံ-ဥပဒေဝိနည်း
အကျင့်စည်းကို ဆောင်ကုန်သော၊ တိက္ခုနိနံ - အမျိုးသမီး
ရဟန်းတော်များတွင်၊ ယဒိဒံ ယာအယံ ပဋ္ဌာစာရာ- အကြင်
ပဋ္ဌာစာရာထေရီရှင်မသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တေံ သော ပဋ္ဌာစာရာ-
ထိုပဋ္ဌာစာရာသည်၊ အဂ္ဂံ အဂ္ဂါ-အမြတ်ဆုံး အသာဆုံး အထူးဆုံး
ဖြစ်ပါပေသတည်း။

သာဓု....သာဓု....သာဓု....။

ငိုကြွေးကင်းရန် သတိပဋ္ဌာန်တရားတော် ၉၁

ဒီလိုထူးချွန်စွာ ကျွတ်တမ်းဝင်ပြီး တေဒဂ်ဂုဏ်ထူးကို ဆွတ် ခူးပန်ဆင်မှုကို မြင်တော်မူတဲ့ မြတ်စွာဘုရားဟာ ဇေတဝန် တရားပဲ့ကို သူ့အတွက် သီးသန့်ကျင့်ပတော်မူတာပါ။

ငိုကြွေးကင်းရန် သတိပဋ္ဌာန်တရားတော်

ဒီတရားတော်ရဲ့ အနှစ်သာရပိုင်းကို ထုတ်ဆိုရယင် ငိုကြွေး ဆင်ရဲခြင်းကို အပြတ်ရှင်းပြီး ဇာတ်သိမ်းသွားသူ ပဋ္ဌာစာရာဟာ ဘယ်တရားကို ကျင့်ပွားလို့လဲ၊ သတိပဋ္ဌာန်တရားတော်ကို ကျင့် ပွားလို့မပါဘဲ၊ ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါကြောင့် စောစောက ဟောခဲ့တဲ့ အတိုင်းပင် ဘုရားရှင်က ဒီလိုဟောကြားထားတော်မူပါတယ်။

အယံ မဂ္ဂေါ-စွဲမြဲသော အမှတ်ရမှုသတိ စွဲမြဲမှုဟူသော ဤ သတိပဋ္ဌာန် အကျင့်လမ်းသည်၊ သောကပရိဒေဝါနံ-စိုးရိမ်ပူဆွေး ရခြင်း၊ ငိုကြွေးရခြင်းတို့ကို၊ သမတိက္ကမာယ-ကောင်းစွာကျော် နင်း လွန်မြောက်ခြင်းငှာ၊ ကောယနော - တစ်ကြောင်းတည်း သော လမ်းမှန်ပါပေတည်း၊ ကောယနော - လမ်းခွဲလမ်းမှာ တခြားမှာသွားစရာမရှိ သည်တစ်လမ်းသာရှိသည်ဟု မြတ်စွာ ဘုရားကိုယ်တော်တိုင် အမိန့်ရှိကြေညာတော်မူသည့် ကောယန ဖာန်ခုတည်းသောလမ်း တစ်ကြောင်းတည်းသော လမ်းပါပေ တည်း။

သာဓု....သာဓု....သာဓု....။

ဒီ သတိပဋ္ဌာန်လမ်းဟာ စိုးရိမ်ငိုကြွေးမှုတို့ကို လွန်မြောက်ဖို့ ရာ တစ်ကြောင်းတည်းသော လမ်းမှန်ပါတဲ့၊ အဲဒါကို အကျဉ်း ချုပ်မှတ်သားရအောင် ဒီဆောင်ပုဒ်ကို ဆိုကြည့်ကြပါဦး။

- ၁။ ငိုကြွေးမှုကို၊ ကင်းစေလို့၊ ဘယ်လမ်းစဉ်ကို လိုက် ရမယ်။
- ၂။ ငိုကြွေးမှုကို၊ ကင်းစေလို့၊ သတိပဋ္ဌာန်လမ်းစဉ်ကို လိုက် ရမယ်။

၉၂ သတိပဋ္ဌာန် ကြွေးကြော်သံ တရားတော်

မှန်ပါတယ်၊ ဒီသတိပဋ္ဌာန်တရားကို ပွားများအားထုတ်သူ ပေါက်ရောက်သူမှန်သမျှ ငိုကြွေးဆင်းရဲမှ ကင်းလွတ်ပြီး နိဗ္ဗာန် ဆိုက်ရောက်သွားကြရတာ ချည်းပါဘဲ၊ ယခု ဟောပြောတဲ့ မယ် ပဋ္ဌာဟာ မြတ်ဘုရား ဟောကြားတော်မူတဲ့ သတိပဋ္ဌာန်တရား ကျင့်ပွားသူတို့ စိုးရိမ်ငိုကြွေး ဆင်းရဲများကို လွန်မြောက်ကြရ တယ် ဆိုတာကို ထင်ရှားစေသူပါဘဲ၊ သတိပဋ္ဌာန်တရားကို ပွား ယင် ငိုကြွေးကင်းတယ်ဆိုရာတွင် မယ်ပဋ္ဌာဟာ စံပြပါဘဲ၊ ဟုတ် တယ်၊ ဒါကြောင့် မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ် အဋ္ဌကထာမှာလဲ ဒီလို သာဓက ထုတ်ပြထားပါတယ်။

အဋ္ဌကထာဆရာ၏ ထောက်ခံချက်သာဓက

သောကပရိဒေဝါနံ သမတိက္ကမာယာတိ သောက- သာစ ပရိဒေဝသာစ သမတိက္ကမာယ ပဟာနာယာတိ အတ္ထော၊ အယဉ္ဇိ မဂ္ဂေါ ဘာဝိတော သန္တတိ မဟာမတ္တာ ဒိနံဝိယ သောကသမတိက္ကမာယ ပဋ္ဌာစာရာဒိနံ ဝိယ သောက ပရိဒေဝ သမတိက္ကမာယ သံဝတ္တတိ။ တေနာ ဟ “သောက ပရိဒေဝါနံ သမတိက္ကမာယာ” တိ။

သောကပရိဒေဝါနံ သမတိက္ကမာယာတိ - စိုးရိမ်မှုသောက ငိုကြွေးမှု ပရိဒေဝတို့ကို ကောင်းစွာလွန်မြောက်ခြင်းငှာ၊ (အယံ မဂ္ဂေါ - ဤသတိပဋ္ဌာန်လမ်းသည်၊ ကောယနော-တစ်ကြောင်း တည်းသော လမ်းမှန်တည်း။) ဟူသည်ကား၊ သောကသာစ - ရှေ့ရေး နောက်ရေး ထောက်တွေးညှိမိန် ပူဆွေးရှိန်ဖြင့် စိုးရိမ် ခြင်းသောကကို လည်းကောင်း၊ ပရိဒေဝသာစ - မျက်ရည်တစ်စုံ နှဲ့ ရင်ဖိုလှိုက်ဆွေး ငိုကြွေးခြင်း ပရိဒေဝကို လည်းကောင်း၊ သမတိက္ကမာယ - ကောင်းစွာကျော်နင်း လွန်မြောက်ခြင်းငှာ၊ ပဟာနာယ - ပယ်ခြင်းငှာ၊ အယံမဂ္ဂေါ-ဤသတိပဋ္ဌာန် အကျင့် လမ်းသည်၊ ကောယနော - တစ်ကြောင်းတည်းသော လမ်းမှန်

အဋ္ဌကထာဆရာ၏ ထောက်ခံချက်သာဓက ၉၃

တည်း၊ ဣတိအယံ - ဤသည်ကား၊ အတ္ထော - မြတ်စွာဘုရား
ဟောကြားတော် မူခြင်း၏ လိုရင်းအနက်ပါပေတည်း။

ဟိသစ္စံ - ထိုစကားသည် မမှားကေန မှန်လှပါပေ၏၊ ဘာ-
ဝိတော - ဒွါရနှင့် အာရုံဆုံတိုင်း မဆိုင်းပေါ်လတ် ရုပ်နာမ်
နှစ်ရပ်ကို မပြတ်ရှုမှတ်ပွားများ စေအပ်သော၊ အယံမဂ္ဂေါ -
ဤသတိပဋ္ဌာန် အကျင့်လမ်းသည်၊ သန္တတိမဟာမတ္တာဒိနံ -
သန္တတိအမတ်ကြီး စသည်တို့၏၊ သောကသမတိက္ကမာယ-စိုးရိမ်
ပူဆွေးခြင်းကို လွန်မြောက်ခြင်းငှာ၊ သံဝတ္တတိဝိယ - ဖြစ်သကဲ့
သို့ လည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌာစာရာဒိနံ-ပဋ္ဌာစာရီ အစရှိသည်တို့၏၊
သောကပရိဒေဝ သမတိက္ကမာယ-မျက်ရည်တစ်စုံနှင့် ငိုကြွေးခြင်း
ကို ကောင်းစွာကျော်နင်း လွန်မြောက်ခြင်းငှာ၊ သံဝတ္တတိဝိယ-
ဖြစ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ သောကပရိဒေဝါနံ - သောက
ပရိဒေဝတို့ကို၊ သမတိက္ကမာယ - ကောင်းစွာကျော်နင်း လွန်
မြောက်ခြင်းငှာ၊ သံဝတ္တတိ - ဖြစ်ပါပေ၏၊ တေန-ထို့ကြောင့်၊
သောကပရိဒေဝါနံ သမတိက္ကမာယာတိ - သောကပရိဒေဝါနံ
သမတိက္ကမာယ ဟူ၍၊ အာဟ-ဘုရားမြတ်စွာ ကရုဏာရှေ့သွား
ပညာအားဖြင့် ဟောကြားတော်မူပါပေသတည်း။

သာဓု...သာဓု... သာဓု...။

ဒီအဋ္ဌကထာဆရာ ထောက်ခံချက် သာဓကဝတ္ထုနှစ်မျိုးတို့
တွင် သောကကင်းဝေးပုံ သာဓက သန္တတိအမတ်ကြီး ဝတ္ထု
ကိုတော့ (သောကကင်းဝေး ငြိမ်းချမ်းအေးတရားတော်) တွင်
ဟောကြားခဲ့ပါပြီ။

ငိုကြွေးကင်းပုံ သာဓက ပဋ္ဌာစာရာ ဝတ္ထုဇာတ်လမ်းကိုလဲ
သတိပဋ္ဌာန်ရှုပုံ ဉာဏ်ဖြစ်ပုံနှင့်တကွ ဟောကြားတာကိုလဲ ယခု
နာကြားခဲ့ကြရပါပြီ။ ဒါကြောင့် ယခု စာရေးနာများအား
တစ်သက်လုံးသုံးဖို့ အိမ်ပြန်လက်ဆောင် ငိုကြွေးကင်းရန် သတိ

၉၄ သတိပဋ္ဌာန် ကြေးကြော်သံ တရားတော်

ပဋ္ဌာန် တရားအလုပ်ကို ယခုလက်တွေ့ ငါးမိနစ်လောက် အား ထုတ်ပြီး တရားပွဲသိမ်းကြရအောင်ပါ။

မဟာစည် သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာရှုနည်း

- ၁။ တင်ပျဉ်ခွေကာ၊ ဒူးတုပ်ပါ၊ ဝမ်းမှာသတိယှဉ်။
- ၂။ ဖောင်းတယ် ပိန်တယ်၊ ရှုမှတ်ကွယ်၊ နှစ်သွယ်ရုပ်နာမ် ပင်။
- ၃။ တင် ပခုံး ခါး၊ စဉ်သုံးပါး၊ ထိုင်ခါး ဖြောင့်စေချစ်။
- ၄။ မျက်စိမှိတ်လေ၊ ခေါင်းတည့်နေ၊ ငြိမ်စေ ကိုယ်စိတ် ပင်။
- ၅။ မြင်ယင် မြင်တယ်၊ မှတ်ရမယ်၊ ပျောက်ကွယ် ဖောင်း ပိန်ဝင်။
- ၆။ ကြား နံ စား ထိ၊ စိတ်ကူးရှိ၊ မှတ်သိ ရှေးနည်းမင်။
- ၇။ သမာဓိယှဉ်၊ ဖြစ်ပျက်မြင်၊ ဉာဏ်စဉ်တက်၍ မဂ်ဖိုလ် ဝင်။

ကဲ-အမျိုးသားတွေက တင်ပျဉ်ခွေထိုင်ပါ။ အမျိုးသမီးတွေက ဒူးတုပ်ထိုင်ပါ။ တင်ပျဉ်ခွေ ဒူးတုပ်လျက် အပေါ်မှာ ဘယ်လက်ဝါးကို အောက်ကလျှန်ပြီးခံပါ။ ညာလက်ဝါးကို အထက်ကလျှန်ပြီး ထပ်တင်ထားပါ။ တင်ပါးရယ်၊ ပခုံးရယ်၊ ခါးရယ် သုံးမျိုးလုံး တန်းနေအောင် ဖြောင့်ဖြောင့် မတ်မတ်ထားပါ။ မျက်စိကိုလဲ မှိတ်ပြီး ခေါင်းကိုလဲတည့်တည့်ထားပါ။ ကိုယ်ရော စိတ်ပါ ငြိမ်ငြိမ်ထားပါ။ အထူးအားဖြင့် စိတ်ကို ဝမ်းဗိုက်ဆီသို့ ညွတ်ထားပါ။

အသက်ရှုတိုင်း ရှုက်တိုင်း လှုပ်ရှားလာတဲ့ ဝမ်းဗိုက်ကို စိတ်စိုက်ပြီး စိတ်ဖြင့်ပင် “ဖောင်းတယ်၊ ပိန်တယ်” လို့ ရှုမှတ်ပါ။ ရှုမှတ်နေရင်း စိတ်ထွက်သွားယင်လဲ “စိတ်ကူးတယ်၊ စဉ်းစား

အကျိုးပြု

တယ်” စသည်ဖြင့် ရှုမှတ်ပါ။ ပြီးလို့ စိတ်ငြိမ်သွားယင် “ဖောင်း
စာယ်, ပိန်တယ်” ကို ပြန်မှတ်ပါ။

ကိုယ်တွင်းက ယားတာ, နာတာ, ကျင်တာ, အောင့်တာ
ပေါ်လာယင်လဲ “ယားတယ်, နာတယ်, ကျင်တယ်, အောင့်
တယ်” လို့ ရှုမှတ်ပါ။ ပျောက်သည်အထိ ရှုမှတ်ပါ။ အဲဒါ
ပျောက်သွားယင် “ဖောင်းတယ်, ပိန်တယ်” ကိုပင် ပြန်လည်
ရှုမှတ်ပါ။

မြင်တာ, ကြားတာ, နံတာတွေပေါ်ယင် ပေါ်ရာပေါ်ရာ
ကို စိုက်ပြီး “မြင်တယ်, ကြားတယ်, နံတယ်” လို့ မှတ်ပါ။
ပျောက်သွားယင် “ဖောင်းဘယ်, ပိန်တယ်” ကို ပြန်မှတ်ပါ။
ပါးစပ်ထဲက တံတွေးတွေများလာယင်လဲ “တံတွေးများတယ်,
လုံးချင်တယ်, လုံးတယ်, မျိုတယ်” စသည်ဖြင့် ရှုမှတ်ပါ။ ပြီးယင်
“ဖောင်းတယ်, ပိန်တယ်” ကို ပြန်မှတ်ပါ။

အထူးရှုမှတ်စရာမရှိယင် “ဖောင်းဘယ်, ပိန်တယ်” ကိုသာ
ရှုမှတ်နေပါ။ တခြား မြင်တာ, ကြားတာ စသည်ပေါ်လာ
ယင် ပေါ်ရာပေါ်ရာကို စူးစိုက်လိုက်မှတ်ပါ။ အချိန် ၅-မိနစ်
စေ့ယင် ပြောပါမည်။ ကိုင်း ဆိတ်ငြိမ်စွာ အားထုတ်လိုက်ကြ
ပါဦး။

ကဲ-ငါးမိနစ်စေ့ပါပြီ။

အကျိုးပြု

အဲဒီလို ရှုမှတ်ရတာနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဘယ်လိုအကျိုးများ
ကို ရရှိနိုင်ပါသလဲဆိုယင် ပုဗ္ဗဘာဂဝိပဿနာမဂ္ဂင် ဂ-ပါးကိုလဲ
ရှုမှတ်ရင်း ကိစ္စပြီးမြောက်သောအားဖြင့် ရရှိနိုင်ကြပါတယ်။

၁။ ရှုမှတ်စရာ အာရုံပေါ် သတိကလေးရောက်သွား
အောင် တင်ပို့တာက သမ္မာသက်ပွမဂ္ဂင်-တဲ့။

၉၆ သတိပဋ္ဌာန် ကြေးကြော်သံ တရားတော်

၂။ ရှုမှတ်နေတာက သမ္မာသတိမဂ္ဂင်-တဲ့။

၃။ ကြောင့်ကြစိုက် အားထုတ်နေတာက သမ္မာဝါယာမ မဂ္ဂင်-တဲ့။

၄။ တစ်မှတ်နှင့်တစ်မှတ် သတိနှင့်အသိ ကပ်ကပ်ပြီး တည်ငြိမ်တာက သမ္မာသမာဓိမဂ္ဂင်-တဲ့။

၅။ ရှုမှတ်စရာ အာရုံကတခြား၊ ရှုမှတ်သိတာက တခြား၊ အဲဒီလို အသိလေးတွေ ကွဲပြားသိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂင်-တဲ့။

ဒီမဂ္ဂင် ငါးမျိုးကို ကာရက (အလုပ်သမား) မဂ္ဂင်လို့ ခေါ်တယ်။

၆။ ဝစီဒုစရိုက် ၄-ပါးမှ ရှောင်ကြဉ်ပြီး မှန်စွာပြောတဲ့ သမ္မာဝါစာမဂ္ဂင်။

၇။ ကာယဒုစရိုက် ၃-ပါးမှ ရှောင်ကြဉ်ပြီး မှန်စွာပြုလုပ်တဲ့ သမ္မာကမ္မန္တမဂ္ဂင်။

၈။ အများကိုထိခိုက်စေတဲ့ မှားယွင်းသော အသက်မွေးမှု မိစ္ဆာဇီဝမှရှောင်ကြဉ်ပြီး အပြစ်ကင်းစွာ မှန်ကန်သော အသက်မွေးမှုဖြင့် အသက်မွေးမှု သမ္မာအာဇီဝမဂ္ဂင်။

ဒီသီလမဂ္ဂင် သုံးမျိုးလုံးကတော့ တရားနာခါနီး သီလဆောက်တည်ပြီးကတည်းက ပြည့်စုံနေပါတယ်။ တရားရှုမှတ်စဉ် မှာလဲ သီလဝိသုဒ္ဓိအနေနဲ့ ပါဝင်နေကြပါတယ်။

ဒါကြောင့် တစ်မှတ် မှတ်လိုက်ယင် မဂ္ဂင် ၈-ပါး၊ တစ်မှတ် မှတ်လိုက်ယင် မဂ္ဂင် ၈-ပါး တရားတွေလဲ ကိစ္စပြီးသော အားဖြင့် ပါဝင်နေကြပါတယ်။ အရိယမဂ်ရဲ့ ရှေ့ပြေး ပုဗ္ဗဘာဂ ဝိပဿနာမဂ္ဂင်တွေပါ။ ဝမ်းမြောက်ဖို့ကောင်းပါတယ်။ ဒါတွေ ပြည့်စုံယင် နိဗ္ဗာန်ကိုမျက်မှောက်ပြု ဆီမြင်သွားနိုင်ပါတယ်။

ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ် ဘုရားရှိခိုး

ညစဉ်ညစဉ်အိပ်ရာဝင်မှာ ပြုဖွယ် လောကီကိစ္စများ ပြီးယင် သီလဆောက်သည်ပြီး ဒီတရားကို ၅-မိနစ်၊ ၁၀-မိနစ်၊ မိနစ် ၃၀-စသည် ရှုမှတ်နိုင်သမျှ ရှုမှတ်သွားကြမယ်ဆိုယင် ကောင်းသောအိပ်ခြင်း၊ ကောင်းသောနိုးခြင်း၊ လောကဓံကောင်းဆိုးကို သည်းခံနိုင်ခြင်း၊ ဝိပဿနာဉာဏ်များ ပွားများခြင်း အကျိုးများကို မုချရနိုင်ကြပါတယ်။

(ဒီသတိပဋ္ဌာန်တရားကို ပွားများအားထုတ်ခြင်းဖြင့်-

- ၁။ စိတ်ညစ်ကင်းမယ်၊
- ၂။ စိုးရိမ်ကင်းမယ်၊
- ၃။ ငိုကြွေးကင်းမယ်၊
- ၄။ ကိုယ်ဆင်းရဲကင်းမယ်၊
- ၅။ စိတ်ဆင်းရဲကင်းမယ်၊
- ၆။ အရိယမဂ်ကိုရမယ်၊
- ၇။ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုမယ်-

ဆိုတဲ့ အကျိုး ၇-မျိုးကိုလဲ ရရှိနိုင်ပါတယ်။

ဒီသတိပဋ္ဌာန်တရားကို ပွားများအားထုတ်ခြင်းဖြင့် ၇-ရက်မှ ၇-နှစ်အတွင်း အနာဂါမ် ရဟန္တာဖြစ်နိုင်ပါတယ်တဲ့၊ ဒါဟာ မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်တိုင်း မိန့်ကြားတော်မူချက် ဖြစ်ပါတယ်။) ကဲ-တရားပွဲသိမ်းကြရအောင် အားလုံးလက်အုပ်ချီကြပါ။

ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ် ဘုရားရှိခိုး

- ၁။ ဣမာယ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိယာ ဗုဒ္ဓံ ပူဇေမိ။
- ၂။ ဣမာယ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိယာ ဓမ္မံ ပူဇေမိ။
- ၃။ ဣမာယ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိယာ သံဃံ ပူဇေမိ။

၉၈ သတိပဋ္ဌာန် ကြွေးကြော်သံ တရားတော်

၁။ အကျွန်ုပ်သည် လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးအားလျော်
သော ဤ (သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာ) အကျင့်မြတ်ပဋိပတ်ဖြင့်
မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ပါ၏။

၂။ အကျွန်ုပ်သည် လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးအားလျော်
သော ဤ (သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာ)အကျင့်မြတ် ပဋိပတ်ဖြင့်
တရားတော်မြတ်ကို ပူဇော်ပါ၏။

၃။ အကျွန်ုပ်သည် လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးအားလျော်
သော ဤ (သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာ) အကျင့်မြတ် ပဋိပတ်ဖြင့်
သံဃာတော်မြတ်ကို ပူဇော်ပါ၏။

အဓိဋ္ဌာန်ပါဠိ

အဒ္ဓါ ဣမာယ ပဋိပဒါယ ဇရာမရဏမှာ ပရိမုဉ္ဇိဿာမိ။

မြန်မာပြန်

အကျွန်ုပ်သည် ဤ (သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာ) အကျင့်မြတ်
ပဋိပတ်ဖြင့် အိုဘေးဆိုးကြီး (နာဘေးဆိုးကြီး) သေဘေးဆိုး
ကြီးမှ အမြဲကေန လွတ်မြောက်ရတော့မှာပါတကား။

ဆုတောင်း

ဣဒံ မေ ပုညံ နိဗ္ဗာနဿ ပစ္စယော ဟောတု။

မြန်မာပြန်

အကျွန်ုပ်၏ ဤကောင်းမှုသည် နိဗ္ဗာန် ရောက်ကြောင်း
အထောက်အပံ့ကောင်း ဖြစ်ပါစေသတည်း။

အမ္ပဝေလို့ မေတ္တာပို့

အမ္ပဝေလို့ မေတ္တာပို့

ဣဒံ မေ ပုညဘာဂံ သဗ္ဗသတ္တာနံ ဒေမိ။

အကျွန်ုပ်၏ ဤကောင်းမှု ကုသိုလ်အဖို့ကို အားလုံးသော သတ္တဝါတို့အား အမ္ပပေးဝေပါ၏၊ အမ္ပပေးဝေပါ၏၊ အမ္ပပေးဝေပါ၏။

အားလုံးသော သတ္တဝါတို့သည် အမ္ပရကြ၍ ဘေးရန်ကင်းကြပါစေ၊ စိတ်ဆင်းရဲကင်းကြပါစေ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲကင်းကြပါစေ၊ ကျန်းမာချမ်းသာ ကိုယ်ခန္ဓာ ကောင်းစွာဆောင်ရွက် နိုင်ကြပါစေ။

သာဓု...သာဓု... သာဓု...။

ငိုကြွေးကင်းရန် သတိပဋ္ဌာန် တရားတော် ပြီးပါပြီ။

သတိပဋ္ဌာန်ကြေးကြော်သံတရားတော် တတိယပိုင်း အတွက်
ဓမ္မဒါန စာအုပ်အလှူရှင်များ

စဉ်	အလှူရှင်အမည်နှင့်နေရပ်	စာအုပ်	သင့်ငွေ ကျပ်
၁။	မစိမ့်စမ်းဝါ(ကျောင်းသူ)C.I.Dဝင်း အင်းစိန်။	၁	၁၂
၂။	ဦးဝင်းဖေ-ဒေါ်မူမူအေး မိသားစု၊ ၁၉/B မင်းရဲကျော်စွာလမ်း၊ ကျောက်ကုန်း၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်။	၁	၁၂
၃။	ဒေါ်တင်ဟန် မိသားစု၊ အမှတ် ၅၅၊ ဦးဘဟန်လမ်း၊ ၂-ရပ်ကွက်၊ သမိုင်း။	၁	၁၂
၄။	ဦးမောင်မောင်ကြီး တ/ဆ စန်ရဒ (ကေ-ဘဒ္ဒဝါး) အမှတ် ၈၄၊ ၁-လမ်း၊ ကြေးတိုင်စု၊အင်းစိန်ရန်ကုန်။	၅	၆၀
၅။	ဦးလှရွှေ-ဒေါ်တင်အေး မိသားစု၊ အမှတ် ၅၂၁၊ ကိုဟင်းလမ်း၊ ကြို့ကုန်းအနောက်၊ အင်းစိန်။	၅	၆၀
၆။	ဦးလှတင် မိသားစု၊ အမှတ် ၈၊ ဈေးကလေး ၅-လမ်း၊ ကြည့်မြင်တိုင်။	၂	၂၄
၇။	ဒေါ်ခင်ရီ မိသားစု၊ အမှတ် ၄၃၈၊ ဘိုလိန်းလမ်း၊ ကျောက်မြောင်း။	၁	၁၂
၈။	ဦးလှိုင်ဝင်း မိသားစု၊ ၁၉-မဟာဆွေလမ်းသွယ် ၁၊ သမိုင်း။	၁	၁၂
၉။	ဒေါ်စောခင် မိသားစု၊ ဆိမ်မရွာ၊ ဘိုကလေးမြို့နယ်။	၁	၁၂

၁၀၂ ဓမ္မဒါန စာအုပ်အလှူရှင်များ

စဉ်	အလှူရှင်အမည်နှင့်နေရပ်	စာအုပ်	သင့်ငွေ ကျပ်
၁၀။	ဦးထွန်းမြိုင်-ဒေါ်လှကြည် မိသားစု၊ အမှတ် ၂၀၄၊ ၂-လမ်း၊ ဒေါ်ပုံ။	၁	၁၂
၁၁။	ဦးလှကြည်-ဒေါ်အေးရီ တူမ မခင်ဌေး နေနတ်သား လက်ဖက်ခြောက်တိုက်၊ စည်မင်သာယာလမ်း၊ ဟင်္သာတမြို့။	၁၀	၁၂၀
၁၂။	ဒေါ်အုံးမေ မိသားစု၊ အမှတ် ၅၃၅၊ မင်းကြီးလမ်း၊ အင်းစိန်ရွာမ။	၂	၂၄
၁၃။	ဦးကျော်သိန်း-ဒေါ်သန်းသန်းစိန် မိသားစု၊ (လှလှနွယ်ရွှေဆိုင်)၊ ၂-ရုံး၊ အင်းစိန်ဈေး။	၃	၃၆
၁၄။	ဦးအေးမောင်-ဒေါ်ကျင် မိသားစု၊ အမှတ် ၂၅၇၊ B.P.I.လမ်း၊ ကြို့ကုန်းအနောက်၊ အင်းစိန်။	၁	၁၂
၁၅။	ဒေါ်ခင်ဝင်း မိသားစု၊ အမှတ် ၅၀၊ ခ-၃-လမ်း၊ မြို့သစ်၊ အင်းစိန်။	၂	၂၄
၁၆။	ဒေါ်ကျင်မြိုင် မိသားစု၊ အမှတ် ၅၄/က၊ ဝါဦး ၄-လမ်း၊ ဖော့ကန် အင်းစိန်။	၁	၁၂
၁၇။	ဦးစိန်အောင်-ဒေါ်မြမြ မိသားစု၊ တိုက် ၄၊ အခန်း ၂၊ ကြို့ကုန်းရိပ်သာ။	၁	၁၂
၁၈။	ကိုလှဆန်း-မလှလှဝင်း မိသားစု၊ အမှတ် ၂၆၄၊ B.P.I. လမ်း၊ ကြို့ကုန်းအနောက် အင်းစိန်။	၂	၂၄
၁၉။	ဒေါ်လှခင် မိသားစု၊ အမှတ် ၄၀၊ ၂၁-လမ်း၊ လသာမြို့နယ်။	၁	၁၂

ဓမ္မဒါန စာအုပ်အလှူရှင်များ

စဉ်	အလှူရှင်အမည်နှင့်နေရပ်	စာအုပ်	သင့်ငွေ ကျပ်
၂၀။	ဦးလှရွှေ-ဒေါ်ကျွန်လှ မိသားစု၊ ၁၂၄-ဘုန်းကြီးလမ်း၊ လမ်းမတော်၊ ရန်ကုန်မြို့။	၁	၁၂
၂၁။	ဒေါ်သန်း မိသားစု၊ ၀၁၀၁၀င်းလမ်း၊ သမိုင်း။	၁	၁၂
၂၂။	ဦးသိန်းလွင်-ဒေါ်စန်း မိသားစု၊ အမှတ် ၃၂၊ ၀၁၀၁၀င်းလမ်း၊ သမိုင်း။	၁	၁၂
၂၃။	ဒေါ်ခင်ဆင့် မိသားစု၊ C.I.D ဝင်း၊ အင်းစိန်။	၁	၁၂
၂၄။	ဒေါ်ခင်ခင်ပု မိသားစု၊ C.I.D ဝင်း၊ အင်းစိန်။	၁	၁၂
၂၅။	ဒေါ်အေးအေး မိသားစု၊ ကွက်သစ် ၁-လမ်း၊ အင်းစိန်။	၁	၁၂
၂၆။	ဒေါ်ခင်ဆွေမြ သမီး မမိုးခင်မမမိုး တိုက် ၂၁၊ အခန်း A(၁)၊ သံလမ်း၊ လှိုင်မြို့နယ်။	၃	၃၆
၂၇။	ဥူးသုမန + ဥူးအာစိဏ္ဍ ကျိုက္ကလဲ့၊ ရွှေကျင်ကျောင်း၊ မင်္ဂလာဒုံ။	၅၀	၆၀၀
၂၈။	ဦးဘမြင့်-ဒေါ်သိန်းလှ မိသားစု၊ တပ်မတော်စံပြရပ်ကွက်၊ မင်္ဂလာဒုံ။	၅	၆၀
၂၉။	ဦးစောဇ + ဦးဝဏ္ဏ သိမ်ကုန်း တပ်ဦးကျောင်း၊ မင်္ဂလာဒုံ။	၃၀	၃၆၀
၃၀။	အမိ ဒေါ်လှသိန်းအား ရည်စူး၍ ဦးသောင်း-ဒေါ်တူး မိသားစု၊ ပေါက်ကုန်းရပ်ကွက်၊ မင်္ဂလာဒုံ။	၅၀	၆၀၀

၁၀၄ ဓမ္မဒါန စာအုပ်အလှူရှင်များ

စဉ်	အလှူရှင်အမည်နှင့်နေရပ်	စာအုပ်	သင့်ငွေကျပ်
၃၁။	ဦးလှမောင်-ဒေါ်စိန်ရီနှင့်ယောဂီများ ကျိုက္ကလဲတရားရိပ်သာ၊ မင်္ဂလာဒုံ။	၇	၈၄
၃၂။	ဦးမင်းဒင်-ဒေါ်တင်ဥ မိသားစု၊ ရန်ကုန်ထိုင်း၊ စစ်ဌာနချုပ်၊ မင်္ဂလာဒုံ။	၈	၉၆
၃၃။	ကွယ်လွန်သူ မိခင်ကြီးအား ရည်စူး၍ ဦးမောင်ရွှေ ဒေါ်အေးအေး မိသားစု၊ အမှတ် ၈၄၊ ကြေးတိုင်စု ၁-လမ်း၊ ပိန္နဲကုန်း၊ အင်းစိန်။	၃	၃၆
၃၄။	ဦးစံရင်-ဒေါ်စန်းမေ မိသားစု၊ အမှတ် ၃၂၃၊ ကျုံးကြီးလမ်း၊ လမ်းမတော်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။	၉	၁၀၈
၃၅။	ဗိုလ်မှူးကြီးကျော်စိုး အမှတ် ၇၂၊ အရှေ့ကြို့ကုန်း၊ အင်းစိန်။	၅	၆၀
၃၆။	ဆရာတော်ဦးဝိစာရ၏ တပည့်များ ဘုံကျော်မဟာစည် သာသနာ့ရိပ်သာ၊ ပဓာန နာယက ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ဆရာတော် တကောင်းဘုရားလမ်း၊ ပုသိမ်မြို့။	၁၀၀	၁၂၀၀
၃၇။	ဦးမျိုးလွင်-ဒေါ်သန်းဌေး မိသားစု၊ C/25 R.1.T ဝင်း၊ ကြို့ကုန်း၊ အင်းစိန်။	၁	၁၂
၃၈။	ဒေါ်စိန်ပု၊ ဒေါ်စိန်ရင်၊ ဒေါ်ကျင်တူး ၂၈-လမ်း၊ ဂေါ်ဖီခြံ၊ ပြုံးမြို့။	၂	၂၅

ဓမ္မဒါန စာအုပ်အလှူရှင်များ

စဉ်	အလှူရှင်အမည်နှင့်နေရပ်	စာအုပ်	သင့်ငွေကျပ်
၃၉။	ဦးခင်မောင်လေး-ဒေါ်ညိုညိုခင် မိသားစု၊(ရုပ်ရှင်သစ္စာ)၊တိုက် ၁၂၊ အခန်း ၁၊ တော်ဝင်လမ်း၊သုဝဏ္ဏမြို့။	၁၀	၁၂၀
၄၀။	ဒေါ်ဓမ္မဒိန္နာ မင်းကုန်းတောရကျောင်းတိုက်၊ အင်းစိန်၊ ရန်ကုန်မြို့။	၁	၁၂
၄၁။	ဆရာမဒေါ်လှလှနှင့်သားသမီးများ ဘုရားကြီးလမ်း၊ မုံရွာမြို့။	၁၀	၁၂၀
၄၂။	ဒေါ်ခင်ပို မိသားစု၊ ဒု-မြို့နယ်မှူး သ/မ ဦးစီးဌာန၊ ရှေ့ဘိုမြို့။	၁	၁၂
၄၃။	ဒေါ်ခင်ညို မိသားစု၊ စော်ဘွားကြီးကုန်းလမ်းဆုံး၊ ပြည်လမ်း၊ အင်းစိန်။	၁	၁၂
၄၄။	ဦးတင်နှယ်-ဒေါ်သန်းရီ မိသားစု၊ မူဆာတန်း၊ သထုံမြို့။	၁	၁၂
၄၅။	ဒေါ်မြင့်မြင့်သန်း၊ ဒေါ်ထွန်းမြင့်၊ ဒေါ်နုနု C.I.D ဝင်း၊ အင်းစိန်။	၅	၆၀
၄၆။	ရှင်စန္ဒိမာ (ပခုက္ကူ) ညောင်ကန်အေး သာသနာ့ရိပ်သာ။	၅	၆၀
၄၇။	ဒေါ်တင်တင်လှိုင် မိသားစု၊ အမှတ် ၁၃၇၊ ပန်းဘဲတန်းလမ်း၊ ဈေးရပ်၊ သရက်မြို့။	၃	၃၆

စဉ်	အလှူရှင်အမည်နှင့်နေ့ရပ်	စာအုပ်	သင့်ငွေ ကျပ်
၄၈။	မိဘနှစ်ပါးအားရည်စူး၍ သမီး ဒေါ်တင်တင်အေး(ကျားသင်္ကန်းတိုက်) အမှတ် ၄/၅၊ ကြေးသွန်းဘုရား၊ တိုက်တန်းကြား၊ တောရလမ်း၊ ဗဟန်း၊ ရန်ကုန်မြို့။	၅	၆၀
၄၉။	ဦးပေါ်ထွန်း-ဒေါ်စန်းစန်းနွဲ့ G.T.I ကျောင်း၊ ပြည်မြို့။	၁	၁၂
၅၀။	ဒေါ်သင်းကြည် မိသားစု၊ သန်လျင်မြို့။	၁၀	၁၂၀
၅၁။	ဦးထွန်းကြည်-ဒေါ်ယဉ်ကြည် မိသားစု၊ အမှတ် ၅၇၇၊ လှိုင်မြစ်လမ်း၊ ပေါက်တော၊ အင်းစိန်။	၅	၆၀
၅၂။	ဦးဘိန်ကု-ဒေါ်ယဉ်ယဉ်နှင့်သားများ အောင်မင်္ဂလာလမ်း၊ မရမ်းကုန်း။	၅	၆၀
၅၃။	ဦးကောဏ္ဍည ညောင်ကန်အေး သာသနာ့ရိပ်သာ။	၅	၆၀
၅၄။	ဆရာတော်ဦးဝိမလ၏တပည့်များ ဆာပါကျောင်း၊ ရွာထောင်ရပ်ကွက်၊ မြေထဲမြို့၊ မကွေးတိုင်း။	၁၀	၁၂၀
၅၅။	ထီလာ ဦးသီရိဓမ္မ တိုက် ၅၊ အခန်း ၂၊ မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ။	၈	၁၀၀
၅၆။	ဦးစိုးဝင်း-ဒေါ်တင်လှ မိသားစု၊ မီးခံဘိလပ်မြေ စက်ရုံဝင်း၊ အလုံ။	၅	၆၀
၅၇။	ဦးလှငွေ-ဒေါ်စိန်တင် မိသားစု၊ မီးခံဘိလပ်မြေစက်ရုံဝင်း၊ အလုံ။	၅	၆၀

ဓမ္မဒါန စာအုပ်အလှူရှင်များ

စဉ်	အလှူရှင်အမည်နှင့်နေ့ရပ်	စာအုပ်	ဆင့်ငွေ ကျပ်
၅၈။	မောင်နေထွန်း-မမိုးမိုးဇင် မိသားစု၊ မီးခံဘိလပ်မြေစက်ရုံဝင်း၊ အလုံ။	၅	၆၀
၅၉။	ကိုစိုးမင်း မီးခံဘိလပ်မြေစက်ရုံ၊ အလုံ။	၈	၁၀၀
၆၀။	ဦးပြည်သိန်း မီးခံဘိလပ်မြေစက်ရုံ၊ အလုံ။	၄	၅၀
၆၁။	ဒေါ်လှတင့် မိသားစု၊ အမှတ် ၅၀(D)၊ ကမ္ဘာအေးစေတီဘုရားလမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။	၅	၆၀
၆၂။	ဦးရဲဆွေ-ဒေါ်နွယ်နွယ်ဝင်း မိသားစု၊ မြင်သာ၊ ရန်ကုန်မြို့။	၁၀	၁၂၀
၆၃။	ဦးကျော်သောင်း-ဒေါ်စန်းရီ မိသားစု၊ အမှတ် ၅၀၊(၄) ကမ္ဘာအေးစေတီ ဘုရားလမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။	၁၀	၁၂၀
၆၄။	ဒေါ်တီ သမီး မယဉ်ဦး မြေး မောင်မြတ်လှဦး အမှတ် ၂၉၊ စူပါပင်လမ်း၊ အလုံ၊ ရန်ကုန်မြို့။	၁၀	၁၂၀
၆၅။	ဦးအေးကြူ-ဒေါ်သိန်းသိန်းအေး မိသားစု၊ အမှတ် ၃၁၊ ပလကဝင်း၊ ကမာရွတ်။	၁	၁၂
၆၆။	ဒေါ်အမာကြူ မိသားစု၊ အမှတ် ၃၊ ပိတောက်လမ်း၊ တပ်မြေ၊ ပုဇွန်တောင်။	၁၀	၁၂၀
၆၇။	ဦးကျော်အေး-မခင်မော်ဝင်း မိသားစု၊ အမှတ် ၄၉၊ B.P.I လမ်း၊ ကြို့ကုန်းအနောက်၊ အင်းစိန်။	၁၀	၁၂၀

စဉ်	အလှူရှင်အမည်နှင့်နေရပ်	စာအုပ်	သင့်ငွေ ကျပ်
၆၈။	ဦးလှထွန်းနှင့် အဖွဲ့။	၅	၆၀
၆၉။	ဦးစိုးကြည် မိသားစု၊ သံမဏိစက်ရုံဝင်း။	၁	၁၂
၇၀။	ဦးသန့်ဇင် မိသားစု၊ အုတ်ကျင်း။	၅	၆၀
၇၁။	ဦးကျင်မိန် မိသားစု။	၂	၂၄
၇၂။	ဦးထွန်းလှိုင်-ဒေါ်တင်နွဲ့ မိသားစု။	၅	၆၀
၇၃။	ဒေါက်တာကျော်မင်းဦး မိသားစု။	၅	၆၀
၇၄။	ဦးကျော်နိုင် မိသားစု။	၁	၁၂
၇၅။	ဦးစန်းဌေး-ဒေါ်အေးအေးပွဲမိသားစု။	၅	၆၀
၇၆။	ဦးတင်ဝင်း-ဒေါ်ကြည်ကြည်မြင့် မိသားစု၊ ၁၉၇(ပ)ထပ်(ဝဲ)လမ်း ၃၀၊ ရန်ကင်းမြို့။	၅	၆၀
၇၇။	ဦးဘကြည်နှင့်ဇနီး မိသားစု၊ စက်ရုံမှူး၊ သံမဏိစက်ရုံ။	၁	၁၂
၇၈။	ဦးအောင်ခင်-ဒေါ်ခင်ပု မိသားစု။	၁	၁၂
၇၉။	ဦးကျော်မြင့်-ဒေါ်ခင်ဌေးလှိုင် မိသားစု။	၁	၁၂
၈၀။	ဦးမျိုးသန့်-ဒေါ်လှမြင့် မိသားစု။	၁	၁၂
၈၁။	ဦးကျော်ထွန်း-ဒေါ်မြင့်မြင့်ဆွေ မိသားစု။	၅	၆၀
၈၂။	မတင်ထားစု	၁	၁၂
၈၃။	မောင်ကျော်စိုးလွင်	၁	၁၂
၈၄။	မောင်ရဲကျော်ထွန်း	၁	၁၂

ဓမ္မဒါန စာအုပ်အလှူရှင်များ

၁၀၉

စဉ်	အလှူရှင်အမည်နှင့်နေရပ်	စာအုပ်	သင့်ငွေကျပ်
၈၅။	မဇင်သီကျော်ထွန်း	၁	၁၂
၈၆။	နှစ်ဘက်သော အဘိုး၊ အဘွား၊ မိဘများအား အမှုးထား၍ သား မောင်နှိုင်ဝင်း အမှတ် ၂၈၊ မဟာသုခလမ်း၊ ရေကျော်၊ ရန်ကုန်။	၈၃	၁၀၀၇
		<hr/>	
		၆၂၀ ၇၄၅၅	

မှတ်ချက်။ ။ အမှတ်စဉ် ၆၈-မှ အမှတ်စဉ် ၈၅-အထိ အလှူရှင်များကို ဦးကျော်ထွန်း မိသားစု၊ တိုက် ၇၊ အခန်း ၁၊ ကြို့ကုန်းရိပ်သာ၊ အင်းစိန်မှ ကောက်ခံပေးပါသည်။

ပထဝီဇာတ်မှန် အသိဉာဏ်

၁။ မာ ကြမ်း နု ပျော့၊ လေး ပေါ့ ရှုလျှင်၊
ပထဝီဇာတ်၊ ရှုမှတ်သည်ပင်။
သို့ရှုမှတ်လျက်၊ ဖြစ် ပျက် ကိုမြင်၊
ဉာဏ်စဉ်တက်၊ ဖိုလ် မဂ် နိဗ္ဗာန်ဝင်။

အာပေါဇာတ်မှန် အသိဉာဏ်

၂။ ပွဲ ကြီး ကျပ်တည်း၊ ယိုစီး ရှုလျှင်၊
အာပေါ ဇေဇာတ်၊ ရှုမှတ်သည်ပင်။
သို့ရှုမှတ်လျက်၊ ဖြစ် ပျက် ကိုမြင်၊
ဉာဏ်စဉ်တက်၊ ဖိုလ် မဂ် နိဗ္ဗာန်ဝင်။

တေဇောဇာတ်မှန် အသိဉာဏ်

၃။ အပူ အအေး၊ အနှေး ရှုလျှင်၊
တေဇော မီးဇာတ်၊ ရှုမှတ်သည်ပင်။
သို့ရှုမှတ်လျက်၊ ဖြစ် ပျက် ကိုမြင်၊
ဉာဏ်စဉ်တက်၊ ဖိုလ် မဂ် နိဗ္ဗာန်ဝင်။

ဝါယောဇာတ်မှန် အသိဉာဏ်

၄။ ထောက်ကန် လှုပ်ရှား၊ ရှေ့သွား ရှုလျှင်၊
ဝါယော လေဇာတ်၊ ရှုမှတ်သည်ပင်။
သို့ရှုမှတ်လျက်၊ ဖြစ် ပျက် ကိုမြင်၊
ဉာဏ်စဉ်တက်၊ ဖိုလ် မဂ် နိဗ္ဗာန်ဝင်။